

คุณลักษณะที่ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าว
ในรายการประเภทเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์

นางสาวธวัลรัตน์ ศรีจันทร์กาศ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทสาขาสถาปัตยกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรม มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พ.ศ. 2561

**Characteristics Affecting the Credibility of TV Newscasters Focusing
on News Discussion Program**

Miss Tawanrat Srijankast

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Communication Arts
School of Communication Arts
Sukhothai Thammathirat Open University

2018

หัวข้อวิทยานิพนธ์ คุณลักษณะที่ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภท
เล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์

ชื่อและนามสกุล นางสาววัลรัตน์ ศรีจันทร์ภาส

สาขาวิชา นิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อาจารย์ที่ปรึกษา 1. รองศาสตราจารย์ไพบูรณ์ คะเชนทรพรรค์
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันศักดิ์ ทองรินทร์

วิทยานิพนธ์นี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2562

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ไพบูรณ์ เชยจรรยา)

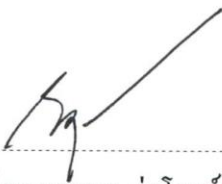
กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ไพบูรณ์ คะเชนทรพรรค์)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันศักดิ์ ทองรินทร์)

ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร.กฤษณา รุ่งโรจน์วิชย์)

ชื่อวิทยานิพนธ์ คุณลักษณะที่ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าว
ทางสถานีโทรทัศน์

ผู้วิจัย นางสาววัลรัตน์ ศรีจันทร์ภาส รหัสนักศึกษา 2551500560 **ปริญญา** นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ไพบูรณ์ คะเชนทรพรรค์
(2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สันทัต ทองรินทร์ **ปีการศึกษา** 2561

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ความคิดเห็นที่มีต่อคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพที่ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าว (2) ความคิดเห็นที่มีต่อคุณลักษณะด้านทักษะการสื่อสารที่ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าว (3) ความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยเสริมที่ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าว และ (4) เปรียบเทียบลักษณะทางประชากรของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างกับคุณลักษณะที่น่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง จำนวน 400 คน สุ่มเลือกตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือการวิจัย คือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผลการวิจัย พบว่า (1) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอในระดับมาก (2) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าคุณลักษณะด้านทักษะการสื่อสารของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอในระดับมาก (3) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อปัจจัยเสริมว่าส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ระดับมาก และ (4) ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวด้านบุคลิกภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างที่มีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวด้านทักษะการสื่อสารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ บุคลิกภาพ ทักษะการสื่อสาร ปัจจัยเสริม ความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าว

Thesis title: Characteristics Affecting the Credibility of TV Newscasters Focusing on News Discussion Program

Researcher: Miss Tawanrat Srijankast; **ID:** 2551500560;

Degree: Master of Communication Arts; **Thesis advisors:** (1) Paiboon Kachentaraphan, Associate Professor; (2) Dr.Santat Thongrin, Assistant Professor;

Academic year: 2018

Abstract

The objectives of this research were to study the TV viewers opinion in the lower northeastern region of Thailand regarding news talk programs (1) personality factors of TV newscasters that affect their credibility; (2) communication skills factors of TV newscasters that affect their credibility; (3) other supporting factors that affect the credibility of TV newscasters; and (4) to compare the respondents' demographic factors with their opinions on the factors that affect the credibility of TV newscasters.

This was a survey research, using questionnaire. The sample was 400 residents of the lower Northeast region of Thailand, chosen through multi stage sampling. Data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, t test and ANOVA.

The results showed that (1) most of the respondents suggested that the personality of TV newscasters strongly affected the credibility of the news they presented. (2) the majority of respondents agree that the communication skills of TV newscasters strongly affected the credibility of the news they presented. (3) the majority of respondents consider that the supporting factors strongly affected TV newscasters' credibility. (4) There was a statistically significant relationship at 0.05 confidence level between the educational level of respondents and their opinions about how much personality affects the credibility of TV newscasters. There was a highly statistically significant relationship at 0.01 confidence level between the age, educational level, and occupation of respondents from the lower Northeast region of Thailand and their opinions about how much communication skills affect the credibility of TV newscasters.

Keywords: Personality, Communication skill, Supporting factors, TV newscasters' credibility

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัย เรื่อง “คุณลักษณะที่ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์” ผู้วิจัยได้ ทำการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ ทั้งจากตำรา เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ทราบถึงความคิดเห็นที่มีต่อคุณลักษณะที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ ของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างอย่างแท้จริง สามารถนำข้อมูลไปใช้ประกอบการประกาศข่าว ให้เกิดความน่าเชื่อถือ อีกทั้งนำไปพัฒนาปรับปรุงการเป็นผู้ประกาศข่าวต่อไป

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ไพบูรณ์ คะเชนทรพรรค อาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ เอาใจใส่อย่างใกล้ชิด นับตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งการศึกษาเรื่องนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตาของท่านอย่างยิ่ง และขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาภรณ์ ศรีดี อาจารย์ภาควิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ผู้อำนวยการสายเพชร จังกาจิตต์ ผู้อำนวยการสถานีโทรทัศน์แห่งประเทศไทยจังหวัดอุบลราชธานี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อูมาพร ประชาชาติ อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ สาขานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ที่ได้ให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณทุก ๆ คนในครอบครัวและเพื่อนๆ ที่ให้กำลังใจและสนับสนุนผู้วิจัย ด้วยดีเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์ของการศึกษาวิจัยนี้ ขอมอบเป็นกตัญญูกตเวทิตาแด่บุพการี บุรพจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

ธวัชรรัตน์ ศรีจันทร์กาศ

กุมภาพันธ์ 2562

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
ปัญหาการวิจัย	5
วัตถุประสงค์การวิจัย	5
กรอบแนวคิดการวิจัย	6
สมมติฐานการวิจัย	7
ขอบเขตการวิจัย	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	10
แนวคิดเกี่ยวกับข่าว และการนำเสนอข่าวโทรทัศน์	10
องค์ประกอบของข่าว	11
แนวคิดเกี่ยวกับผู้ประกาศ	16
แนวคิดด้านบุคลิกภาพ	24
ทฤษฎีว่าด้วยความน่าเชื่อถือของผู้ส่งสาร	25
แนวคิดเกี่ยวกับความแตกต่างด้านลักษณะทางประชากร	29
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	31
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	36
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	36
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	37
การเก็บรวบรวมข้อมูล	39
การวิเคราะห์ข้อมูล	39

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	40
ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากร	40
ตอนที่ 2 การเปิดรับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าว	43
ตอนที่ 3 ความคิดเห็นต่อคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภท เล่าข่าวทางโทรทัศน์	45
ตอนที่ 4 ความคิดเห็นต่อคุณลักษณะด้านทักษะการสื่อสารของผู้ประกาศข่าวในรายการ ประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์	49
ตอนที่ 5 ความคิดเห็นต่อบัณฑิตที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการ ประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์	54
ตอนที่ 6 ผลการทดสอบสมมติฐาน	56
ตอนที่ 7 ข้อเสนอแนะ	76
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	77
สรุปการวิจัย	77
อภิปรายผล	82
ข้อเสนอแนะ	86
บรรณานุกรม	88
ภาคผนวก	92
ประวัติผู้วิจัย	99

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 แสดงสัดส่วนประชากรในแต่ละจังหวัดจำแนกตามเพศที่ถูกคัดเลือกในการวิจัย.....	37
ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ.....	41
ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ.....	41
ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา.....	42
ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ.....	42
ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละ วันที่เปิดรับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์.....	43
ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละ ช่วงเวลาในการรับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์.....	43
ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนและร้อยละ รายการประเภทเล่าข่าวที่รับชมบ่อย.....	44
ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอ โดยรวมและรายด้าน.....	45
ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพภายนอกของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอ.....	46
ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพภายในของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอ.....	47
ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อคุณลักษณะด้านการสื่อสารของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอ โดยรวมและรายด้าน.....	49
ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อทักษะด้านการสื่อสารของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอ.....	49

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อทักษะด้านการนำเสนอ ข่าวของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ที่มีผลต่อความ น่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอ	52
ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อปัจจัยเสริมที่มีผลต่อ ความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์	54
ตารางที่ 4.15 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่างต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าว ทางโทรทัศน์ด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามเพศ	56
ตารางที่ 4.16 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่างต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าว ทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามอายุ	57
ตารางที่ 4.17 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่างต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าว ทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามระดับการศึกษา	58
ตารางที่ 4.18 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าว ในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพ จำแนกตาม ระดับการศึกษา	59
ตารางที่ 4.19 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่างต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าว ทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามอาชีพ	61
ตารางที่ 4.20 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่างต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าว ทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร จำแนกตามเพศ	62
ตารางที่ 4.21 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่างต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าว ทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร จำแนกตามอายุ	63

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.22	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร จำแนกตามอายุ...	64
ตารางที่ 4.23	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร จำแนกตามระดับการศึกษา.....	66
ตารางที่ 4.24	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร จำแนกตามระดับการศึกษา.....	67
ตารางที่ 4.25	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร จำแนกตามอาชีพ.....	69
ตารางที่ 4.26	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร จำแนกตามอาชีพ.....	70
ตารางที่ 4.27	การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านปัจจัยเสริม จำแนกตามเพศ.....	72
ตารางที่ 4.28	การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านปัจจัยเสริม จำแนกตามอายุ.....	73
ตารางที่ 4.29	การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านปัจจัยเสริม จำแนกตามระดับการศึกษา.....	74
ตารางที่ 4.30	การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านปัจจัยเสริม จำแนกตามอาชีพ.....	75

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย 6

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ข่าวสารนับว่าเป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะข่าว ทำให้คนหันต่อเหตุการณ์ ผู้คนสนใจต่อเหตุบ้านการเมืองมากขึ้น สถานีโทรทัศน์หลายช่อง หลายสถานี จึงให้ความสำคัญกับการนำเสนอข่าวในรูปแบบรายการข่าวมากขึ้น ซึ่งการนำเสนอข่าวนั้นต้องการนำเสนอความจริง ชัดเจน เป็นกลาง น่าเชื่อถือ โดยข่าวในลักษณะนี้ จะเน้นการนำเสนอที่ไม่ซับซ้อน ใช้การตอบโจทย์ ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร ผู้บริโภคข่าวสารสามารถเข้าใจในเรื่องนั้นๆ ได้ทันที ปัจจุบันในประเทศไทยมีการนำเสนอรายการประเภทข่าวของสถานีโทรทัศน์ต่างๆ มากขึ้น เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนเวลาในการออกอากาศกับรายการประเภทอื่นๆ ซึ่งรายการประเภทข่าวมีการนำเสนอทั้งในรูปแบบข่าวสั้นสั้น ชั่วโมง ข่าวภาคเช้า ข่าวภาคเที่ยง ข่าวภาคค่ำ รวมถึงข่าวดึก และมีการนำเสนอรายการข่าวในรูปแบบการเล่าข่าวเพื่อให้ดูน่าสนใจ น่าติดตาม บางสถานีได้ให้ความสำคัญการนำเสนอรายการข่าวมากจนดูโดดเด่นกว่ารายการประเภทอื่นๆ (ไพบุรณ์ คะเชนทรพรรค, 2547) กอปรกับประชาชนได้ให้ความนิยม และสนใจติดตามข่าวสารเหตุการณ์บ้านเมืองมากขึ้น การเน้นนำเสนอรายการข่าวมาก สถานีก็มีเรตติ้ง (Rating) สูงขึ้นจนเป็นหน้าตาของสถานี จะเห็นได้ว่าปัจจุบันนี้ข่าวสารเป็นสิ่งที่อยู่รอบๆ ตัว ผู้บริโภคข่าวสารมีความรู้เท่าทัน มีวิจารณญาณในการเลือกรับข่าวสารมากขึ้น ในขณะที่ผู้สื่อข่าว ผู้ที่ทำหน้าที่นำเสนอข่าวอย่างผู้ประกาศควรตระหนักถึงจรรยาบรรณสื่อสารมวลชน การนำเสนอข่าวที่ถูกต้อง เป็นกลาง น่าเชื่อถือ เพื่อประโยชน์สูงสุดของผู้บริโภคข่าวสาร สังคม และประเทศชาติต่อไป

ในแต่ละวันมีเหตุการณ์ต่างๆ เกิดขึ้นมากมาย ผู้สื่อข่าวจึงต้องพิจารณาข้อมูลข่าวสารเพื่อคัดเลือกเหตุการณ์ที่ประชาชนควรรับทราบ ซึ่งข่าวที่น่าสนใจ น่าติดตาม และน่าเชื่อถือนั้นมีองค์ประกอบหลักๆ ในการนำเสนอ เช่นรายการข่าวโทรทัศน์จะมีการนำเสนอเนื้อหาโดยการรายงานความเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นจริงตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ด้วยความรวดเร็ว จะนำเสนอการดำเนินเรื่องในรูปแบบการสนทนาหรือเล่าเรื่อง เช่น การใช้คำพูดธรรมดาที่คนธรรมดาใช้พูดในชีวิตประจำวัน ใช้พูดที่คนสามารถเข้าใจง่ายเหมือนกับเล่าให้คนฟัง ใช้คำง่ายๆ หลีกเลี่ยงคำหรือ

ศัพท์เทคนิค เลี่ยงการเสนอความคิดที่เข้าใจยาก และใช้ประโยคบอกเล่าง่ายๆ เป็นต้น (หลักการเขียนข่าวโทรทัศน์, www.huso.kku.ac.th)

สื่อโทรทัศน์ มีผู้ที่นำเสนอข่าวสารแก่ประชาชน คือ ผู้ประกาศข่าว ซึ่งเป็นผู้ที่ทำการนำเสนอข้อมูลข่าวสารด้วยน้ำเสียง เช่น การอ่าน หรือเล่าข่าว ให้นำติดตาม น่าสนใจ และน่าเชื่อถือ ซึ่งสิ่งที่สามารถสร้างความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวได้ในเบื้องต้น คือ การสอบผ่านการทดสอบการเป็นผู้ประกาศ จากสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (กสทช.) เพื่อเป็นเครื่องการันตีมาตรฐานของผู้ประกาศข่าว ในการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง ทำให้ประชาชนผู้รับข่าวสารเกิดความเชื่อถือต่อข่าวสาร และผู้ประกาศมากขึ้น

ทาม เชื้อสถาปนศิริ ในฐานะผู้จัดการงานวิชาการ โครงการศึกษาและเฝ้าระวังสื่อฯ เล่าถึงรายการคุยข่าว/เล่าข่าวว่า ทุกวันนี้ ประชากรไทยเปิดรับรายการเล่าข่าวจากสื่อทางฟรีทีวีจำนวนมาก จากการศึกษาพบว่าพิธีกรใช้ภาษาที่ตลก ขำขัน มีการแสดงความคิดเห็นส่วนตัว รวมทั้งใช้ภาษาที่ชี้นำความคิดอีกด้วย นอกจากนี้ยังพบว่า จุดเด่นของรายการเล่าข่าวคือ การให้ผู้ชมมีส่วนร่วมด้วยการส่งข้อความอิเล็กทรอนิกส์ผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ มายังรายการเล่าข่าวเหล่านี้ ไม่ว่าจะเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข่าว เล่นเกมชิงรางวัล แจงข่าวสาร หรือเพื่อสื่อสารกับบุคคลอื่นก็ตาม สำหรับข้อดีของรายการเล่าข่าวคือ สามารถกระตุ้นให้ประชาชนหันมาบริโภคข่าวสารกันมากขึ้น ข่าวถูกย่อยให้เข้าใจได้ง่าย และมีความสนุกสนานในการรับชม มีคุณค่าในแง่การสร้างสีสันให้สังคม เน้นการเล่าเรื่องที่เร้าอารมณ์ผู้ชม ดังนั้นประชาชนในยุคสมัยนี้ ส่วนใหญ่จะติดตามรับชมข่าวสารในรูปแบบรายการเล่าข่าว และมีแนวโน้มที่มากขึ้นเรื่อยๆ ทำให้สถานีโทรทัศน์เกือบทุกช่อง จะต้องมียุทธศาสตร์ที่นำเสนอแบบเล่าข่าวอยู่ด้วยเพื่อดึงความนิยมของผู้รับชมให้มากขึ้น

ผู้ประกาศข่าวมีหน้าที่ในการนำเสนอข่าวเป็นหลัก ให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง แต่หากสามารถสร้างความประทับใจแก่ผู้ชมได้ ก็จะนำมาซึ่งการติดตามรายการและสถานีโทรทัศน์ต่อไป ผู้ประกาศจึงนับว่ามีความสำคัญต่อความสำเร็จของรายการและสถานีโทรทัศน์เป็นอย่างมาก เพราะผู้ประกาศคือส่วนหนึ่งของภาพลักษณ์รายการและสถานีโทรทัศน์ ดังนั้นจึงต้องมีกระบวนการต่างๆ เพื่อคัดเลือกผู้ประกาศอย่างพิถีพิถัน

สายสวรรค์ ขยันยิ่ง ผู้ประกาศข่าวและพิธีกรรายการโทรทัศน์ ที่ได้รับความนิยมและรับรางวัลพระราชทานประเภทผู้อ่านข่าวที่ใช้ภาษาไทยดีเด่นทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ จากกรมประชาสัมพันธ์ ปี 2544-2546 ได้กล่าวถึงเทคนิคการสื่อสารแบบผู้ประกาศข่าว ในเว็บไซต์ saisawankhayanying.com เรื่อง ทักษะผู้ประกาศในการสื่อสารให้สัมฤทธิ์ผลว่า “ไม่ว่าผู้ประกาศจะถูกวางบทบาทเป็นผู้ “อ่าน” หรือผู้ “เล่า” ต้องมีทักษะหลายอย่างประกอบกัน ประการแรก คือ ความรู้ความเข้าใจในข่าว เพราะบทบาทโทรทัศน์ทั่วไป จะหาที่พิมพ์มาอย่างถูกต้องร้อยเปอร์เซ็นต์

นั้นยาก บางครั้งพบคำที่พิมพ์ผิด ตัวสะกดผิดๆ ถูกๆ หรือพิมพ์ตกหล่นมาก็ต้องใช้ทักษะทางภาษา ช่วยเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง หรือแก้ไขคำผิดได้ในวินาทีนั้น ที่ร้ายยิ่งกว่าพิมพ์อักษรผิดก็คือ ประเด็นผิด ตลอดจนชื่อเฉพาะต่างๆ ทั้งชื่อบุคคล ชศ ตำแหน่ง และสถานที่สำคัญที่บทความเขียนผิดมา ผู้ประกาศควรทำการบ้าน เตรียมความพร้อม ทำความเข้าใจในข่าวนั้นๆ และหมั่นหาความรู้รอบตัว เพื่อป้องกันความผิดพลาดที่ตามมา ต้องมีความรอบคอบรัดกุมในการใช้ภาษาในบทความให้มากขึ้น

ประการที่สอง คือ มีทักษะการออกเสียงอย่างถูกต้อง และชัดเจนน่าฟัง ไม่ใช่แค่อ่านหนังสือออกแต่ต้องถึงขั้นอ่านหนังสือแตก คือแตกฉาน สามารถนำเสนอข่าวได้ไม่ว่าจะมีบท หรือไม่มีบทเล่าข่าว แต่สามารถใช้ภาษาข่าวซึ่งเป็นภาษาแบบกึ่งทางการจนถึงภาษาทางการได้ดีมาก ทั้งยังต้องมีขุ่มเสียงแจ่มใสกังวาน พุคซัดถ้อยซัดคำ มีจังหวะพอดี ไม่เร็วหรือช้าจนเกินไป ซึ่งหากเป็นเมื่อก่อนหากผู้ใดจะเข้ามาเป็นผู้ประกาศ ต้องผ่านการสอบบัตรผู้ประกาศจากกรมประชาสัมพันธ์ ที่เข้มงวดมากๆ ต้องพิจารณาอย่างละเอียด และแม้จะสอบผ่าน สอบได้แล้ว ทางกรมประชาสัมพันธ์ จะมีผู้ที่ทำหน้าที่ติดตามตรวจสอบหน้าจอโทรทัศน์ และมีคำเตือนรายบุคคลเป็นระยะๆ แต่ตั้งแต่ปี 2552-2553 ไม่ได้มีการจัดสอบ ทำให้มีคนที่ทำงานหน้าจอโทรทัศน์ หรือผู้ประกาศเป็นจำนวนมาก และมักจะไม่มีระดับระวังเรื่องการใช้ภาษาทั้งการพูดการอ่าน

ประการที่สาม คือ ทักษะการสัมภาษณ์ การจับประเด็น และการสรุป เนื่องจากผู้ประกาศ ไม่ใช่แค่อ่านข่าวตามบทเท่านั้น แต่บ่อยครั้งที่จะต้องสัมภาษณ์แหล่งข่าวสดๆ ด้วย ดังนั้น จึงต้อง รู้จักวิธีการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากบทข่าวที่อ่านไป วิธีการตั้งคำถามเพื่อให้ได้คำตอบส่วนใหญ่ต้องเป็นคำถามปลายเปิด ในระหว่างการสัมภาษณ์ ก็ต้องใช้ทักษะการฟังให้ เข้าใจ และจับประเด็นตามไปด้วย และมีเทคนิคการสรุปใจความสำคัญ ได้อย่างสั้นกระชับ ไม่นำ คำพูดของผู้สัมภาษณ์มาพูดซ้ำอีก สิ่งเหล่านี้ต้องอาศัยการฝึกฝน และประสบการณ์ของผู้ประกาศ ที่ผ่านชั่วโมงบินมานานจึงจะสามารถทำได้ดี

ประการสุดท้าย การนำเสนอภาษากายที่สุภาพ และน่าเชื่อถือ ซึ่งรวมถึงการแต่งกาย เสื้อผ้า การแต่งหน้า ทรงผม ที่ดูสุภาพ น่าเชื่อถือ ไม่ดูฉูดฉาดหวือหวาจนโดดเด่นกว่าข่าว รวมทั้งการแสดงสีหน้าท่าทาง การใช้มือประกอบ ทั้งหมดต้องแสดงออกแต่พองาม เหมาะกับรูปแบบของ รายการข่าวนั้นๆ เพราะไม่ว่าจะเป็นพิธีกร เป็นผู้ดำเนินการเสวนา เป็นนักพูด นักประชาสัมพันธ์ หรือจะนำเสนอข้อมูลต้องอาศัยทักษะการพูด การอ่าน การใช้เสียง ต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่อง ที่จะนำเสนอ การสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติม การจับประเด็น การสรุปใจความสำคัญ และต้องใช้ภาษาการประกอบกรนำเสนอที่เหมาะสม ถ้าหากการนำเสนอที่ต้องการความน่าเชื่อถือมาก ก็ต้องมีเคล็ดลับ ฝึกฝนทักษะของผู้ประกาศข่าว ปรบใช้ให้มากขึ้น”

เนื่องจากการนำเสนอข่าวสารอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับมีจำนวนผู้ประกาศที่มากขึ้น อาจพบกับปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดจากผู้ประกาศข่าว เช่น การอ่าน สดกชื้อผิด การระบุตำแหน่ง ไม่ถูกต้อง การแบ่งวรรคตอนผิด ออกเสียงควบกล้ำไม่ถูกต้อง ดังนั้นผู้ประกาศข่าวในปัจจุบันควรมี คุณสมบัติพื้นฐานของผู้ประกาศข่าว อันส่งผลต่อภาพลักษณ์ที่ดีในสายตาของผู้ชม และความน่าเชื่อถือต่อตัวผู้ประกาศ และต่อสถานีโทรทัศน์นั้นๆ ด้วย ดังนี้

1. อ่านออกเสียงถูกต้อง ควบกล้ำชัดเจน ชัดถ้อยชัดคำ มีจังหวะ มีชีวิตชีวา
2. มีความสามารถในการสื่อสารให้ผู้ชมเข้าใจได้ง่าย ผู้ประกาศต้องมีความรู้ มีความเข้าใจในข่าว สามารถจับประเด็นสำคัญของข่าวได้
3. สามารถแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าได้ ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่จำเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะผู้ประกาศข่าวที่รายงานสด ต้องสามารถแก้ไขสถานการณ์ได้ทันที
4. มีบุคลิกน่าเชื่อถือ มีการวางสีหน้า ท่าทางในการแสดงออกที่มีความมั่นใจ รวมถึง การแต่งกาย เสื้อผ้า ทรงผม ต้องดูสุภาพ เหมาะสมกับรูปแบบรายการนั้น ๆ
5. คุณสมบัติอื่นๆ ผู้ประกาศข่าวยังต้องเป็นผู้ที่มีความรอบรู้ ต้องใฝ่รู้ อ่านมาก ฟังมาก มีการเตรียมพร้อมเสมอ จำเป็นต้องฝึกทักษะทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียน และฝึกวิธีการสื่อสารเพื่อให้ผู้ชมเชื่อถือและประทับใจ (ภัทธีรา สารากรบริรักษ์, 2557)

จากความสำเร็จในเรื่องผู้ประกาศข่าวดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงสนใจศึกษาถึงคุณลักษณะที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง เนื่องจากผลการสำรวจการรับชมโทรทัศน์ของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในปี พ.ศ. 2551 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (การสำรวจสื่อมวลชน 2551 วิทย์และโทรทัศน์, www.nso.go.th) พบว่ามีผู้รับชมโทรทัศน์สูงสุดจำนวน 18.9 ล้านคน และรับชมรายการประเภทบันเทิงมากกว่ารายการข่าวและส่วนมากเป็นผู้สูงอายุ ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างที่มีต่อคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ ทักษะการสื่อสาร และปัจจัยเสริมด้านอื่นๆ ของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอ โดยเปรียบเทียบความแตกต่างลักษณะทางประชากร เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง มีผลต่อการประเมินความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์แตกต่างหรือไม่ อย่างไร ทั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางสร้างมาตรฐานการพัฒนาคุณลักษณะของผู้ประกาศข่าวในประเภทรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ในประเทศไทยให้มีความน่าเชื่อถือ ในฐานะบุคลากรด้านสื่อสารมวลชนต่อไป

2. ปัญหาการวิจัย

2.1 คุณลักษณะใดในด้านบุคลิกภาพของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ที่ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอ ตามความคิดเห็นของประชาชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

2.2 คุณลักษณะใดในด้านทักษะการสื่อสารของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ที่ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอ ตามความคิดเห็นของประชาชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

2.3 ปัจจัยเสริมใดที่ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ที่ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอ ตามความคิดเห็นของประชาชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

2.4 ลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ ที่แตกต่างกันของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง มีความน่าเชื่อถือผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

3. วัตถุประสงค์การวิจัย

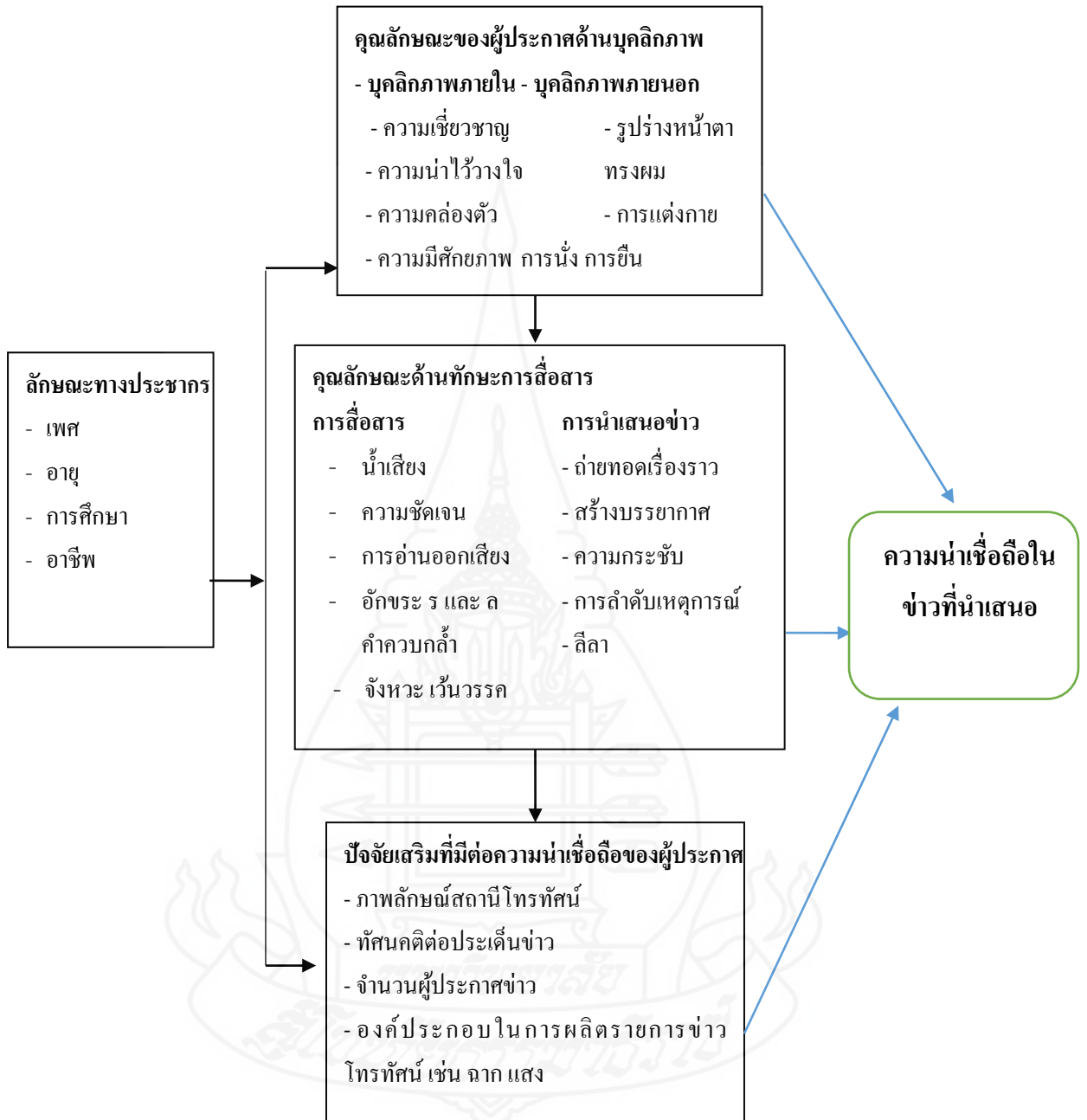
3.1 ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ที่ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

3.2 ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อคุณลักษณะด้านทักษะการสื่อสารของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ที่ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

3.3 ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยเสริมที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

3.4 เปรียบเทียบลักษณะทางประชากรของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง กับความคิดเห็นที่มีต่อคุณลักษณะที่น่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์

4. กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

5. สมมติฐานการวิจัย

5.1 ลักษณะทางประชากรของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าว ในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพแตกต่างกัน

5.2 ลักษณะทางประชากรของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าว ในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสารแตกต่างกัน

5.3 ลักษณะทางประชากรของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านปัจจัยเสริมแตกต่างกัน

6. ขอบเขตการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดศึกษาคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพและด้านทักษะการสื่อสารของผู้ประกาศ และปัจจัยเสริมในด้านต่างๆ ของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ที่ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของประชาชนที่รับชมข่าวโทรทัศน์ โดยมีการกำหนดขอบเขตการศึกษา ดังนี้

6.1 งานวิจัยนี้ศึกษาประชาชนที่รับชมข่าวโทรทัศน์ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 8 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ อุบลราชธานี อำนาจเจริญ ศรีสะเกษ และจังหวัดยโสธร

6.2 ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อคุณลักษณะที่น่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ในประเทศไทยในด้านบุคลิกภาพ ทักษะด้านการสื่อสาร และปัจจัยเสริม

6.3 ศึกษาคุณลักษณะผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ในครั้งนี้ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม ระหว่างเดือน พฤศจิกายน – ธันวาคม 2561

7. นิยามศัพท์เฉพาะ

7.1 ผู้ประกาศข่าวโทรทัศน์ หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่สื่อสารกับผู้ชมผ่านทางสถานีโทรทัศน์ในประเทศไทย รวมถึงคำเรียก เช่น ผู้อ่านข่าว ผู้เล่าข่าว ในรูปแบบรายการข่าว

7.2 รายการข่าวประเภทเล่าข่าว หมายถึง รูปแบบรายการข่าวที่นำเสนอข่าวสาร ให้มีความน่าสนใจ โดยผู้ประกาศข่าว เป็นผู้เล่า หรือ พูดย่อย เพื่อเรียงลำดับอธิบายที่มาที่ไปของข่าวนั้นแก่ผู้ชมข่าวทางโทรทัศน์

7.3 ความคิดเห็นที่มีต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศ หมายถึง ความคิดเห็นเฉพาะบุคคลที่มีต่อลักษณะเฉพาะ หรือคุณสมบัติของ ผู้ประกาศข่าวโทรทัศน์ ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ ทักษะการสื่อสาร และปัจจัยอื่นๆ ของผู้ประกาศข่าว ในการนำเสนอข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ที่ทำให้ประชาชน ผู้รับชมเลือกพิจารณา เชื่อถือข้อมูลข่าวสารว่าเป็นข้อเท็จจริง นำเสนอด้วยความเป็นกลาง และไม่แฝงด้วยทัศนคติใดๆของผู้ประกาศข่าว

7.4 ความคิดเห็นที่มีต่อคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ หมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อบุคลิกภาพของพิธีกร หรือผู้ประกาศข่าวที่แสดงออกในการนำเสนอข่าวโทรทัศน์ ทั้งภายนอกและภายใน ได้แก่ สีหน้า ท่าทางการแสดงออก การแต่งกาย ทรงผม การแต่งหน้า

7.5 ความคิดเห็นที่มีต่อคุณลักษณะด้านทักษะการสื่อสาร หมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อทักษะการสื่อสารในด้านการ อ่าน พูด ออกเสียงภาษาไทยการควบกล้ำ อักษรระ น้ำเสียง จังหวะในการนำเสนอข่าว

7.6 ความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยเสริม หมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยเสริมอื่นๆ ที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าว ได้แก่ ภาพลักษณ์สถานีโทรทัศน์ในประเทศไทย เช่น ช่องชื่อสถานี ประสบการณ์การทำงานในการเป็นผู้ประกาศ ผู้สื่อข่าว หรือเป็นบุคลากรด้านสื่อสารมวลชนมาก่อน ทัศนคติต่อประเด็นข่าว จำนวนผู้ประกาศในรายการเล่าข่าว ฉาก แสง ในรายการข่าว เป็นต้น

8. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

8.1 สามารถเป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพ และคุณลักษณะที่น่าเชื่อถือในด้านต่างๆของผู้ประกาศข่าว ในรูปแบบรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ภายในประเทศ รวมถึงเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจในงานผู้ประกาศข่าวโทรทัศน์ ซึ่งสามารถใช้เป็นแนวทางในการศึกษาเรียนรู้ และปรับปรุง พัฒนา คุณลักษณะที่น่าเชื่อถือได้ต่อไป

8.2 นำผลการศึกษาที่ได้มาใช้ในการต่อยอดการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนา
คุณลักษณะของผู้ประกาศข่าวที่น่าเชื่อถือ ในสื่อสารมวลชนประเภทอื่นๆ ในประเทศได้

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การสำรวจคุณลักษณะของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ในครั้งนี ผู้วิจัยได้นำแนวคิด ทฤษฎีมาใช้ในเป็นแนวทาง ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับข่าว และการนำเสนอข่าวโทรทัศน์
2. แนวคิดเกี่ยวกับผู้ประกาศ
3. แนวคิดด้านบุคลิกภาพ
4. ทฤษฎีว่าด้วยความน่าเชื่อถือของผู้ส่งสาร
5. แนวคิดเกี่ยวกับความแตกต่างของลักษณะทางประชากร
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับข่าวและการนำเสนอข่าวโทรทัศน์

ความหมายของข่าว

คำว่า “ข่าว” มีความหมายที่หลากหลาย ขึ้นอยู่กับว่าผู้บัญญัติจะใช้อะไรเป็นเกณฑ์ในการให้ความหมายะนั้น คำจำกัดความเพียงชุดเดียวจึงไม่อาจจะอธิบายหรือบ่งบอกธรรมชาติและคุณสมบัติของข่าวได้ทั้งหมด และความหมายก็จะมีการเปลี่ยนแปลงไปตามแต่ละยุคสมัย ขึ้นอยู่กับว่าสังคมใดใช้ “ข่าว” เพื่อวัตถุประสงค์หรือเพื่อแสดงบทบาทหน้าที่ใดในสังคม

สุภา ศิริमानนท์ (อ้างถึงใน พิศิษฐ์ ชวลาธวัช และคนอื่นๆ 2549 : 9) ให้คำอธิบายว่า

1) ข่าว คือเรื่องราวอะไรอย่างหนึ่งที่ประชาชนจะต้องพูดถึง ถ้ายังเป็นเรื่องราวที่ชวนให้ผู้คนอยากที่จะแสดงความเห็นมากเท่าไร ก็แปลว่ามันยังมี “คุณค่า” มากขึ้นเท่านั้น

2) ข่าว คือเหตุการณ์ต่างๆ ซึ่งเกิดขึ้นใหม่ๆ สดๆ ถูกถว้นและให้ภูมิปัญญาความรู้เห็นหรืออาจจะได้แก่การค้นพบต่างๆ อาจจะเกี่ยวกับทฤษฎีต่างๆ และอาจจะได้แก่เรื่องราวชนิดต่างๆ ซึ่งกระทบถึงประชาชนคนอ่าน

3) ข่าว คือข้อเท็จจริง สำคัญเกี่ยวกับการเกิดขึ้นของเหตุการณ์บางอย่างหรือของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเกี่ยวกับการคิดซึ่งทำให้ผู้คนสนใจ เนื่องจากมีผลกระทบหรือมีอิทธิพลต่อชีวิตของผู้คน หรือมีอิทธิพลต่อความอยู่เย็นเป็นสุขของผู้คน

จากที่กล่าวมาข้างต้น สุภา ศิริमानนท์ (2542) ได้สรุปว่าข่าวจะต้องประกอบด้วยลักษณะ 3 ประการ คือ

- 1) จะต้องใหม่ อยู่ในกระแสสะพัด และสดทันสมัย
- 2) จะต้องเป็นที่สนใจของประชาชนคนอ่าน
- 3) จะต้องฉีกกรวมเอาไว้ซึ่งบางสิ่งบางประการหรือทุกประการซึ่งมีความน่าสนใจ คำอธิบายเหล่านี้จะเห็นได้ว่าสิ่งซึ่งจัดว่าเป็น “คุณค่าของข่าว” นั้นกำหนดโดย
 - 1) จำนวนของผู้คนซึ่งเรื่องราวนั้นๆ ทำให้เกิดความสนใจขึ้น
 - 2) ปริมาณของเรื่องราวซึ่งทำให้คนทั้งหลายเกิดความสนใจ

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าวนี้ สุภา ศิริमानนท์ ได้สรุปไว้ว่า “ข่าว” ก็คืออะไรอย่างหนึ่งซึ่งสดต่อสมัย ทำให้คนจำนวนหนึ่งสนใจ และข่าวที่ดีที่สุดคือ ข่าวซึ่งมีความน่าสนใจมากที่สุดต่อจำนวนผู้คนมากที่สุดดังนั้นข่าวทุกๆ เรื่องราว สามารถเป็นข่าวได้ แต่จะได้รับความสนใจมากน้อยแค่ไหนขึ้นอยู่กับหลายๆองค์ประกอบ ที่เป็นบริบทแวดล้อมซึ่งสามารถตอบสนองต่อผู้รับฟังหรือรับชมข่าวสารได้ ซึ่งในส่วนนี้ ผู้ประกาศข่าวที่นำเสนอข่าวต้องสามารถให้ข่าวเกิดความน่าสนใจและน่าเชื่อถือ นอกจากจะทำให้ข่าวน่าสนใจแล้ว ข่าวต้องมีความเป็นข้อเท็จจริงอยู่ด้วย ซึ่งผู้วิจัยได้นำเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับข่าวนี้นำมาพิจารณาถึงความสำคัญของการนำเสนอข่าวของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ต่อไป

2. องค์ประกอบของข่าว

พิศิษฐ์ ชาวลาธวัช และคนอื่นๆ (2549 : 15-21) กล่าวถึง “องค์ประกอบของข่าว” ซึ่งแสดงให้เห็นถึงคุณค่าของข่าวไว้แตกต่างกันไป ทั้งนี้องค์ประกอบข่าวที่ใช้ในการพิจารณาคุณค่าของข่าวมีอยู่ 10 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ความรวดเร็วทันพลัน (Immediacy) ความรวดเร็วดังกล่าวอาจเป็นความรวดเร็วในเชิงเวลาที่เกิดเหตุการณ์ขึ้น (time of occurrence) และความรวดเร็วในเชิงการค้นพบเหตุการณ์ (time of disclosure)

2. ความใกล้ชิด (Proximity of Nearness) เนื่องจากส่วนใหญ่แล้วผู้คนมีแนวโน้มจะสนใจเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใกล้ๆ กับตนเอง หรือเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องตนเองมากกว่าเหตุการณ์ที่ไม่เกี่ยวข้องหรืออยู่ห่างไกลออกไป ซึ่งเรื่องของความใกล้ชิดนี้อาจจะเป็นความใกล้ชิดในเชิงกายภาพหรือระยะทาง เช่น เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใกล้บ้านในจังหวัด หรือในประเทศและความใกล้ชิดในเชิงจิตใจ ซึ่งเป็นเรื่องของความรู้สึก ความผูกพัน หรือความรัก ความห่วงใย เป็นต้น

3. ความสำคัญหรือความเด่น (Prominence) ทั้งที่เป็นเรื่องของบุคคล เช่น บุคคลมีชื่อเสียง บุคคลสำคัญ หรือความสำคัญของเหตุการณ์ เช่น เหตุการณ์ร้ายแรง เหตุการณ์ที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน หรือสถานที่ซึ่งเป็นสถานที่สำคัญหรือเป็นสถานที่ที่กำลังอยู่ในความสนใจ เช่น การลอบวางเพลิงในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งจะมีโอกาสได้รับคัดเลือกให้เป็นข่าวมากกว่า เป็นต้น เนื่องจากในขณะนี้พื้นที่ดังกล่าวกำลังอยู่ในความสนใจของคนทั่วไป

4. ผลกระทบกระเทือน (Consequence) เป็นการวัดค่าความเป็นข่าวโดยพิจารณาจากผลกระทบที่เกิดขึ้นกับสาธารณชนว่าเกิดผลกระทบในวงกว้างมากแค่ไหน หรือเกิดเฉพาะคนกลุ่มใด

5. ความลึกลับซ่อนเงื่อน (Mystery) หมายถึง เหตุการณ์นั้นมีลักษณะที่ปิดบังซ่อนเร้นหรืออำพรางข้อเท็จจริงหรือข้อสำคัญบางอย่างไว้หรือไม่ มีอะไรอยู่เบื้องหลังของเหตุการณ์ปมของปัญหาอยู่ที่ไหน เช่น ข่าวการฆาตกรรม ข่าวการทุจริตคอร์รัปชัน เป็นต้น

6. ความผิดปกติ (Unusual) เป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่มักจะให้ความสนใจกับเรื่องที่ตนเองไม่เคยรับรู้มาก่อน หรือเป็นสิ่งที่ไม่ได้เกิดขึ้นบ่อยนัก อาจเป็นเหตุการณ์ที่ผิดปกติทั้งที่เป็นปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ หรือทางสังคม

7. ความขัดแย้ง (Conflict) เป็นทั้งความขัดแย้งในเชิงความคิด ผลประโยชน์ หรือความเชื่อต่างๆ การจะนำเหตุการณ์ที่มีความขัดแย้งมานำเสนอเป็นข่าวต้องพิจารณาว่า เหตุการณ์ความขัดแย้งนั้นจะมีผลกระทบกับสังคมภาพรวมหรือไม่และจะนำไปสู่ปัญหาอะไรขอสังคม หากเป็นความขัดแย้งส่วนบุคคลที่ไม่ได้มีผลกระทบต่อเนื่องไปถึงผู้อื่นหรือต่อสังคมสิ่งนั้นก็สมควรค่าที่จะเป็นข่าว

8. องค์ประกอบทางเพศ (Sex) ซึ่งมักจะเป็นเรื่องส่วนตัวของผู้คน และเป็นเรื่องที่สามารถเร้าความสนใจของผู้รับสารได้ดีประเด็นหนึ่ง แต่อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการนำเสนอที่มีองค์ประกอบทางเพศเข้าไปเกี่ยวข้องนั้นจะต้องเป็นเรื่องที่ไม่ละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้ที่ตกเป็นข่าว และควรจะเป็นเรื่องที่สรรค์สร้างประโยชน์ให้กับสาธารณชน

9. อารมณ์หรือความสนใจของมนุษย์ (Emotions/Human interest) เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเร้าอารมณ์ความรู้สึกของมนุษย์ปวงชน อาจจะเป็นเรื่องความเศร้าสะเทือนใจ ความประทับใจ หรือความอยากรู้อยากเห็น เป็นต้น

10. ความก้าวหน้าหรือการพัฒนา (Progress/Development) เหตุการณ์ประเภทนี้เป็นเหตุการณ์ในเชิงสิ่งดีงามและนำไปสู่การพัฒนา หรือการสร้างแรงบันดาลใจกับผู้คนในสังคม

อย่างไรก็ดี ข่าวแต่ละข่าวไม่จำเป็นต้องมีองค์ประกอบครบทั้งหมดตามที่กล่าวมา อาจมีองค์ประกอบเพียงข้อเดียวก็ได้ และองค์ประกอบเหล่านี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งที่น่ามาใช้เพื่อประเมินและให้เหตุผลว่าเหตุการณ์ใดควรจะได้รับรายงานเป็นข่าวหรือไม่ หรือจะได้รับความสนใจจากประชาชนมากน้อยเพียงใด แต่ในส่วนการปฏิบัติงานจริงของผู้สื่อข่าว นั้น ส่วนใหญ่ใช้เลือกที่จะ

นำเสนอให้เห็นถึงเหตุการณ์ที่เป็นไปในขณะนั้น ซึ่งอาจจะประกอบด้วยรูปแบบการนำเสนอในรายการข่าวหรือผู้ประกาศ เป็นต้น เพื่อให้ข่าวมีลีลา มีความน่าสนใจ และน่าเชื่อถือ โดยจะทำการศึกษาในเรื่ององค์ประกอบของข่าวนี้ในการอภิปรายต่อไป

2.1 รูปแบบรายการข่าว

การนำเสนอรายการข่าววิทยุโทรทัศน์

ปัจจุบันรายการข่าวโทรทัศน์เป็นรูปแบบรายการที่ได้รับความนิยมจากประชาชนทั่วไปอย่างกว้างขวาง เป็นรายการที่สร้างความน่าเชื่อถือต่อเนื้อหาของข่าวได้สูง การนำเสนอรายการข่าวทางวิทยุโทรทัศน์ จึงมีหลักการนำเสนอที่ต้องยึดถือเป็นหลักปฏิบัติเช่นเดียวกับข่าวทางหนังสือพิมพ์และวิทยุกระจายเสียง ได้แก่ ความถูกต้อง ความสมดุล ความเป็นกลางความตรงไปตรงมา มีความกระชับและชัดเจน และง่ายต่อการรับรู้และเข้าใจ

สำหรับรูปแบบและวิธีการนำเสนอ นั้น อาจจัดทำเป็นลักษณะของการประกาศการอ่านคำบรรยายข่าวประกอบภาพนิ่งหรือภาพเคลื่อนไหวโดยผู้ประกาศข่าว การรายงานพิเศษหรือการสัมภาษณ์โดยผู้สื่อข่าวหรือผู้รายงานข่าวในสถานที่จริง

รองศาสตราจารย์ไพบูรณ์ คะเชนทรพรรค์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรสา ปานขาว (2551) ได้กล่าวถึงความสำเร็จของการนำเสนอรายการทางวิทยุโทรทัศน์จะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบหลายประการซึ่งเป็นปัจจัยเกื้อหนุนกัน อันได้แก่ การเลือกประเด็นข่าวที่สำคัญและน่าสนใจ การเขียนและนำเสนอได้ถูกต้องตามหลักการและรูปแบบและโครงสร้างการเขียนข่าวทางโทรทัศน์

หลักการ เทคนิคและวิธีการเขียนและนำเสนอข่าวทางวิทยุโทรทัศน์โดยสรุปมีดังนี้

1. ใช้รูปแบบการเขียนและนำเสนอแบบพีระมิดหัวกลับ คือประเด็นข่าวที่เด่นหรือสำคัญจะอยู่ในตอนต้นของข่าว ส่วนประเด็นย่อยพร้อมรายละเอียดที่เหลือจะเรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อยลดหลั่นไปตามลำดับ

2. เนื้อหาของข่าวจะมุ่งตอบประเด็นคำถาม 5 W และ 1H คือ จะต้องตอบคำถามกับผู้ชมรายการว่าข่าวนั้นเกี่ยวข้องกับใคร เรื่องอะไรที่ไหน เมื่อไร ทำไม และอย่างไร เพื่อตอบสนองความต้องการอยากรู้ของผู้ชม

3. ยึดถือหลักความถูกต้องตามความเป็นจริงของเนื้อหาข่าว เนื้อหาที่เขียนและนำเสนอจะต้องมีลักษณะตรงไปตรงมาตามข้อเท็จจริงของเหตุการณ์ โดยไม่นำความคิดเห็นข้อวินิจฉัยหรือทัศนคติใดๆ ของผู้เขียนหรือขององค์กร สอดแทรกลงไปในการนำเสนอข่าวและน้ำเสียงของผู้อ่านข่าว

4. เนื่องจากข่าวทางวิทยุโทรทัศน์จะใช้ภาพในการสื่อความหมายเป็นหลัก ซึ่งอาจจะ เป็นภาพนิ่งหรือภาพเคลื่อนไหว เสียงบรรยายหรือเสียงประกอบจะช่วยเสริมเฉพาะในส่วนที่ไม่ สามารถใช้ภาพสื่อความหมายได้ดังนั้นผู้เขียนและนำเสนอข่าวจะต้องคิดนำเสนอเป็นภาพในขั้นต้น ก่อนหากไม่สามารถสื่อความหมายเป็นภาพได้จึงจะใช้คำบรรยายและเสียงประกอบสื่อความหมาย

5. ภาพและเสียงจะต้องมีเนื้อหาที่สอดคล้องกัน

6. เลือกใช้ภาษาล้อยกคำและรูปแบบการเขียนและการนำเสนอที่กระชับเข้าใจง่าย ไม่กำกวม ใช้ประโยคง่ายๆ สั้นๆ ไม่เ็นเยื้อ ไม่สลับซับซ้อน ไม่ใช้ภาษาพรรณนา หลีกเลี่ยงถ้อยคำ ฟุ่มเฟือย คำคุณศัพท์ และคำกริยาวิเศษณ์ที่ไม่จำเป็น

สรุปได้ว่า การนำเสนอข่าววิทยุโทรทัศน์นั้น เป็นการนำเสนอโดยอาศัยองค์ประกอบ หลายๆ ด้าน โดยอาศัยหลักการการนำเสนอข่าว และลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย ในการ ออกอากาศเพื่อนำเสนอในแต่ละครั้ง จะมีภาพเหตุการณ์ประกอบการอ่าน หรือบรรยายเนื้อหาข่าว ดังนั้นผู้ประกาศหรือผู้สื่อข่าวควรมีทักษะในการนำเสนอข่าว มีลีลาท่วงทำนองนำเสนอข่าวแต่ละประเภท ให้เหมาะสม จึงจะสามารถสร้างอรรถรสในรับชมข่าว สร้างความน่าสนใจแก่ผู้รับชม และสร้าง ความน่าเชื่อถือให้แก่ข่าวได้ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและได้นำมาประกอบในการทำเครื่องมือวิจัย และศึกษาในด้านทักษะการนำเสนอข่าวที่น่าสนใจ

2.2 รายการข่าวประเภทเล่าข่าว

รายการคุยข่าว หรือ รายการเล่าข่าวนั้น ได้กล่าวใน www.oknation.net (2553) ว่ารายการ ข่าวในบ้านเราทุกวันนี้ หากเปิดทีวีดูร้อยละ 70 ของทั้งหมดเป็นรายการคุยข่าว (โดยเฉพาะข่าวเช้า ที่มีเกือบทุกช่อง) ขณะเดียวกันร้อยละ 50 ก็เป็นรายการคุยข่าวผ่านหนังสือพิมพ์ อีกส่วนก็ยังคงเป็น รายการที่อ่านข่าวตามรูปแบบเดิมที่เคยเป็นมา ขณะที่พัฒนาการด้านเทคโนโลยีที่พัฒนาอย่าง ต่อเนื่อง ก่อให้เกิดการผสมผสานและคิดค้นรายการประเภทคุย/เล่า/พูดข่าวจริงๆ ขึ้นมา สำหรับใน วงการวิทยุนั้น อาจเริ่มต้นมาก่อน แต่สำหรับวงการสื่อ โทรทัศน์นั้นยุคแรก น่าจะมาจากรายการข่าว ของ อาจารย์สมเกียรติ อ่อนวิมล ซึ่งเป็นผู้เปลี่ยนแปลงการรายงานข่าวโทรทัศน์ที่ดูเคร่งขรึม มาเป็นรูปแบบง่ายๆ คือ “การเล่า” โดยมีผู้ประกาศข่าวในทีมทำหน้าที่ผู้ประกาศข่าวหลักเชื่อมต่อ ข่าวและช่วงต่างๆ ในรายการข่าว

รูปแบบของรายการคุยข่าว คือการมีหน้าที่ตอกย้ำความใกล้ชิดระหว่างพิธีกรกับ ผู้ชมต่างจากเดิมที่มีความเหินห่าง ซึ่งเป็นรูปแบบการอ่านข่าวแบบดั้ง เดิม ซึ่งพิธีกรแต่งกายดูเป็น ทางการ อ่านข่าวที่มีทีมงาน เบื้องหลังเตรียมให้ และมีโต๊ะพิธีกร เป็นพรมแดนแบ่งแยกห้องส่งออก จากผู้ชมรายการคุยข่าวได้สอดคล้องกับสังคมสื่อสาร ไร้พรมแดน ทั้งนี้รูปแบบรายการและการ นำเสนอของพิธีกรต่างมีความเป็นกันเอง จนกระทั่งไม่ปรากฏความแตกต่างระหว่างคนคุยข่าวกับ

คนคู่อีกต่อไป โต้ะที่ใช้ในรายการช่วยให้พิธีกรมีสีสัน มีรูปแบบ สไตล์ที่ทันสมัยมากขึ้น เสื้อผ้าก็เป็นชุดลำลอง สามารถใช้ชื่อเล่นในการคุยข่าวได้เหมือนกัน การคุยข่าว เล่าข่าว วิธี เล่าเรื่องที่น่าสนใจ ข่าวผู้ประกาศ ต้องทำความเข้าใจ ต้องจำ แต่ให้ดูคุยเก่ง มีอารมณ์ขัน เป็นกันเอง และสิ่งที่เป็นที่น่าจับตามองก็คือ ผู้เล่า/คุยข่าว จะนำเสนอข้อมูลที่เป็นเนื้อหาข่าวปนไปกับความคิดเห็นความรู้สึกส่วนตัวของผู้เล่า เนื่องจาก “กลวิธีการเล่าเรื่อง” คือการที่ผู้เล่าจะต้อง “ทำความเข้าใจ/จำ/รับรู้เรื่องราวข้อมูลนั้นๆ” จากนั้นจึง “แปลงสารออกมาในรูปแบบของความเข้าใจของตนเอง” ซึ่งในกระบวนการทำความเข้าใจนี้เองที่มีการ “ตีความส่วนตัว” และเป็นช่องว่างให้ความคิดเห็นความรู้สึกส่วนตัวของผู้เล่าปะปนมาในเนื้อหาข่าว ก่อให้เกิดภาวะซึ่งนำความคิดเห็นทางสังคมให้ไปในทางใดทางหนึ่งได้ เพราะข้อมูลในรายการคุยข่าวเป็นข้อคิดเห็นที่มีส่วนของข้อเท็จจริงและความคิดเห็นปะปนมาผ่านลีลาการคุยข่าวการเล่าข่าว ซึ่งลีลาการคุยข่าวนี้อาจแฝงความคิดเห็นเชิงคุณค่า การที่เรารับชมข่าวเหล่านี้ซึ่งมีความสนุกสนาน มีความตลก ความเบาความง่าย ความหือหาว ผ่านการเล่าเรื่อง จบข่าวหนึ่งชิ้นก็เชื่อม โยงต่อกับข่าวอีกชิ้น และบางครั้งก็กลับมาพูดคุยถึงข่าวอีกชิ้นก่อนหน้านี้ หรือเชื่อมโยงกับประสบการณ์ชีวิต ทศนคติส่วนตัวของผู้เล่า ก็ย่อมที่จะมีความโน้มเอียงในข้อมูลนั้น ผู้ชมที่รู้ไม่เท่าทัน หรือรู้เท่าทันแต่ด้วยภาวะเวลาที่เร่งรีบ ไม่มีเวลาดำเนินคิดพิจารณาข้อเท็จจริง ก็มักจะเชื่อตามที่ผู้เล่าได้เล่ามาผ่านข่าวสารที่ได้รับฟังหรือรับชม

ศิญาพร มาลัยศิริรัตน์ (2559, น.2) กล่าวว่า รายการเล่าข่าว เป็นรูปแบบหนึ่งของรายการข่าวที่มีผู้ดำเนินรายการ ในลักษณะผู้เล่าข่าว นำเนื้อหาข่าวจากแหล่งข่าวหรือจากหนังสือพิมพ์ เว็บไซต์ มาร่วมพูดคุยกันระหว่างพิธีกรและผู้ชมที่บ้าน โดยใช้วิธีการเล่าเรื่องหรือบรรยายเหตุการณ์ มีลักษณะการผสมผสานระหว่างการรายงาน เหตุการณ์กับการเล่าเรื่อง ทำให้เนื้อหาที่น่าสนใจ มากกว่าในรูปแบบการรายงานข้อเท็จจริง โดยรายการเล่าข่าวจะมุ่งนำเสนอข่าวเบา (soft news) หรือข่าวที่กำลังได้รับความสนใจ ซึ่งไม่ใช่รูปแบบ รายการใหม่ของสังคมไทย เนื่องจาก พบรายการประเภทนี้มานานในสื่อวิทยุ แต่เมื่อมีผู้นำมาเสนอผ่านสื่อ โทรทัศน์แล้วก็มีกระแสตอบรับที่ดี จึงกลายเป็นกระแสปฏิบัติตามกันมาในสื่อโทรทัศน์ช่องต่างๆ รายการเล่าข่าวที่พบในประเทศไทย มีรูปแบบและองค์ประกอบรายการที่ทำให้รายการมีความน่าสนใจ คือ มีพิธีกรอย่างน้อย 2 คน แต่ละคนจะมีบทบาทหน้าที่ในการนำเสนอข่าวที่แตกต่างกันไปตามแต่ละช่วงรายการ มีการสร้างฉาก รายการให้น่าสนใจ ทันสมัย เน้นวิธีการสัมภาษณ์แหล่งข่าว แบบสดๆ สร้างความใกล้ชิดระหว่างพิธีกรกับผู้ชม

2.3 รายการอ่านข่าว หรือข่าวอ่าน

การรายงานข่าวคือแบบอ่านข่าวเราเรียกว่า “การรายงานข่าวตามประเพณีนิยม” เป็นทางการ คือ การอ่านข่าวตามสคริปต์ข่าวประจำวัน อาจมีผู้ประกาศข่าวหญิงและชายมานั่งคู่กัน

อ่านสลับกันไปคนละข่าว ผู้ประกาศข่าวแต่งกายดูสุภาพ ภูมิฐาน น่าเชื่อถือ เป็นทางการ น่าเชื่อถือ ให้ความสำคัญกับตัวเนื้อหาข่าว และจากรายการ เพราะสะท้อนเอกลักษณ์เฉพาะของสถานี วิธีการรายงานข่าว ต้องมีการรายงานข่าวของผู้รายงานข่าวด้วยภาพข่าว ที่นำเสนอ น่าเชื่อถือตามเป็นความจริง ปราศจากข้อความคิดเห็น จึงเป็นการนำเสนอที่ขึ้นอยู่กับผู้ชมว่าจะเลือกรับรู้และเข้าใจอย่างไร แม้ว่าอาจดูไม่น่าสนใจเท่าที่ควรแต่ก็เป็นสิ่งสามารถบ่งบอกถึงการนำเสนอข่าวที่ถูกต้องตามความเป็นจริง

ดังนั้นข่าวจึงเปรียบเสมือนการรับรู้ และถ่ายทอดสู่สังคมที่เป็นไปในแต่ละวันและหากข่าวเหล่านี้ถูกปรุงแต่งไปจนบิดเบือนอาจทำให้ข่าวนั้นๆ กลายเป็นเครื่องมือในทางใดทางหนึ่งก็เป็นได้

การดูข่าวเพื่อให้เกิดประโยชน์ต้องเกิดจากการพิจารณาจากผู้ชม ชม ฟัง ให้เข้าใจ ไม่ว่าจะเป็นรายการข่าวแบบใด หากนำเสนอมาแล้วผู้ชมต้องคิดไตร่ตรองข้อมูลข่าวสารที่ได้รับมา เพื่อไม่ให้ผู้ชมข่าวกลายเป็นเครื่องมือทางสังคม หรืออาจถูกแสวงหาผลประโยชน์จากคนกลุ่มใดหรือทางใดทางหนึ่งได้ เพราะนับจากนี้ไปข่าวจะกลายเป็นสิ่งที่คนทั่วไปต้องรับรู้ และเข้าใจ ทันต่อสถานการณ์บ้านเมือง เพื่อรับกับความเปลี่ยนแปลงในทุกๆ ด้านกับการพัฒนาสังคม และการพัฒนาประเทศในทุกช่วงเวลา

3. แนวคิดเกี่ยวกับผู้ประกาศ

3.1 ความหมายของผู้ประกาศข่าว

คำว่าผู้ประกาศ (Announcer) เป็นคำเรียกโดยรวม หมายถึงผู้ที่ทำหน้าที่สื่อสารกับผู้ฟัง ผู้ชม ผ่านสื่อวิทยุ โทรทัศน์ นอกจากคำเรียกโดยรวมแล้ว ยังมีคำเรียกเฉพาะให้เห็นบทบาทหน้าที่ชัดเจน เช่น ผู้อ่านข่าว ผู้รายงานข่าว (reporter) ผู้ดำเนินรายการ (Moderator) พิธีกร (Master of ceremony) ดีเจ (DJ หรือ disc jockey) เป็นต้น

ผู้ประกาศข่าว คือ ผู้ที่ทำหน้าที่ประกาศข่าวหรืออ่านข่าวให้กับผู้ชมได้รับทราบ ซึ่งอาจจะอยู่ในห้องส่ง หรือภาคสนามก็ได้ เรียกได้ว่าเป็นสื่อกลางในการรายงานข่าวทางรายการวิทยุ โทรทัศน์ ซึ่งจะแบ่งได้ ดังนี้ (สนมพร ฉิมเฉลิม, 2542 ได้อ้างใน สุกัญญา สมไพบูลย์ และ ปอรัรัมย์ ยอดนคร, 2558 : 6 - 15)

ผู้ประกาศข่าวหลัก (news anchor) คือผู้ประกาศที่มีความสามารถในการพูดหรือบรรยายข่าวได้ นอกจากนี้ยังสามารถสัมภาษณ์บุคคล แกรับเชิญในรายการข่าว ชักถาม ได้ตอบกับผู้รายงานข่าวนอกสถานที่ หรือพูดคุยสัมภาษณ์เพื่อค้นหาคำตอบในประเด็นข่าวที่ผู้ชมอยากทราบ

ภายในระยะเวลาที่กำหนด และมีความเหมาะสม เช่น คุณกิตติ สิงหาปัด, คุณเทพชัย หย่อง, คุณพิชญ นิลกลัด, สายสวรรค์ ขยันยิ่ง เป็นต้น

ผู้นำเสนอข่าว (news presenter) คือผู้อ่านข่าวตามบทที่ผู้สื่อข่าวเรียบเรียงมาแล้ว และผ่านการตรวจคัดเลือกรับเลือกจากบรรณาธิการข่าว และนำเสนอข่าวตามหมวดหมู่ข่าวในช่วงเวลาที่สถานีกำหนด บางครั้งผู้นำเสนอข่าวอาจต้องพูดเชื่อมโยงข่าวเอง เพื่อให้ข่าวมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ยกตัวอย่างผู้นำเสนอข่าวเช่น คุณศศิณา วิมุตตานนท์, คุณกิตติมา ณ ถลาง, คุณสิทธิชาติ บุญมานนท์, คุณประวิณมัย บ่ายคล้อย เป็นต้น

ผู้รายงานข่าว คือผู้ที่ปรากฏตัว ณ สถานที่เกิดเหตุที่เป็นข่าวขึ้น เช่นเหตุการณ์น้ำท่วม การประท้วง ข่าวอุบัติเหตุ เป็นต้น ตัวอย่างผู้รายงานข่าวเช่น คุณฐปณีย์ เอียดศรีชัย (ช่อง 3), สถาพร คำนขุนทด (ช่อง 3), ธนกฤต ชูเชิด (ช่อง 23) เป็นต้น

รายการข่าวส่วนใหญ่เป็นรายการสด ผู้ประกาศข่าวต้องสามารถควบคุมสติ และอารมณ์ได้ มีสมาธิในการอ่านข่าว และเนื้อหาข่าวที่อ่าน เพื่อที่จะได้นำข่าวสารที่ทันต่อเหตุการณ์ในเวลาจำกัดสู่ผู้ชมที่ติดตามรับชมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในทัศนะของ แนนซี เรียร์ดอน (Reardon, 2007 p. 171) ให้ความหมายของผู้ประกาศข่าวว่า ผู้ประกาศข่าว คือการสร้างสรรค์ของงานด้านโทรทัศน์ ทำหน้าที่เสนอข่าวสาร โดยที่ผู้ประกาศข่าวมีความสำคัญต่อหน้ากล้องในทุกสถานีโทรทัศน์ มีความรับผิดชอบที่ยิ่งใหญ่ มีงานมากมาย ซึ่งต้องใช้ความเชี่ยวชาญและความสามารถส่วนตัว ซึ่งในหลายๆ กรณี ที่ผู้ประกาศข่าวกลายเป็นภาพลักษณ์ของสถานีโทรทัศน์หรือเปรียบเทียบกับสมอเรือที่คอยควบคุมเรือให้คงที่ในทุกสภาพอากาศที่ต้องเผชิญ

ผู้ประกาศข่าวในทัศนะของ ชีระ วัฒนอนันต์ผล (สมัยสุข, 2547) ผู้ประกาศข่าวไม่ใช่แค่เพียงคนอ่านข่าวให้ผู้ฟังหรือผู้ชมเท่านั้น แต่ยังคงเป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับข่าวนั้น นอกจากนี้ยังต้องมีบุคลิกลักษณะของการอ่านข่าวที่ดี อ่านถูกต้อง ชัดถ้อยชัดคำ

ธนิสสร สวรรณันท์ (2552) กล่าวว่า ผู้ประกาศมีความสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จของรายการ และสถานี เพราะเป็นผู้เชื่อมโยง สื่อสาร โดยตรงระหว่างสถานีกับผู้ชม เพราะถึงแม้ทีมงานมีการเตรียมงานมาดี แต่ผู้ดำเนินรายการหรือผู้ประกาศข่าวไม่มีความสามารถเท่าที่ควร รายการก็ไม่สามารถประสบความสำเร็จตามต้องการ นอกจากนี้ผู้ประกาศยังมีความสำคัญในการทำหน้าที่สร้างสายสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นกับผู้ฟัง ผู้ชม ซึ่งถ้าตรงใจผู้ชมผู้ฟัง ก็จะสามารถดึงเขาไว้กับรายการได้ กลายเป็นแฟนรายการ ซึ่งเป็นสิ่งที่สถานีต้องการเป็นอย่างยิ่งในยุคที่มีการแข่งขันสูงเช่นในปัจจุบัน ซึ่งผู้ประกาศจะเป็นส่วนสำคัญในการสร้างภาพลักษณ์ของสถานี โดยผ่านบุคลิกภาพ จังหวะ ลีลา และภาษาที่ผู้ประกาศทางรายการใช้เพื่อที่จะสื่อสารกับผู้ชม

3.2 ผู้ดำเนินรายการรูปแบบสนทนาพูดคุยข่าว

กัลยกฤต บุญบำรุงชัย (2555, น. 41 - 42) ได้กล่าวถึงผู้ดำเนินรายการว่า เป็นบุคลลากรที่สำคัญที่สุดในการดำเนินรายการใดๆ ในการออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ ด้วยบทบาทหน้าที่ที่ต้องเชื่อมโยงเนื้อหา และกิจกรรมต่างๆ ของรายการเข้ากับการพูดคุยกับผู้ร่วมรายการและผู้ชมที่อยู่ที่บ้าน โดยใช้วัจนภาษา และอวัจนภาษา ของผู้ดำเนินรายการเอง เป็นส่วนสำคัญที่จะดึงดูดใจผู้ชมให้อยู่กับรายการ ซึ่งในหลายๆ เหตุผลที่ผู้ชมเลือกที่จะรับชมรายการ เพราะรู้สึกชื่นชอบในบุคลิกภาพ และการสร้างบรรยากาศของผู้ดำเนินรายการ และบางครั้งก็อยากเปลี่ยนช่องเนื่องจากเบื่อหน่ายผู้ดำเนินรายการ ดังนั้นผู้ดำเนินรายการจึงมีหน้าที่ในการควบคุมสถานการณ์ สร้างบรรยากาศให้ผู้ชมน่าติดตามรับชม เพื่อความสำเร็จของรายการ ตลอดจนสถานีที่ออกอากาศ

ชัชฎาภรณ์ ประยูรวงษ์ (อ้างถึงใน กัลยกฤต บุญบำรุงชัย, 2555, น. 42) กล่าวว่าลักษณะของผู้ดำเนินรายการ โดยเฉพาะเล่าข่าวนั้น สามารถสรุปได้ ดังนี้

1. สร้างสีสันกับเรื่องที่น่าสนใจ ซึ่งผู้เล่าเรื่องต้องมีความสามารถที่จะเล่าเรื่องให้คนสนใจ โดยการถ่ายทอดเรื่องราวให้ปรากฏเป็นรูปธรรมด้วยการใช้ถ้อยคำและน้ำเสียงเป็นสำคัญ ต้องใช้น้ำเสียงที่เป็นมิตร น่าเชื่อถือ ทรงภูมิความรู้ มีการพูดคุยเหมือนกำลังสนทนาในชีวิตประจำวัน
2. ใช้ความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่เดิม สร้างความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจในเรื่องราวที่นำมาเล่า เช่น มีการยกตัวอย่างประกอบ เพื่อให้มองเห็นภาพที่ชัดเจน นอกจากนี้การเล่าข่าวต้องมีการบรรยายให้เห็นข้อเท็จจริง มีความเป็นกันเอง ทำให้ผู้ชมรู้สึกว่ายู่ใกล้ชิด แล้วสามารถเข้าใจในสิ่งที่เล่าหรือสื่อสาร
3. การใช้ภาษา ผู้ดำเนินรายการต้องมีการใช้ภาษาที่สุภาพ เหมาะสมกับกลุ่มผู้ฟัง เป็นภาษาที่เข้าใจง่าย ใช้ประโยคในการสื่อสาร สั้น กระชับ เหมาะสมกับสภาพการของผู้ชมในทุกรูปแบบ
4. ลีลาการการพูดในรายการข่าวประจำวัน จะต้องพูดตรงไปตรงมา เพื่อแสดงความแน่นอน ความน่าเชื่อถือหนักแน่น แต่ถ้าเป็นข่าวชาวบ้านหรือเก็บตก ลีลาการพูดต้องมีความเป็นกันเอง พูดเสริมให้ฟังเข้าใจง่ายๆ ผู้ฟังจะรู้สึกสนุกสนานไปกับลีลาหรือสำนวนที่ผู้ดำเนินรายการใช้ แต่ต้องระวังความเที่ยงตรง และความถูกต้องของข่าวจะลดลง หากใส่ความคิดเห็นของผู้ดำเนินรายการข่าวมากเกินไป

ด้วยเหตุผลนี้ ผู้ประกาศ จึงเป็นผู้ที่มีความสำคัญยิ่งในการสร้างภาพลักษณ์ของตนเอง และสร้างความนิยมให้แก่สถานี ทำให้สถานีมีชื่อเสียง ดังนั้นผู้ประกาศจึงจำเป็นต้องมีคุณสมบัติหลายประการ เพื่อเป็นผู้ประกาศที่มีประสิทธิภาพและต้องมีคุณสมบัติที่จำเป็น สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ คุณสมบัติเฉพาะตัว และคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนด ดังนี้ (จิราภรณ์ สุวรรณวาจกกสิกิจ, 2545)

3.3 คุณสมบัติของผู้ประกาศข่าว

3.3.1 คุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนด

ตามกฎกระทรวงฉบับที่ 4 (พ.ศ.2537) ตามความในพระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. 2498 ข้อ 5 วรรค 2 ระบุคุณสมบัติผู้ที่จะเป็นผู้ประกาศของสถานีวิทยุ หรือโทรทัศน์ดังนี้

1. สามารถอ่าน พูด และออกเสียงภาษาไทยได้ถูกต้อง ชัดเจน

2. ได้ใบรับรองการเป็นผู้ประกาศจากกรมประชาสัมพันธ์

ทั้งนี้ตามระเบียบกรมประชาสัมพันธ์ ว่าด้วยการออกใบรับรองเป็นผู้ประกาศของสถานีวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ.2543 ข้อ 4 กล่าวว่า ผู้ที่จะได้ใบรับรองเป็นผู้ประกาศของสถานีวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ ต้องผ่านการทดสอบเป็นผู้ประกาศตามระเบียบนี้ ยกเว้นผู้ประกาศหรือเจ้าหน้าที่กระจายเสียงแห่งประเทศไทยและสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทยที่ผ่านการทดสอบจากกรมประชาสัมพันธ์เพื่อบรรจุให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว (จิราภรณ์ สุวรรณวาจกกสิกิจ, 2545)

ปัจจุบันคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้สนใจในกิจการวิทยุกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ได้ เป็นผู้ที่มีความสามารถ และมีความรับผิดชอบต่องานตามจรรยาบรรณวิชาชีพ สื่อมวลชน จึงจัดการอบรมและทดสอบ เพื่อรับบัตรผู้ประกาศในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ให้กับผู้สนใจ (ประกาศสำนักงาน กสทช. : บัตรผู้ประกาศในกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์, 2556)

3.3.2 คุณสมบัติเฉพาะตัว

ผู้ประกาศต้องสำรวจตนเองว่ามีคุณสมบัติเฉพาะตัวตามรายละเอียดนี้หรือไม่ (จิราภรณ์ สุวรรณวาจกกสิกิจ, 2545) เช่น

- มีเสียงคุณภาพ คือการมีเสียงที่แจ่มใส ชวนฟัง ไม่สั่นเครือหรือแหบแห้ง

- มีความสามารถในการถ่ายทอดสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการตีความสาร

ให้เข้าใจชัดเจน จึงมีการนำเสนอผ่านการบอกกล่าวผู้ฟังหรือผู้ชมด้วยรูปแบบต่างๆ เช่นการพูดเล่า การอ่าน การบรรยาย การวิเคราะห์ การสนทนา การสัมภาษณ์ เป็นต้น ส่วนการนำเสนอต้องให้ความสำคัญกับการออกเสียงที่ถูกต้องตามอักขระวิธี คำนึงถึงการใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักการ มีลีลาการนำเสนอที่เหมาะสมกับรูปแบบต่างๆของรายการ และข่าวสาร

- ต้องมีความรับผิดชอบ ใ้ตรงต่อใจให้รอบคอบก่อนการสื่อสารไปยังผู้ฟัง หรือผู้ชม

- มีความสามารถในการตัดสินใจ ควบคุมอารมณ์ความรู้สึกได้ดี สามารถตัดสินใจแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้

- มีความตรงต่อเวลา เพราะเป็นงานที่มีนัดกับประชาชน ไม่สามารถผัดผ่อนได้

- มีความเชื่อมั่นในตนเอง เพื่อเป็นพื้นฐานการสื่อสาร ได้อย่างมั่นใจ ทำให้ผู้ชมเกิดความศรัทธา เชื่อถือในสารที่สื่อถึง

- มีความสนใจใฝ่รู้ มีความกระตือรือร้น สนใจปัญหาข่าวสารรอบตัว เป็นพื้นฐานในการเชื่อมโยงถ่ายทอดให้ผู้ฟังหรือผู้ชมได้ ส่งเสริมให้ฟังรื่นหู ชมแล้วสบายตา

นอกจากนี้ บรูซ ลิวอิส (Lewis, 1966, pp. 17-28) กล่าวถึงคุณสมบัติของผู้ประกาศข่าวโทรทัศน์ที่ดีควรประกอบไปด้วยองค์ประกอบต่างๆ ที่ผสมรวมกันอยู่ ดังนี้

- รูปร่างหน้าตาดี

- มีน้ำเสียง และคำพูดที่ชัดเจน

- มีความรู้และประสบการณ์

- มีความเฉลียวฉลาด

- เป็นผู้มีความรับผิดชอบ

- มีความอดทน

- เป็นผู้รู้จักคิดสร้างสรรค์

- มีความกระตือรือร้นในการทำงาน

- มีความเชื่อมั่นในตนเอง และอ่อนน้อมถ่อมตน

- มีความสามารถในการทำงานกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

ทั้งนี้ เรย์ ไวท์ (White, 1990, pp. 97 - 100) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่เป็นกฎเกณฑ์พื้นฐานเพื่อตัดสินว่าใครสามารถทำงานด้านการอ่านข่าวโทรทัศน์ไว้ ดังนี้

1. รูปร่างหน้าตา (Look) คนที่จะเป็นผู้ประกาศข่าวได้นั้นไม่จำเป็นต้องหล่อหรือสวยเหมือนดังเช่นดารานักแสดง ซึ่งสิ่งที่จะทำให้ดูดีขึ้นได้ด้วยการแต่งกาย การแต่งหน้า เพื่อให้ดูสวยงามเหมาะสม

2. น้ำเสียง (Voice) การมีน้ำเสียงที่ชัดเจน มีจังหวะวรรคตอนในการอ่านที่ถูกต้อง รวมทั้งมีความถูกต้องในการออกเสียงด้านอักขระ จะทำให้ข่าวน่าฟัง น่าติดตาม

3. ความน่าเชื่อถือ (Credibility) คุณสมบัติในข้อนี้ ผู้ประกาศข่าวสามารถสร้างขึ้นได้ด้วยการแต่งกาย น้ำเสียงที่ชัดเจน จริงจัง มีทักษะการพูดที่ถูกต้อง โดยไม่เกี่ยวข้องกับความสวยงามของหน้าตาเท่านั้น

4. ภาพที่ปรากฏบนหน้าจอโทรทัศน์ ซึ่งประกอบไปด้วย ทรงผม การแต่งกาย การแต่งหน้า สิ่งเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อการประกู่ตัวของผู้ประกาศข่าวต่อหน้าสาธารณชน

5. ประสบการณ์ (experience) ผู้ประกาศข่าวโทรทัศน์ที่ยังไม่มีประสบการณ์ มักจะกังวลในเรื่องต่างๆ ทั้งเสื้อผ้า หน้า ผม ผู้ชมจะรู้สึกเช่นไรในการพูดของตน บางคนมีความประหม่ามาก แต่เมื่อประสบการณ์มากขึ้น ออกอากาศบ่อยขึ้น ความประหม่านี้จะเริ่มค่อยๆ ดีขึ้น

6. การเป็นผู้มีอารมณ์ขัน สนุกสนาน ทำให้การทำงานไม่เครียดจนเกินไป ควรปรับอารมณ์ให้แจ่มใส มองทุกอย่างในแง่ดี

7. การทำงานร่วมกับผู้อื่น หรือการทำงานเป็นทีม (Teamwork) ทำให้งานสำเร็จ ได้อย่างราบรื่น รวดเร็ว และทำให้การประสานงานสอดคล้องกันมากขึ้น

นอกจากนี้ คุณสมบัติของผู้ประกาศข่าวที่ดี จะต้องเริ่มจากการมีทักษะในการใช้ภาษา อ่านชัดเจน มีบุคลิกท่าทางที่ดี มีความน่าเชื่อถือ มีความรอบรู้ เพราะผู้ประกาศข่าวคือผู้ถ่ายทอดเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่างๆ ให้กับผู้ชมได้เข้าใจ ผู้ประกาศข่าวจึงต้องมีความเข้าใจในเรื่องนั้นๆ ก่อน แล้วจึงถ่ายทอดให้แก่ผู้รับชม และผู้ประกาศต้องสามารถแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าได้ เช่น การสัมภาษณ์สด หรือสัมภาษณ์ทางการเชื่อมต่อสัญญาณทางโทรศัพท์ หากเกิดข้อผิดพลาดขึ้นมา ต้องสามารถแก้ไขได้ ที่สำคัญคือต้องมีสติพอสมควรในการทำหน้าที่ผู้ประกาศข่าวนั้นเท่ากับว่าการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ของผู้ประกาศข่าว เป็นคุณลักษณะที่ผู้ประกาศข่าวควรมี และเป็นปัจจัยหนึ่งทางด้านบุคลิกภายในของผู้ประกาศ ที่ทำให้ผู้ชมเชื่อถือ

ในส่วนของ เออร์วิง แฟงค์ (Fang, 1972, อ้างใน เหมือนฝัน ประสานพานิช, 2548, น. 16 - 17) กล่าวถึงการปฏิบัติหน้าที่ผู้ประกาศที่ดี มีวิธีการปฏิบัติ ดังนี้

1. พูดให้เข้าใจ (speaking clearly) ผู้ประกาศข่าวต้องอ่านให้ผู้ชมเข้าใจ ดังนั้นการพูดที่ชัดเจน จึงเป็นสิ่งสำคัญ ไม่ต้องคิดเสียง เพราะเสียงที่ดูไม่เป็นธรรมชาติจะทำให้ไม่น่าฟัง

2. มีไหวพริบ (sense of News) ในการอ่านข่าวผู้ประกาศควรมีอารมณ์ร่วมกับข่าว หรือมีไหวพริบในการอ่านข่าว เช่นควรใช้ภาษาที่แสดงถึงความรู้สึกเสียใจต่อข่าวของการสูญเสียหรือเรื่องเศร้าโศก

3. รู้เนื้อหาข่าว (Know his subjects) ผู้ประกาศข่าวต้องอ่านให้ผู้ชมเข้าใจถึงเรื่องที่กำลังอ่านอยู่ ไม่ว่าจะเป็นเนื้อหาข่าว การอ่านชื่อ หรือคำในภาษาต่างประเทศอื่น ได้ถูกต้อง ซึ่งผู้ประกาศต้องมีการทำความเข้าใจในข่าวนั้นๆ ก่อน

4. ทำงานประสานกับผู้อื่น (Smooth Flow) เพื่อให้การอ่านข่าวออกอากาศราบรื่น ผู้ประกาศข่าวต้องทำงานกับบุคคลในฝ่ายต่างๆ เช่นถ้าผู้กำกับให้เวลาในการบรรยายภาพ

10 วินาที ผู้ประกาศจะต้องอ่านข่าวนั้นให้จบทันภาพภายใน 5 วินาที ซึ่งหากไม่เป็นไปตามนั้น เกิดปัญหาที่ภาพจบก่อน หรือภาพไม่ตรงกับเสียง ผู้ประกาศต้องแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้

5. ตามองไปที่ผู้ชม (Maintaining contact with his audience) เวลาที่อ่านข่าว ผู้ประกาศควรจะมีผู้ชม โดยการมองตรงไปที่กล้อง ทำให้เหมือนว่าผู้ประกาศกำลังพูดอยู่กับผู้ชม สำหรับทักษะของผู้ประกาศข่าวในปัจจุบัน (ศศิณา วิมุตตานนท์, 2552) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของผู้ประกาศข่าวที่ดี ดังนี้

1. มีบุคลิกภาพภายนอกที่ดี มีความโดดเด่นดูน่าประทับใจ มีลักษณะเป็นมิตร เพราะบางครั้งผู้ประกาศข่าวอาจต้องลงพื้นที่เพื่อไปสัมภาษณ์กับชาวบ้าน จำเป็นต้องมีท่าทีที่เป็นมิตร ให้ผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ หรือชาวบ้านไว้ใจ เชื่อใจ กล้าที่จะเปิดเผยข้อมูลรายละเอียดที่สำคัญให้ฟัง

2. มีน้ำเสียงที่นุ่มนวลน่าฟัง เพราะการใช้เสียงเป็นสิ่งที่สำคัญ เสียงดัง ฟังชัด แบ่งวรรคตอน สม่ำเสมอ ควบกล้ำ น้ำเสียงน่าฟัง ในขณะที่อ่านข่าวควรมีสีหน้า และน้ำเสียงที่ยิ้มแย้มให้ผู้ฟังรู้สึกสบายเมื่อได้ฟัง

3. มีภาพลักษณ์ที่ดี เป็นตัวอย่างที่ดี น่าเชื่อถือ สำหรับผู้ฟังผู้ชม นอกเหนือจากบทบาทหน้าจอโทรทัศน์แล้ว ในการปรากฏตัวในงานต่างๆก็ควรแต่งกายสุภาพเรียบร้อย เพราะถือเป็นภาพลักษณ์และหน้าตาของสถานีที่สังกัด

4. มีความรู้รอบตัว สนใจฟังข่าวสารบ้านเมือง เกาะติดสถานการณ์ว่ามีอะไรเกิดขึ้นบ้าง ที่สำคัญต้องพร้อมที่จะเรียนรู้ใหม่ๆอยู่เสมอ และในแต่ละข่าวสารที่ฟังมาต้องสามารถจับประเด็นได้ในระยะเวลาอันสั้น วิเคราะห์ข่าวได้ ถ้าไม่เข้าใจควรซักถามผู้ควบคุมรายการ

5. ตรงต่อเวลา การทำงานโทรทัศน์เรื่องการตรงต่อเวลาเป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะต้องทำงานเป็นทีมงาน ผู้ประกาศต้องเผื่อเวลาสำหรับการแต่งหน้า ทำผม และประชุม หรือทำความเข้าใจเนื้อหาข่าวก่อนการออกอากาศ

6. ให้เกียรติผู้ร่วมงาน ทั้งผู้สื่อข่าวที่เขียนบทให้ บรรณาธิการ รวมถึงทีมงานทุกคนในสถานี และต้องมีสติในการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสาร

7. ประเมินผลงานของตัวเองเสมอ ทุกครั้งที่ทำงานจบลง ควรถามตนเองว่า การทำงานของเราในวันนี้เป็นอย่างไร ควรเพิ่มควรลดอะไร ต้องปรับปรุงอะไรบ้าง ต้องพัฒนาด้านใดที่บกพร่อง วันนี้ทำดีพอแล้วหรือยัง

8. มีจรรยาบรรณ หมายถึงมีความเป็นกลางในการนำเสนอข่าว ไม่เอนเอียงเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือใสอารมณ์กับข่าว ผู้ประกาศต้องถ่ายทอดข่าวสารอย่างตรงไปตรงมา และเป็นกลาง

โดยจะเห็นได้ว่าคุณลักษณะของผู้ประกาศข่าวที่ดีควรมีแนวทางในการปฏิบัติเพื่อให้ผู้ประกาศเกิดความน่าเชื่อถือ ทั้งต้องมีประสบการณ์เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ และมีจรรยาบรรณในการนำเสนอข่าวที่เป็นกลาง ในขณะที่บุคลิกภาพภายนอกก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะสามารถทำให้รายการข่าวน่าสนใจ และสามารถดึงดูดผู้ชมรายการข่าวได้ ทั้งนี้ การเป็นผู้ประกาศข่าวที่น่าเชื่อถือนั้นจะขาดเรื่องของทักษะการสื่อสารไปไม่ได้ ต้องมีทักษะด้านการสื่อสารในการนำเสนอข่าวที่ดีด้วยเช่นกัน

3.4 ทักษะในการสื่อสาร

สำหรับในการประกาศข่าว หรืออ่านข่าวของผู้ประกาศข่าว สิ่งที่ต้องคำนึงอยู่เสมอเพื่อไม่ให้เกิดข้อผิดพลาด คือวิธีการอ่านและการนำเสนอที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้ประกาศควรมีการฝึกฝนการอ่านข่าว ดังต่อไปนี้

1. การเปล่งเสียงที่ถูกต้องวิธี คือพูดให้เต็มเสียง เพื่อให้ได้เสียงที่ชัดเจน
2. การใช้ระดับเสียงที่เหมาะสม คือเสียงที่ไม่ดังเกินไปหรือค่อยเกินไป ให้มีระยะห่างจากปากถึงไมโครโฟนควรประมาณ 2 คืบ
3. การนำเสนอที่มีความถูกต้อง ตามหลักเกณฑ์ภาษาไทย ดังนี้

3.1 การรักษาคำและความในบท ไม่อ่านผิดอ่านถูก คู่คำหรือคู่ความหรือเติมคำเติมความ ทำให้ความหมายเนื้อหาผิดเพี้ยนไป เช่นข้อความว่า “...พระหัตถ์วางเหนือพระเพลา...” แต่ผู้ประกาศอ่านว่า “...พระพักตร์วางเหนือพระเพลา...” เป็นลักษณะการคู่คำ ซึ่งผิดความหมาย หรือการเติมคำ เช่นข้อความว่า “...โรงพยาบาลเด็กอ่อนตั้งอยู่ที่ถนน...” แต่ผู้อ่านหรือผู้ประกาศเติมคำเป็น “...โรงพยาบาลเด็กปัญญาอ่อนตั้งอยู่ที่ถนน...” ลักษณะดังกล่าวนี้ผู้ประกาศต้องระมัดระวัง มีสติ และมีสมาธิในการอ่านเพื่อที่จะได้ไม่พลั้งปาก

3.2 การออกเสียงตัว “ร” และ “ล” เป็นปัญหาสำหรับหลายๆ คนที่ไม่คุ้นเคยในการออกเสียง หรือบางคนอาจมีอาการสับสนในการออกเสียง โดยอาจออกเสียง ล ลิง เป็น ร เรือ และ ร เรือ เป็น ล ลิง ซึ่งการออกเสียงให้ถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นในการเป็นผู้ประกาศ ที่ต้องออกเสียงให้ชัดเจน เพื่อไม่ให้มีการสื่อสารที่ผิดพลาดได้ เช่น “เธอลูบล้างดิจิง” ซึ่งความหมายจาก “เธอรูปร่างดิจิง” ก็ไม่เหมือนกัน ทำให้การตีความ หรือความเข้าใจในประโยคผิดพลาดไป

3.3 การออกเสียงควบกล้ำ จำเป็นในงานผู้ประกาศข่าวเช่นกัน เพราะหากออกเสียงผิดจะเสียความในการสื่อสาร และผู้ฟังอาจเข้าใจผิด เกิดความสับสนได้

3.4 การออกเสียงที่ชัดเจน ไม่เพี้ยนแปร่ง เช่น พยัญชนะ “คว” ออกเสียงเป็น “ฟ” ตัวอย่างเช่น “..นี่คือไฟฟ้า...” แต่ผู้ประกาศออกเสียงเป็น “...นี่คือ ไควคว้า...” หรือการเพี้ยนสระ เช่น

สระแอ ออกเสียงเป็นสระ เอ เช่น “พันธุ์ไม้สีแดงมีใบเป็นแฉก ๆ” ที่ถูกต้องคือ “พันธุ์ไม้สีแดงๆ มีใบเป็นแฉก ๆ”

4. การนำเสนอที่ราบรื่น ชวนฟัง ได้แก่

4.1 การอ่านไม่ตะกุก ตะกัก ต้องอ่านไปพยางค์คำไปพยางค์ เรียกว่าอ่านหนังสือไม่แตก ฟังแล้วไม่ราบรื่น

4.2 การอ่านที่มีจังหวะจะโคน มีการให้น้ำหนักคำ ความไม่ยานยืด ไม่เอื่อย ฟังแล้วชวนง่วงนอน

4.3 การอ่านที่แบ่งวรรคตอนได้เหมาะสม คือเมื่อหยุดแบ่งวรรคแล้วจะต้องไม่เสียความ นอกจากนี้การแบ่งวรรคที่ดีไม่ควรวรรคมากจนเกินไป ทำให้เสียงเป็นห้วงๆ ฟังแล้วไม่รื่นหู

4.4 มีลีลาการนำเสนอที่เหมาะสมกับรูปแบบที่นำเสนอ เช่น การอ่านข่าวต้องการความกระชับ ชัดเจน ไม่ใส่อารมณ์ความรู้สึกใดๆ ทั้งสิ้น

จะเห็นได้ว่าคุณสมบัติของผู้ประกาศข่าวที่ดี ควรคำนึงถึงเรื่องทักษะการสื่อสาร การออกเสียง ชัดเจน ถูกต้องตามอักขระ สามารถทำให้ผู้ชมเข้าใจในเนื้อหาของข่าวได้อย่างถูกต้อง ซึ่งทำให้ภาพลักษณ์ของผู้ประกาศมีความน่าเชื่อถือในสายตาผู้ชมรายการข่าว นอกจากนี้ยังมีองค์ประกอบอื่นๆที่ทำให้ผู้ประกาศข่าวมีความน่าเชื่อมากขึ้นนั่นคือ ด้านบุคลิกภาพที่เป็นปรการด่านแรกที่ดึงดูดใจผู้ชมให้ติดตามรับชมรายการข่าว และเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้ประกาศดูน่าเชื่อถือ

4. แนวคิดด้านบุคลิกภาพ

บุคลิกภาพ (personality) มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของ บุคลิกภาพ แตกต่างกันไป ดังนี้

Murphy (อ้างถึงใน ธนิสสรุ สวรรณนันท, 2552, น. 34) กล่าวว่าบุคลิกภาพ คือความโดดเด่นประจำตัวของแต่ละบุคคล ซึ่งอาจบ่งบอกถึงความแตกต่างกับบุคคลอื่นๆ

บุคลิกภาพ หมายถึง ส่วนต่างๆ ของบุคคลที่รวมกันแล้ว ทำให้บุคคลนั้นแตกต่างจากบุคคลอื่นๆ ได้แก่ อุปนิสัยใจคอ ความรู้สึกนึกคิด และพฤติกรรมทั้งมวลของบุคคล ได้รวมอยู่ด้วยกันอย่างผสมผสานกลมกลืนในตัวบุคคลนั้น (สายสุรีย์ จุติกุล, 2541, น. 8)

บุคลิกภาพ คือ คุณลักษณะภายนอกที่บุคคลอื่นเห็นได้จากการแสดงจริต กิริยาทำที่อย่างสม่ำเสมอของบุคคล โดยบุคลิกภาพของบุคคลที่แสดงออกมีอิทธิพลต่อผู้พบเห็น คือมีอิทธิพลต่ออารมณ์ความรู้สึกของผู้พบเห็น คนที่มีบุคลิกภาพดีจะทำให้ผู้พบเห็นเกิดความเชื่อถือ ศรัทธา

นิยม ยกย่อง เ็นคุณค่า โดยทั่วไปบุคลิกภาพคนเราแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะใหญ่ๆ (กิตติมา สุรสนธิ, 2534, น. 19-20) คือ

1. บุคลิกภาพภายใน หมายถึงสิ่งที่ปรากฏอยู่ในตัวบุคคลแต่ละคน ซึ่งสิ่งต่างๆ นี้จะเป็นแรงกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรม เป็นบุคลิกภาพภายในได้

1.1 ความรู้ (Knowledge) คือความรู้ทางวิชาการ วิชาชีพ ความรู้พิเศษและประสบการณ์ต่างๆ

1.2 เซาว์ (intelligence) คือความเฉลียวฉลาด รอบคอบ มีไหวพริบปฏิภาณการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า

1.3 ความสนใจ (interests) คือความสนใจของแต่ละคนในเรื่องต่างๆ

1.4 นิสัยใจคอ (Habit or Disposition) คือความตั้งใจ ความเอาใจจริงเอาใจ เป็นคนใจเย็นหรือใจร้อนขี้โมโห เป็นบุคลิกภาพภายในที่จะเป็นปัจจัยให้เกิดบุคลิกภาพภายนอก

2. บุคลิกภาพภายนอก หมายถึงรูปร่างลักษณะที่บุคคลภายนอกเห็น ได้แก่ รูปร่างหน้าตา สุขภาพ น้ำหนัก ส่วนสูง ทรงผม การเดิน การนั่ง การยืน การแต่งตัว กิริยามารยาท วิธีการพูดจา

โดยสรุปแล้ว บุคลิกภาพ คือคุณลักษณะที่ทำให้บุคคลเป็นที่สะดุดตาแก่ผู้อื่น และช่วยให้เขามีอิทธิพลเหนือผู้อื่น บุคลิกภาพจึงมีบทบาทสำคัญอย่างมากในการติดต่อสื่อสาร ระหว่างบุคคล และเป็นการสื่อสารที่ไปถึงมวลชนด้วย (นงนุช ศิริโรจน์, 2537 น.15)

บุคลิกภาพทั้งภายใน และภายนอก จึงเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงลักษณะของบุคคลนั้นๆ และเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดความประทับใจ ความชอบ หรือไม่ชอบ ผู้ประกาศข่าว อาจจะมีทั้งการติดตามอย่างต่อเนื่อง หรือเกิดอคติส่วนตัวกับผู้ประกาศนั้นได้ ดังนั้นผู้ที่เป็นผู้ประกาศข่าว ควรมีบุคลิกภาพที่ดี ที่จะส่งผลต่อภาพลักษณ์และความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวต่อไป

5. ทฤษฎีว่าด้วยความน่าเชื่อถือของผู้ส่งสาร

ผู้ประกาศข่าวหรือผู้ดำเนินรายการข่าว เป็นหนึ่งในองค์ประกอบของการสื่อสารของผู้ส่งสาร ซึ่งการสื่อสารจะประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ โดยเฉพาะความน่าเชื่อถือ

รจิตลักษณะ แสงอุไร (2548, น.22) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของคนที่มีบุคลิกลักษณะน่าดึงดูด หรือมีความน่าเชื่อถือ ในการเป็นผู้ส่งสาร มีคุณสมบัติ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถ หรือความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับเรื่องที่จะพูด เพราะความรู้ความสามารถเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ผู้รับสารพิจารณาเห็นว่าผู้ส่งสารมีความน่าเชื่อถือ ดังนั้นผู้ส่งสารควรทำให้ผู้รับสารรู้สึกได้ว่า ผู้ส่งสารมีความรู้ความสามารถในเรื่องที่จะพูด เพราะหากแม้เป็น

เหตุผลอื่นๆในเรื่องของการศึกษา ความทันต่อเหตุการณ์ ประสบการณ์ทำงาน ในเรื่องการวางตัว หรือความน่าไว้วางใจ รวมถึงความเป็นกันเองก็แทบจะหมดความสำคัญลงไปได้ หากผู้รับสาร พิจารณาว่าผู้ส่งสารขาดในเรื่องความรู้ความสามารถในการสื่อสาร หรือความเชี่ยวชาญในเรื่องที่จะพูด ก็จะทำให้การสื่อสารนั้นไม่ประสบความสำเร็จได้

2. โดยผู้ส่งสารเองสามารถเพิ่มน้ำหนักในความน่าเชื่อถือจากความรู้ความสามารถของตนเองได้เช่นกัน ซึ่งอาจจะมีกรกล่าวถึง งานวิจัย ประสบการณ์ตรงของผู้ส่งสารเอง หรือกล่าวอ้างถึงบุคคลที่มีชื่อเสียง หรือเป็นที่ยอมรับในสังคม หรือในหมู่ผู้รับสาร ก็จะทำให้การสื่อสารประสบความสำเร็จ ผู้ส่งสารก็ได้รับความน่าเชื่อถือ

3. บุคลิกลักษณะที่น่าไว้วางใจ นับว่าเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลมากที่ทำให้ผู้ส่งสารมีความน่าเชื่อถือในสายตาของผู้รับสาร หากพฤติกรรมของผู้ส่งสารมีลักษณะพูดอย่างหนึ่งแต่กลับทำอีกอย่างหนึ่งในตรงกันข้าม ความน่าเชื่อถือก็ลดลง แต่หากเป็นที่ยอมรับ และได้รับความไว้วางใจจากผู้รับสารแล้ว ผู้รับสารก็จะรับฟังและคล้อยตามมากกว่าผู้ส่งสารที่ไม่น่าไว้วางใจ ดังนั้นผู้ส่งสารควรสร้าง และรักษาภาพลักษณ์ที่ดี ที่ไม่ทำให้ระดับความไว้วางใจของผู้รับสารลดลง การสื่อสารก็จะได้รับความน่าเชื่อถือและมีประสิทธิภาพ

4. ความสำรวมในการวางตัว การมีความสุขเยือกเย็นในขณะที่กำลังเผชิญกับสถานการณ์ที่กดดัน บุคคลนั้นจะกลายเป็นผู้ที่ได้รับความน่าเชื่อถือในสายตาของผู้อื่นมากกว่าผู้ที่ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ เช่นผู้พูดบรรยายมีอาการประหม่า พูดตะกุกตะกัก ก็จะทำให้ระดับความน่าเชื่อถือลดน้อยลงไปได้ โดยการพูดนี้สามารถฝึกฝนได้ด้วยการทดลองพูดบ่อยๆ จะสามารถลดความประหม่า ทำให้การพูดราบรื่น ไม่สะดุด แต่อย่างไรก็ตามผู้ส่งสารควรรักษาความสุขเยือกเย็นให้เป็นคุณสมบัติของตนเองเพื่อให้การสื่อสารไปยังผู้รับสารเกิดความเชื่อมั่น น่าเชื่อถือมากขึ้น

5. ความเป็นกันเองและเข้ากับผู้อื่นได้ดี หากผู้รับสารพิจารณาว่าผู้ส่งสารเป็นบุคคลที่น่าคบ นั้นหมายความว่าผู้ส่งสารมีความเป็นกันเองและเข้ากับสังคมได้ดี โดยบุคคลที่ทำงานด้วยความร่าเริงแจ่มใส

6. มีความเป็นมิตรจะเป็นบุคคลที่สามารถทำงานร่วมกับทุกคนได้ คุณสมบัตินี้จะทำให้ผู้รับสารพิจารณาว่าเป็นบุคคลที่น่าเข้าใกล้ น่าคบหาสมาคม ซึ่งก็จะทำให้เกิดความสนใจในเรื่องที่ผู้ส่งสารสื่อสารด้วย

7. ความเปิดเผย คนที่เปิดเผย คือคนที่มีบุคลิกเป็นกันเอง สามารถสนทนาหรือสื่อสารกับบุคคลอื่นได้อย่างราบรื่น บุคคลที่ช่างพูดและไม่ฉลาดอายุต่อการพูดหรือการสื่อสาร อาจเรียกได้ว่าเป็นคนที่พูดคล่องแคล่ว และอาจเป็นนักสื่อสารที่มีประสิทธิภาพได้ แต่หากเป็นคนที่เปิดเผยมากเกินไป อาจทำให้ผู้ขาดการสนทนาแต่เพียงผู้เดียว จะทำให้ผู้ฟังไม่มีส่วนร่วม และไม่น่าสนใจ

โดยทั่วไปบุคคลส่วนใหญ่ล้วนพึงพอใจต่อการสื่อสารกับบุคคลที่เปิดเผยในระดับพอดี ไม่มากไม่น้อยเกินไป

คุณสมบัติเหล่านี้เป็นคุณสมบัติสำคัญที่ทำให้ผู้ประกาศข่าว หรือผู้ดำเนินรายการข่าวมีความน่าเชื่อถือในสายตาของผู้รับชม ส่งผลให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ และประสบความสำเร็จในการสื่อสารข่าวที่น่าสนใจ

สำหรับ ทศนะของ ซิมป์ (shimp, 1979, p. 169) ได้กล่าวว่า ความน่าเชื่อถือของผู้ส่งสารคือชุดของการรับรู้ที่ผู้รับสารมีต่อผู้ส่งสาร ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 มิติ ดังนี้

1. ความเชี่ยวชาญ(expertise) หมายถึง การที่ผู้รับสารประเมินว่า ผู้ส่งสารมีความรู้
2. มีประสบการณ์ มีทักษะและมีความชำนาญทั้งยังมีความสามารถในการสื่อสารเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
3. ความน่าไว้วางใจ (trustworthiness) หมายถึง การที่ผู้รับสารประเมินว่าผู้ส่งสารมีความซื่อตรง อบอุ่นเมื่อได้ใกล้ชิดหรือสื่อสารด้วย
4. ความคล่องแคล่ว (dynamic) หมายถึง การที่ผู้รับสารประเมินว่าผู้ส่งสาร มีลักษณะกระตือรือร้น มีการตื่นตัว รวดเร็ว เป็นต้น
5. ความมีศักยภาพ (Potential) ในที่นี้หมายถึงปัจจัยอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นในด้านรูปร่างที่สง่าผ่าเผย น้ำเสียง ตลอดจนการมีหน้าตาดี เป็นต้น

นอกจากนั้น ความน่าเชื่อถือของผู้ส่งสารที่พัฒนาโดยเบอร์โกล และคณะ ได้มีการวิเคราะห์ออกมาจนเป็นข้อสรุปว่ามีปัจจัย 3 ประการ ที่ผู้รับสารมักจะใช้ในการตัดสินความน่าเชื่อถือของผู้ส่งสาร (Berio, อ้างถึงใน อรรพรรณ ปิณฑน์โอวาท, 2537, น. 85) ได้แก่

1. ปัจจัยที่สร้างความอบอุ่น (safety factors) ผู้ส่งสารที่จะมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ คือ
 - ใจดี
 - เข้ากับคนอื่นได้ง่าย
 - มีความเป็นเพื่อน
 - ไม่ขัดคอใคร
 - น่าคบ
 - สุขภาพ
 - ไม่เห็นแก่ตัว
 - ยุติธรรม
 - รู้จักให้อภัย
 - เอื้อเฟื้อ

- ร่าเริง
- มีศีลธรรม
- อคทน
- สงบเยือกเย็น

2. ปัจจัยที่เป็นคุณสมบัติของผู้ส่งสาร (Qualification Factors) โดยเน้นที่ความรู้ ความชำนาญ ประสบการณ์ของผู้ส่งสาร ได้แก่

- มีประสบการณ์ด้านใดด้านหนึ่ง
- ได้รับการฝึกฝน
- มีความชำนาญ
- มีอำนาจหน้าที่
- มีความสามารถ
- มีเชี่ยวชาญ

3. ปัจจัยด้านพลวัตรของผู้ส่งสาร (dynamism factors) เป็นปัจจัยที่แสดงความคล่องแคล่ว กระตือรือร้น ความไม่เฉื่อยชาของผู้ส่งสาร ลักษณะเหล่านี้ได้แก่

- มุทะลุ
- รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา
- ตรงไปตรงมา
- กล้าหาญ
- กระตือรือร้น
- รวดเร็ว
- คล่องแคล่ว

จากปัจจัยทั้ง 3 ประการนี้ ผู้ส่งสารสามารถโน้มน้าวใจผู้รับสาร หรือผู้ชมได้ แต่ผู้ส่งสารหรือผู้ประกาศข่าวจะได้รับความน่าเชื่อถือนั้นต้องคำนึงถึงเรื่องที่จะพูด บุคลิกภาพที่ดี และทักษะการสื่อสารในการนำเสนอข่าวสารประกอบกันเป็นสำคัญด้วย ดังจะเห็นได้ว่าได้มีงานวิจัยในหลายๆงานที่ได้มีการกล่าวถึงบุคลิกลักษณะของผู้ประกาศข่าวในด้านต่างๆที่เป็นคุณลักษณะสำคัญที่ผู้ประกาศข่าวควรมีเพื่อส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ชมต่อไป

6. แนวคิดเกี่ยวกับความแตกต่างของลักษณะทางประชากร

6.1 ความหมายของประชากร

อรสา ปานขาว (2552) กล่าวว่า ประชากร หมายถึง จำนวนรวมทั้งหมดของหน่วยที่ต้องการศึกษา ซึ่งต้องค้นหาคำตอบ โดยการกำหนดประชากรของการวิจัยนี้ จึงต้องกำหนดให้ครอบคลุมขอบเขตการศึกษาว่ามีหน่วยใดอยู่ในขอบเขตนี้บ้าง ซึ่งต้องตรงกับหรือสอดคล้องกับปัญหาการวิจัย

6.2 ประเภทของประชากร

6.2.1 ประชากรที่นับได้ หมายถึง ประชากรที่มีจำนวนจำกัด สามารถนับจำนวนได้แน่นอน เช่น จำนวนประชากรในจังหวัด จำนวนผู้ชมรายการข่าวทางโทรทัศน์ เป็นต้น

6.2.2 ประชากรที่มีจำนวนไม่จำกัด หมายถึง ประชากรที่มีจำนวนไม่สิ้นสุด หรือมีขนาดใหญ่จนไม่สามารถนับจำนวนที่แน่นอนออกมาเป็นตัวเลขได้ เช่น ความบ่งชี้ของฟ้า ปลาในแม่น้ำ จำนวนน้ำตาที่ไหลในดวง จำนวนเม็ดทรายในชายหาด

6.3 คุณสมบัติทางประชากรศาสตร์

ในการศึกษาวิจัย เราจะพบความแตกต่างของประชากรที่เป็นกลุ่มคน เช่น เพศ อายุ อาชีพ การศึกษา และรายได้ ยุบล เบญจรงค์กิจ (2534) กล่าวว่า ตามแนวทฤษฎีด้านประชากรศาสตร์นั้น เชื่อว่า บุคคลที่มีคุณสมบัติด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งวิธีการศึกษาผู้รับสารที่เป็นมวลชนนั้น ต้องจำแนกผู้รับสารออกเป็นกลุ่ม และการจัดกลุ่มเรียกว่า คุณสมบัติทางประชากรศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วย

6.3.1 เพศ

เพศที่ต่างกันจะส่งผลต่อบุคลิก จิตใจ อารมณ์ ความคิด ทักษะที่ต่างกัน การวิจัยทางจิตวิทยาได้ทำให้เห็นว่า ผู้หญิงและผู้ชายมีความแตกต่างกันอย่างมากในเรื่องความคิด ค่านิยม ทักษะ เพราะการใช้ชีวิตประจำวันของผู้หญิงและผู้ชายยังมีความแตกต่างกัน เช่น ผู้หญิงอาจจะชอบดูละคร ผู้ชายอาจจะชอบดูรายการกีฬา เป็นต้น

6.3.2 อายุ

อายุเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่ง เพราะอายุจะส่งผลต่อประสบการณ์ ความคิด ความสนใจ ความเชื่อ ทักษะ และพฤติกรรมต่างๆ ของมนุษย์ โดยทั่วไปแล้วคนมีอายุน้อยมักมีความคิดเสรีนิยม ยึดถืออุดมการณ์ ใจร้อน มองโลกในแง่ดี ในขณะที่คนอายุมากมักมีความคิดอนุรักษนิยม ยึดถือการปฏิบัติ มีความระมัดระวัง มองโลกในแง่ร้าย และไม่ค่อยยอมรับความ

เปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น คนต่างวัยกันจะมีประสบการณ์ชีวิตที่ต่างกัน จึงทำให้มีทัศนคติและความรู้สึกที่แตกต่างกันไปด้วย

6.3.3 การศึกษา

การศึกษาส่งผลต่อพฤติกรรมการสื่อสาร ทั้งในส่วนของความคิด ความเชื่อ ทัศนคติ ค่านิยม ความสนใจ การเปิดรับ และการตีความของผู้รับสาร คนที่ได้รับการศึกษาในระดับที่ต่างกัน ยุคสมัยที่ต่างกัน ระบบการศึกษาที่ต่างกัน สาขาที่ต่างกัน ย่อมมีความรู้สึกนึกคิด อุดมการณ์และความต้องการที่แตกต่างกันไปด้วย

นอกจากนี้ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์อย่างมากต่อความคิดเห็นที่มีต่อบุคลิกลักษณะ ความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศในรายการประเภทเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ เนื่องจากทัศนคติ ประสบการณ์ รวมถึงสาขาวิชาที่เรียนมา ทำให้มีความคิด มุมมองต่อบุคลิกลักษณะความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวที่มีต่อข่าวแตกต่างกัน

6.3.4 อาชีพ

ประมะ สดเวทิน อ่างใน กัลป์ยภฤต บุญบำรุงชัย (2555) กล่าวว่า คนมีอาชีพที่ต่างกัน ย่อมมีแนวความคิด อุดมการณ์ และค่านิยมต่อสิ่งต่างๆ แตกต่างกันไป คนที่รับราชการอาจจะนึกถึงการเลื่อนตำแหน่ง ศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิของการเป็นข้าราชการ ส่วนคนทำงานเอกชนอาจคำนึงถึงเรื่องรายได้ และการมีศักดิ์ศรีของตนด้วยเงินทองที่สามารถหาหรือจับจ่ายใช้สอยในสิ่งที่ตนต้องการเพื่อรักษาสถานภาพของตนในสังคม บุคคลที่ประกอบอาชีพเดียวกันมักมีวิถีชีวิต ทัศนคติ ความสนใจในเรื่องต่างๆ คล้ายคลึงกัน

แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรของผู้รับสารเชื่อว่า ลักษณะทางประชากรที่ต่างกันจะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันไปด้วย และน่าจะมีพฤติกรรมการสื่อสาร รวมไปถึงการเปิดรับสื่อ ข้อมูลข่าวสาร ความต้องการในการเปิดรับสื่อ ที่แตกต่างกันไปด้วย

สำหรับการศึกษาเรื่องคุณลักษณะที่ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ ผู้ศึกษาต้องการศึกษาประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน เช่น เพศ อายุ การศึกษา และอาชีพ จึงได้นำแนวคิดเรื่องลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้รับสาร มาเป็นแนวทางในการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ ทักษะการสื่อสาร และปัจจัยเสริมของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ที่ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ด้วย

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากข้อมูลแนวคิดทฤษฎีต่างๆที่นำมาประกอบทั้งหมดนี้ เกี่ยวข้องกับผู้ประกาศข่าว ในการที่จะต้องมีการรอบ มีหลักการที่สามารถนำมาปรับใช้กับตัวผู้ประกาศข่าวเอง ทั้งบุคลิกภาพ ภายนอก และบุคลิกภาพภายใน รวมถึงปัจจัยอื่นๆ ที่ทำให้ผู้ประกาศเป็นผู้ประกาศคุณภาพ นำไปสู่ ความนิยมของผู้ชม ที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือต่อตัวผู้ประกาศข่าวต่อไป ผู้วิจัยจึงได้นำงานวิจัยที่ ศึกษาเกี่ยวกับผู้ประกาศไว้ ดังนี้

นางนุช ศิริโรจน์ (2537) ทำการศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์วิวัฒนาการทางบุคลิกภาพของ ผู้ประกาศข่าวโทรทัศน์” ซึ่งจากการศึกษาพบว่าองค์ประกอบในด้านบุคลิกภาพของผู้ประกาศข่าวมี ความแตกต่างกันไปตามบริบทสังคม วัฒนธรรม อาชีพ และเทคโนโลยีของการนำเสนอข่าว โดยแบ่งช่วงเวลาเป็น 3 ยุคสมัย คือ

1. ยุคเริ่มต้นงานข่าว ตั้งแต่ พ.ศ.2498 – ต้นปี 2528 หน้าที่ผู้ประกาศจำกัดเฉพาะผู้ชาย ให้ความสำคัญกับน้ำเสียง บุคลิกความน่าเชื่อถือตามแบบอย่างสากล ส่วนองค์ประกอบหน้าตาและ รูปร่างเป็นเรื่องรองลงมา

2. ยุคการปรับเปลี่ยน ตั้งแต่ปลายปี พ.ศ. 2528 – ช่วงต้นปี พ.ศ. 2529 รูปแบบและ เนื้อหาเปลี่ยนแปลงไปมาก เน้นบุคลิกเป็นกันเอง ใช้ผู้ประกาศข่าวทั้งหญิงและชาย ทำให้ประชาชน นิยมหันมาติดตามดูข่าวกันมากขึ้น

3. ยุคการแข่งขัน ตั้งแต่ปลายปี พ.ศ. 2529 – พ.ศ. 2535 ภาพลักษณ์ด้านรูปร่างหน้าตา ความทันสมัย และความมีชื่อเสียงของบุคคลที่เลือกมาเป็นผู้ประกาศข่าวเป็นองค์ประกอบเด่นที่ใช้ ในการดึงดูดใจให้ติดตามชมข่าวทางโทรทัศน์

เหมือนฝัน ประสานพานิช (2548) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “กระบวนการคัดเลือก พิธีกร และผู้ประกาศข่าวของสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7” ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อ การคัดเลือกพิธีกร และผู้ประกาศข่าว จากโครงการพิธีกร และผู้ประกาศข่าว 7 สี มีดังนี้ ปัจจัยที่ สำคัญที่สุดทางด้านคุณสมบัติ มี 3 ประการ ได้แก่ 1. เสียงพูดชัดเจนแจ่มใส ออกเสียงถูกต้อง ความเร็วพอเหมาะ 2. รูปลักษณ์ บุคลิกภาพดี สง่างาม แต่งกายดี รสนิยมดี 3. ความน่าเชื่อถือ รองลงมา คือสุขภาพร่างกายแข็งแรงดี และมีความเชื่อมั่นในตนเอง สำหรับปัจจัยที่สำคัญที่สุดด้าน คุณสมบัติ ผู้ประกาศมี 5 ประการ ได้แก่ 1. เสียงพูดชัดเจนแจ่มใส ออกเสียงถูกต้อง ความเร็วพอ เหมาะ 2. รูปลักษณ์ บุคลิกภาพดี สง่างาม แต่งกายดี รสนิยมดี 3. ความน่าเชื่อถือ 4. ทักษะในการ สื่อสาร สามารถเลือกใช้ถ้อยคำภาษาได้ดี 5. สามารถทำให้ผู้ชมเข้าใจถึงเรื่องที่นำเสนอ รองลงมาคือ ความเชื่อมั่นในตนเองและความมีไหวพริบ สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ นอกเหนือจากปัจจัย

ด้านคุณสมบัติของผู้สมัครแล้วยังมีปัจจัยอื่นๆ ที่มีอิทธิพลต่อการพิจารณาคัดเลือก คือ นโยบายของเจ้าของ ผู้บริหารสถานี่ รวมทั้งยังมีปัจจัยระบบการตลาด และปัจจัยเรื่องเทคโนโลยีของสถานี่โทรทัศน์ที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาด้วย

ศุกลมาน เอี่ยม โอภาส (2542) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “บทบาทการสื่อสารเชิงอวัจนะของผู้ประกาศข่าวโทรทัศน์ในปัจจุบัน” ซึ่งจากการศึกษาพบว่า ผู้ชมข่าวโทรทัศน์ให้ความสำคัญกับลักษณะการสื่อสารเชิงอวัจนะ ที่เกี่ยวกับการอ่านออกเสียง น้ำเสียง และการสบตากับผู้ชมมากที่สุด ซึ่งจะทำให้ผู้ชมเชื่อถือ และติดตามการรายงานข่าวของผู้ประกาศข่าว ส่วนในด้านอื่นๆ เช่น ลีลาท่าทาง บุคลิกภาพของผู้ประกาศข่าว และการแต่งกายเป็นเรื่องรองลงมา นอกจากนี้ยังพบว่า เมื่อบริบทของข่าวเปลี่ยนไป ลักษณะทางอวัจนะภาษาที่มีอิทธิพลต่อการติดตามข่าวของผู้ชม ยังคงเป็นการอ่านออกเสียง น้ำเสียงในการอ่าน และการสบตากับผู้ชมมากที่สุด

สนมพร ฉิมเฉลิม (2542) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “กระบวนการคัดเลือกผู้ประกาศข่าวโทรทัศน์” ซึ่งผลการวิจัยพบว่า โครงสร้างของสถานี่โทรทัศน์ที่แตกต่างกันของสถานี่โทรทัศน์ในแต่ละแห่งล้วนส่งผลต่อกระบวนการ และหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้ประกาศข่าว โดยสถานี่โทรทัศน์ที่เน้นนโยบายการเสนอความบันเทิงเป็นหลัก จะให้ความสำคัญกับคุณสมบัติภายนอกของบุคคลที่จะมาเป็นผู้ประกาศข่าว ส่วนสถานี่โทรทัศน์ที่เน้นการนำเสนอข่าวสารความรู้ จะให้ความสำคัญกับคุณสมบัติในการเป็นผู้รู้เรื่องข่าว และมีคุณสมบัติในการเป็นผู้สื่อข่าวมาก่อนเป็นหลัก อันสอดคล้องกับการที่สถานี่โทรทัศน์แทบทุกแห่งมีสัดส่วนผู้ประกาศข่าวประเภทผู้นำเสนอข่าวเป็นจำนวนมากที่สุด

กรรณิการ์ เฟิงพลู โภค (2548) ได้ศึกษาเรื่อง ภาพลักษณ์ของ สรยุทธ สุทัศนจินดา จากการดำเนินรายการ โทรทัศน์ โดยได้เลือกศึกษาการดำเนินรายการทั้ง 3 รายการ ได้แก่ รายการเรื่องเล่าเช้านี้ รายการคุยคุ้ยข่าว และรายการถึงลูกถึงคน ซึ่งผลการศึกษาพบว่า สรยุทธ สุทัศนจินดา มีบุคลิกลักษณะมีภาพลักษณ์ด้านบุคลิกภาพที่เป็นคนมีความมั่นใจในตนเองสูง มีน้ำเสียงคำพูดที่ชัดเจน และดูเป็นคนขยัน ภาพลักษณ์ด้านความรู้ความสามารถของ สรยุทธ สุทัศนจินดา จะเป็นแบบในการนำเสนอรายการ ได้ดี ดูเป็นคนมีความรู้ความสามารถในประเด็นที่นำเสนอ ภาพลักษณ์ด้านประสบการณ์ในวิชาชีพของสรยุทธ สุทัศนจินดา จะเป็นแบบการดำเนินรายการได้อย่างคล่องแคล่ว มีวิธีการนำเสนอที่เป็นกันเองกับผู้ชม และมีวิธีการนำเสนอที่ทำให้ผู้ชมเข้าใจง่าย

นลินี กองรอด (2552) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องเกณฑ์การคัดเลือกผู้ประกาศข่าวประจำสถานี่วิทยุโทรทัศน์กองทัพบก ซึ่งจากการศึกษาพบว่า ผู้ประกาศข่าวที่เหมาะสมกับสถานี่ในด้านธุรกิจ แบ่งเป็นเรื่องความสามารถ และบุคลิกลักษณะของผู้ประกาศข่าว สำหรับมาตรฐานของผู้ประกาศข่าวนั้นแบ่งออกเป็นคุณสมบัติขั้นพื้นฐานด้านอายุ – สัญชาติ และทักษะการใช้ภาษาไทย

เมื่อนำมาวิเคราะห์ด้วย SWOT Analysis แล้ว นำไปวิเคราะห์ควบคู่กับ SWOT ของสถานีวิทยุโทรทัศนีกองทัพบกแล้ว จะสามารถสร้างมาตรฐานในการใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้ประกาศข่าวที่เหมาะสมกับสถานีได้ 8 ข้อคือ 1. ผู้ประกาศข่าวต้องมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป สาขาสื่อสารมวลชน หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง เพื่อความเป็นมาตรฐานและความน่าเชื่อถือ ความคล่องตัวของสถานี และต่อตัวผู้ประกาศเอง 2. ผู้ประกาศข่าวต้องมีประสบการณ์ด้านการเป็นผู้ประกาศอย่างน้อย 1 ปี หรือมีประสบการณ์ด้านการสื่อสารมวลชนมาบ้างเพื่อให้สามารถคงความน่าเชื่อถือต่อสถานี และความพร้อมในการปฏิบัติงานของตัวผู้ประกาศเอง 3. ผู้ประกาศต้องมีเชาวน์ปัญญาในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี เพื่อเพิ่มศักยภาพและความน่าเชื่อถือ 4. ผู้ประกาศควรมีบุคลิกลักษณะ รูปร่างหน้าตาดี มีความน่าเชื่อถือ สามารถดึงดูดสายตาผู้ชม เพื่อให้ดึงดูดใจผู้ชม และสร้างความน่าเชื่อถือ แก่สถานี 5. ผู้ประกาศต้องมีเจตคติที่เป็นกลางต่อสังคม เพื่อคงความเป็นมาตรฐานของสถานีสืบไป

6. ผู้ประกาศต้องมีความรู้รอบตัวและมีการใฝ่รู้ตลอดเวลา เพื่อพัฒนาศักยภาพของทั้งสถานี และตัว ผู้ประกาศเอง 7. ผู้ประกาศควรมีอายุไม่ต่ำกว่า 20 ปี และต้องมีสัญชาติไทย เพื่อเสริมสร้างความน่าเชื่อถือ และ 8. ผู้ประกาศต้องมีความแตกฉานในการใช้การอ่านภาษาไทย เพื่อศักยภาพที่มั่นคง และคงสภาพความน่าเชื่อถือของสถานีวิทยุโทรทัศนีกองทัพบกต่อไป

ธนิสรา สุวรรณนันทน์ (2552) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การคัดเลือก และการพัฒนาผู้ประกาศข่าวของสถานีโทรทัศน์ในประเทศไทย” ซึ่งจากการศึกษาพบว่า แนวทางการคัดเลือกผู้ประกาศของสถานีโทรทัศน์ในประเทศไทยในปัจจุบันมีการคัดเลือก 2 ระบบ คือระบบเปิด โดยระบบเปิดเป็นการรับสมัครคัดเลือกอย่างเป็นทางการ และระบบปิดด้วยวิธีการคัดเลือกจากบุคลากรภายในองค์กร ซึ่งในการคัดเลือกจะต้องคำนึงถึงคุณสมบัติของผู้ประกาศข่าวที่สถานีโทรทัศน์ต้องการ ได้แก่ มีความรู้รอบตัว ความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ต่างๆ มีบุคลิกภาพที่น่าเชื่อถือ มีความรู้ และใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง มีความสามารถในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า มีความกระตือรือร้นในการทำงาน มีใจรักในงาน สามารถทำงานเป็นทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพ วางตัวเป็นกลาง ไม่เอนเอียงเข้าข้างข้างใดข้างหนึ่ง นอกจากนี้ ยังต้องมีความสามารถในการถ่ายทอดข่าวสารที่ดี และต้องคำนึงถึงจรรยาบรรณในวิชาชีพสื่อสารมวลชนด้วย

ณัฐรัช อิงควิธาน (2554) ศึกษาวิจัยในเรื่อง “การคัดเลือก และแนวทางพัฒนาผู้ประกาศข่าวของสถานีโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมเอเอสทีวี ช่อง นิวส์ วัน” ผลจากการศึกษาพบว่า การคัดเลือกผู้ประกาศข่าวของสถานีโทรทัศน์ เอเอสทีวี ช่อง นิวส์ วัน มีนโยบายเป็นตัวกำหนดวิธีการคัดเลือก ซึ่งในการคัดเลือกจะต้องคำนึงถึงคุณสมบัติทั่วไปของผู้ประกาศข่าว ได้แก่ มีน้ำเสียงดี บุคลิกภาพดี น่าเชื่อถือ มีความรู้รอบตัว สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และ

มีจรรยาบรรณ ส่วนคุณสมบัติเฉพาะของผู้ประกาศข่าวของสถานีโทรทัศน์ เอเอสทีวี ช่อง นิวส์ วัน ได้แก่ กล้าวิพากษ์วิจารณ์ สามารถเป็นผู้ดำเนินรายการ และรักในงานข่าว สำหรับบทบาทหน้าที่ของผู้ประกาศข่าวของสถานีโทรทัศน์ เอเอสทีวี ช่อง นิวส์ วัน นั้น พบว่ามีหน้าที่หลัก 3 หน้าที่ คือ การอ่านข่าวตามบท การเป็นผู้ดำเนินรายการข่าว และการทำงานภาคสนาม ซึ่งการอ่านข่าวนี้จำเป็นต้องเตรียมตัวในการอ่านข่าว ตรงต่อเวลา เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับข่าว และทำให้การอ่านข่าวเป็นไปอย่างราบรื่น นอกจากนี้ยังต้องมีสมาธิเพื่อโปรยหัวข่าวดังกล่าวได้อย่างถูกต้อง มีลีลาที่น่าสนใจ ปรับบุคลิกภาพของตนเองให้น่าเชื่อถือ และตั้งใจทำงานร่วมกับทีมออกอากาศจนจบขั้นตอน

กัลยกฤต บุญบำรุงชัย (2555) ได้ทำการศึกษาวิจัยในเรื่องทัศนคติของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อผู้ดำเนินรายการข่าวทางสถานีวิทยุโทรทัศน์การศึกษา: สรยุทธ สุทัศนจินดา ผู้ดำเนินรายการข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 ซึ่งจากการวิจัยพบว่าผู้ชมรายการข่าวที่มี สรยุทธ สุทัศนจินดา เป็นผู้ดำเนินรายการมีทั้งเพศชาย และเพศหญิงในสัดส่วนที่เท่าๆ กัน มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี ซึ่งเหตุผลสำคัญที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างสนใจรายการข่าวที่มี สรยุทธ สุทัศนจินดา เป็นผู้ดำเนินรายการ คือ ชื่นชอบในความรวดเร็ว ลับไว ในการนำเสนอประเด็นสำคัญต่างๆ ของสังคมของ สรยุทธ สุทัศนจินดา มากที่สุด ด้านทัศนคติของผู้ชมรายการข่าว พบว่าผู้ชม มีทัศนคติที่ดีต่อสรยุทธ สุทัศนจินดา ในด้านวิธีการนำเสนอข่าวมากที่สุด รองลงมาคือด้านบุคลิกลักษณะของการเป็นผู้ดำเนินรายการที่ดี และอันดับสุดท้ายคือด้านบทบาทและการปฏิบัติหน้าที่ของ สรยุทธ สุทัศนจินดา กล่าวคือ ยิ่งกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่ดีต่อสรยุทธ สุทัศนจินดา ที่มาก ยิ่งมีแนวโน้มที่จะรับชมรายการข่าวที่มี สรยุทธ สุทัศนจินดา เป็นผู้ดำเนินรายการที่มากขึ้นตามไปด้วย

ดวงฤทัย นิลเพ็ชร (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษารูปแบบการนำเสนอรายการโทรทัศน์ด้านข่าว เศรษฐกิจ สถานีวิทยุโทรทัศน์เพื่อเศรษฐกิจและการลงทุน มั่นนี่ชาแนล ซึ่งจากการวิจัยพบว่า รูปแบบและกระบวนการนำเสนอรายการของรายการโทรทัศน์ด้านข่าว เศรษฐกิจของสถานีวิทยุโทรทัศน์เพื่อเศรษฐกิจและการลงทุน มั่นนี่ชาแนล ให้ความสำคัญเรื่องเนื้อหาที่มีความถูกต้อง น่าสนใจและน่าเชื่อถือ มีรูปแบบการนำเสนอรายการโทรทัศน์ด้านข่าว เศรษฐกิจ สถานีวิทยุโทรทัศน์เพื่อเศรษฐกิจและการลงทุน มั่นนี่ชาแนล มี 4 ด้าน ได้แก่ 1.ปรากฏตัว คือ พิธีกรและแขกรับเชิญ 2.การนำเสนอรายการ คือ บทพูดของพิธีกร, บทสัมภาษณ์แขกรับเชิญ , ฉาก , ส่วนนำรายการและท้ายรายการ ,ตัวหนังสือชื่อนและคอมพิวเตอร์กราฟฟิก, การนำเสนอทางด้านภาพและเสียง 3.ช่องทางนำเสนอ คือ เคเบิลทีวี อินเทอร์เน็ต วิทยุ 4) ผู้ชมรายการ คือ ผู้ลงทุน ผู้สนใจลงทุนและโบรกเกอร์

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องนี้ ทำให้ผู้วิจัยได้เห็นถึงการศึกษาลักษณะบุคลิกภาพของ ผู้ประกาศข่าวที่น่าเชื่อถือว่าประกอบไปด้วยองค์ประกอบด้านต่างๆ ประกอบกันที่สำคัญสามารถแบ่งเป็น 2 หลักใหญ่ๆ คือ บุคลิกภาพลักษณะภายนอกและภายใน ที่เกี่ยวกับผู้ประกาศที่ปรากฏตัวต่อหน้าประชาชนในหน้าจอโทรทัศน์ เช่นความเชี่ยวชาญ ความน่าไว้วางใจ ความคล่องตัว ความมีศรัทธภาพ รูปร่างหน้าตา ทรงผม การแต่งกายการนั่ง การยืน และทักษะในการสื่อสารซึ่งถือว่าส่วนนี้เป็นส่วนที่จะทำให้เกิดความน่าเชื่อถือต่อตัวผู้ประกาศ และข้อมูลข่าวสารที่ผู้ประกาศนำเสนอ ซึ่งอาจส่งผลถึงความนิยมของผู้ชมในการติดตามรับชมรายการข่าวของสถานีนั่นๆ ตามมาด้วย อันได้แก่ น้ำเสียง ความชัดเจน การอ่านออกเสียง อักษรระ ร และ ล ควบกล้ำ จังหวะ เว้นวรรค ถ่ายทอดเรื่องราว สร้างบรรยากาศ กระชับ การลำดับเหตุการณ์ และลีลา อย่างไรก็ตามยังมีปัจจัยด้านอื่นๆ ที่อาจแฝงเข้ามาทำให้มุมมองหรือทัศนคติของผู้รับชมที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือต่อผู้ประกาศด้วย เช่น จำนวนผู้ประกาศ ความชื่นชอบส่วนบุคคล ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ของผู้ประกาศ ทัศนคติต่อประเด็นข่าว และการจัดองค์ประกอบในการผลิตรายการโทรทัศน์ เช่น ฉาก แสง เป็นต้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง คุณลักษณะที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์นี้ ใช้การวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีรายละเอียดของวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 8 จังหวัด แบ่งตามเกณฑ์ของกรมการปกครอง ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ มุกดาหาร ยโสธร ศรีสะเกษ สุรินทร์ อุบลราชธานี และอำนาจเจริญ จำนวน 11,378,362 คน (กรมการปกครอง, 2560)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

1.2.1 ในการวิจัยในครั้งนี้ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยการคำนวณจากสูตรดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้น กำหนดที่ร้อยละ .05

แทนค่าในสูตรจะได้ดังนี้

$$n = \frac{11,378,362}{1 + 11,378,362(0.05)^2}$$

$$n = 400 \text{ คน}$$

1.2.2 วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง การวิจัยในครั้งนี้ ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ทำการเลือกจังหวัดตัวอย่างด้วยวิธีเลือกแบบเจาะจง โดยเลือกจากจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีจำนวนประชากรมากที่สุด จำนวน 4 ลำดับแรก ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดศรีสะเกษ

ขั้นที่ 2 คำนวณหาตามสัดส่วนของในแต่ละจังหวัด จำแนกตามเพศ โดยใช้หลัก Proportional to size (PPS) ดังรายละเอียดในตาราง ดังนี้

ตารางที่ 3.1 แสดงสัดส่วนประชากรในแต่ละจังหวัดจำแนกตามเพศที่ถูกคัดเลือกในการวิจัย

จังหวัด	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
นครราชสีมา	1,301,249	1,337,977	2,639,226	69	70	139
อุบลราชธานี	936,052	933,581	1,869,633	50	49	99
บุรีรัมย์	792,963	798,942	1,591,905	42	42	84
ศรีสะเกษ	734,728	737,303	1,472,031	39	39	78
รวม	3,764,992	3,807,803	7,572,795	200	200	400

ที่มา : กรมการปกครอง (2560)

ขั้นที่ 3 หลังจากคำนวณหาตามสัดส่วนของแต่ละจังหวัดตามเพศได้แล้ว ใช้วิธีการเลือกแบบบังเอิญ โดยแจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่กำหนดไว้ตามแต่ละจังหวัด

2. เครื่องมือที่ใช้การวิจัย

2.1 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

2.1.1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับคุณลักษณะของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิดและสร้างแบบสอบถาม

2.1.2 กำหนดขอบเขตและเนื้อหาในการตั้งคำถาม เพื่อให้สามารถตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย และให้ครอบคลุมองค์ประกอบที่ทำให้ทราบถึงข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง รายการข่าวที่ประชาชนเปิดรับชม คุณลักษณะความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศ ความน่าเชื่อถือในด้านทักษะการสื่อสาร และความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ประกาศในประเทศ ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.13 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามกรอบแนวคิด เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาความเหมาะสม ความถูกต้องของการใช้ภาษา และครอบคลุมเนื้อหาของ การวิจัย

2.1.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม ตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แนะนำแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาภรณ์ ศรีดี อาจารย์ภาควิชา นิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ผู้อำนวยการ สายเพชร จังกาจิตต์ ผู้อำนวยการ สถานีโทรทัศน์แห่งประเทศไทยจังหวัดอุบลราชธานี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อุมพร ประชาจิต อาจารย์ประจำคณะศิลปะศาสตร์และวิทยาศาสตร์ สาขานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ

2.1.5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ กับประชากรซึ่งไม่ใช่กลุ่ม ตัวอย่างเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach 's alpha Coefficient) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ 0.916

2.1.6 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปจัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

2.2 ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถาม 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ การศึกษา

ส่วนที่ 2 การเปิดรับชมรายการข่าวโทรทัศน์ เป็นคำถามสำรวจพฤติกรรมในการรับชมรายการข่าวโทรทัศน์ ช่วงเวลา และความนิยมในการรับชมรายการข่าวโทรทัศน์ (รายการข่าวที่รับชมรายการขอดนิยมาจากการจัดลำดับเรตติ้งในเดือน มกราคม ปี 2561 ได้แก่ รายการข่าว สถานีโทรทัศน์ช่อง 3/7/8/Work Point/One 31)

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นที่มีต่อคุณลักษณะผู้ประกาศข่าวด้านบุคลิกภาพ คุณลักษณะบุคลิกภายนอก และบุคลิกภายในของผู้ประกาศ

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นที่มีคุณลักษณะของผู้ประกาศข่าวด้านทักษะการสื่อสาร การอ่าน การออกเสียง การควบกล้ำ การนำเสนอ ลีลาท่าทาง

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยเสริมที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าว ในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ประกอบด้วย ภาพลักษณ์สถานีโทรทัศน์ ช่อง ชื่อสถานี ประสบการณ์การทำงานในการเป็นผู้ประกาศ ผู้สื่อข่าว หรือเป็นบุคลากรด้านสื่อสารมวลชนมาก่อน ทักษะติดต่อประเด็นข่าว จำนวนผู้ประกาศในรายการเล่าข่าว จาก แสง ในรายการข่าว

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 การแจกแบบสอบถาม แจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนในพื้นที่จังหวัดตัวอย่าง กระจายตามสถานที่เก็บข้อมูล ได้แก่ สถานที่ราชการและหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ อาคารสำนักงาน สถานศึกษาต่าง ๆ อาคาร/บ้านพักอาศัย แหล่งชุมชนต่าง ๆ

3.2 รวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้รับคืนจากกลุ่มตัวอย่าง ตรวจสอบความถูกต้อง แล้วดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ใช้วิธีการประมวลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

4.1 การตรวจสอบข้อมูล โดยผู้วิจัยจะตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

4.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย

4.3.1 ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง และวิเคราะห์การรับชมรายการข่าวทางโทรทัศน์

4.3.2 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย ได้แก่ การทดสอบค่าที (t-test) และ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง “คุณลักษณะที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์” ผู้ศึกษาใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) รูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม เก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิจัยนำเสนอเป็น 5 ขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากร

ตอนที่ 2 การเปิดรับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าว

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นที่มีต่อคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอ

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นที่มีต่อความคิดเห็นที่มีต่อคุณลักษณะด้านทักษะการสื่อสารของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอ

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยเสริมที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์

ตอนที่ 6 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ตอนที่ 7 ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากร

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นลักษณะทั่วไปด้านประชากรของกลุ่มตัวอย่างจากแบบสอบถามจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 8 จังหวัด ได้แก่ นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ อุบลราชธานี อำนาจเจริญ ศรีสะเกษ และยโสธร จำนวน 400 คน โดยนำเสนอข้อมูลเป็นจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างตามตารางที่ 4.1-4.4 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	200	50.0
หญิง	200	50.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างเป็นเพศชายร้อยละ 50.0 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 50.0

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 15 ปี	46	11.5
16 – 20 ปี	73	18.2
21 - 30 ปี	72	18.0
31 – 40 ปี	104	26.0
41 – 50 ปี	78	19.5
มากกว่า 50 ปี	27	6.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่าประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.0 รองลงมาคืออายุระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 19.5 และมีอายุ 16-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย	39	9.7
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.หรือเทียบเท่า	83	20.8
ปวส.หรืออนุปริญญา	85	21.3
ปริญญาตรี	143	35.7
ปริญญาโท	26	6.5
สูงกว่าปริญญาโท	24	6.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 35.7 รองลงมามีระดับการศึกษา ปวส.หรืออนุปริญญาคิดเป็นร้อยละ 21.3 และการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.หรือเทียบเท่าคิดเป็นร้อยละ 20.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
นักเรียน/นักศึกษา	46	11.5
ข้าราชการ/พนักงานราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	80	20.0
พนักงานบริษัท/ห้างร้าน/เอกชน	108	27.0
ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	109	27.2
รับจ้าง	44	11.0
อื่นๆ	13	3.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างส่วนใหญ่ มีอาชีพค้าขายและธุรกิจส่วนตัวคิดเป็นร้อยละ 27.23 รองลงมามีอาชีพพนักงานบริษัท ห้างร้านเอกชน คิดเป็นร้อยละ 27.0 และมีอาชีพเป็นข้าราชการ คิดเป็นร้อยละ 20.0 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การเปิดรับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าว

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละ วันที่เปิดรับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์

วัน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
จันทร์ – ศุกร์	253	63.2
วันหยุด/ วันเสาร์อาทิตย์	147	36.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างส่วนใหญ่รับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ช่วงวันจันทร์ถึงวันศุกร์มากกว่าการรับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ในช่วงวันหยุดหรือวันเสาร์อาทิตย์ คิดเป็นร้อยละ 63.2 และรับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ในช่วงวันหยุด คิดเป็นร้อยละ 36.8

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละ ช่วงเวลาในการรับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์

ช่วงเวลาในการรับชม	จำนวน	ร้อยละ
05.00 – 09.00 น.	219	54.8
09.30 – 11.00 น.	101	25.3
11.30 – 14.00 น.	35	8.8
14.30 – 16.00 น.	37	9.3
16.30 – 19.00 น.	25	6.3
19.30 – 21.00 น.	187	46.8
22.00 – 01.00 น.	19	4.8
01.30 – 04.00 น.	2	0.5

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างส่วนใหญ่รับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ช่วงเวลา 05.00-09.00น. มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.8 รองลงมารับชมช่วงเวลา 19.30-21.00 น. คิดเป็นร้อยละ 46.8 และรับชมช่วงเวลา 09.30–11.00 น. คิดเป็นร้อยละ 25.3 ตามลำดับและรับชมช่วงเวลา 01.30-04.00น. มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนและร้อยละ รายการประเภทเล่าข่าวที่รับชมบ่อย

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
คอข่าว (ช่อง 7)	10	2.5
ประเด็นเด็ด 7 สี	54	13.5
สนามข่าว 7 สี	68	17.0
ครอบครัวข่าวเช้า (ช่อง 3)	120	30.0
เรื่องเล่าเช้านี้ (ช่อง3)	181	45.3
เรื่องเด่นเย็นนี้ (ช่อง3)	123	30.8
ข่าว 3 มิติ	112	28.0
ข่าววันใหม่ (ช่อง 3)	15	3.8
ข่าวเช้าวันหยุด (ช่อง3)	74	18.5
เรื่องเล่าเสาร์-อาทิตย์ (ช่อง3)	174	43.5
คุยข่าวเช้าช่อง8	27	6.8
ปากท้องต้องรู้ (ช่อง8)	12	3.0
ข่าวเด่นช่อง 8	57	14.2
เกาะติดข่าวช่อง 8	12	3.0
คุยข่าวเย็นช่อง 8	29	7.2
คุยข่าวค่ำช่อง 8	14	3.5
สะกิดข่าวเด็ด (ช่อง8)	6	1.5
ข่าวเวิร์คพ้อยท์ (Live)	83	20.8
ข่าวเวิร์คพ้อยท์เที่ยง (Live)	8	2.0
ข่าวเวิร์คพ้อยท์ (สุดสัปดาห์)	24	6.0
ข่าวเช้าช่องวัน	23	5.8
ข่าวเที่ยงช่องวัน	9	2.3
ข่าวเย็นช่องวัน	42	10.5
ข่าวค่ำช่องวัน	52	13.0
รายการข่าวอื่น ๆ	53	13.3

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างส่วนใหญ่ รัชชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าวรายการเรื่องเล่าเช้านี้ (ช่อง 3) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.3 รองลงมารัชชมรายการ เรื่องเล่าเสาร์อาทิตย์ (ช่อง 3) คิดเป็นร้อยละ 43.5 และรัชชมรายการเรื่องเด่นเย็นนี้ (ช่อง 3) คิดเป็นร้อยละ 30.8 ตามลำดับ

ส่วนรายการที่ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างรัชชมกันน้อย คือ รายการข่าวเที่ยงช่องวัน คิดเป็นร้อยละ 2.3 รายการข่าวเวิร์คพอยท์เที่ยง (Live) คิดเป็นร้อยละ 2.0 และรัชชมรายการสะกิดข่าวเด็ด (ช่อง 8) จำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.5

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นต่อคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอ โดยรวมและรายด้าน

คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ	ระดับความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือ		การแปลความ	อันดับ
	\bar{X}	SD.		
บุคลิกภาพภายนอก	4.26	.758	มาก	1
บุคลิกภาพภายใน	4.18	.627	มาก	2
รวม	4.26	.536	มาก	

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างมีความคิดเห็นว่าคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.25, S.D=.536$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ลักษณะบุคลิกภาพภายนอก ส่งผลต่อความเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอมากที่สุด ($\bar{X}=4.26, S.D=.758$) รองลงมาคือลักษณะบุคลิกภาพภายใน ($\bar{X}=4.18, S.D=.627$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ
ภายนอกของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ที่มีผลต่อความ
น่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอ

ลักษณะบุคลิกภาพ ภายนอก	ระดับความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือ					รวม	\bar{X}	SD.	การ แปล ความ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
1. รูปร่างหน้าตา เป็นสิ่งสำคัญใน การเป็นผู้ประกาศ ข่าวและดึงดูดผู้ชม ข่าว	203 (50.7)	160 (40.0)	30 (7.5)	4 (1.0)	3 (0.8)	400 (100.0)	4.39	.734	มาก
2. ทรงผมที่ เหมาะสมส่งผลต่อ บุคลิกภาพที่ดีของ ผู้ประกาศข่าว	173 (43.2)	135 (33.8)	69 (17.2)	16 (4.0)	7 (1.8)	400 (100.0)	4.13	.953	มาก
3. การแต่งกายที่ดู เหมาะสม ดูภูมิ ฐาน ทำให้ผู้ ประกาศดู น่าเชื่อถือ	204 (51.0)	173 (43.2)	18 (4.5)	3 (0.8)	2 (0.5)	400 (100.0)	4.44	.665	มาก
4. การนั่ง หรือ ยืน ที่สง่าผ่าเผย ไม่โยกตัว ทำให้ ผู้ประกาศข่าว มีบุคลิกภาพที่ดี น่าเชื่อถือ	223 (55.7)	154 (38.5)	16 (4.0)	7 (1.8)	1 (0.3)	400 (100.0)	4.48	.660	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม							4.26	.758	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่า คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพภายนอกของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.26, S.D=.758$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ลักษณะบุคลิกภาพภายนอกด้านการนั่ง หรือยืน ที่สง่าผ่าเผย ไม่โยกตัว ทำให้ผู้ประกาศข่าวมีบุคลิกภาพที่ดี น่าเชื่อถือส่งผลต่อความเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอมากที่สุด ($\bar{X}= 4.48, S.D=.660$) รองลงมาคือการแต่งกายที่ดูเหมาะสมดูภูมิฐานทำให้ผู้ประกาศข่าวน่าเชื่อถือ ($\bar{X}= 4.44, S.D=.665$) และรูปร่างหน้าตาเป็นสิ่งสำคัญในการเป็นผู้ประกาศข่าวและดึงดูดผู้ชมข่าว ($\bar{X}= 4.39, S.D=.734$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพภายในของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอ

ลักษณะบุคลิกภาพภายใน	ระดับความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือ					รวม	\bar{X}	SD.	การแปลความ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1. ผู้ประกาศข่าวควรมีความรู้ความสามารถในการสื่อสาร	129 (32.3)	223 (55.8)	35 (8.8)	7 (1.8)	6 (1.5)	400 (100.0)	4.16	.770	มาก
2. ผู้ประกาศข่าวต้องสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้เมื่อเกิดข้อผิดพลาดหรือติดขัดระหว่างการเล่าข่าว	150 (37.5)	259 (51.7)	33 (8.3)	7 (1.8)	3 (0.8)	400 (100.0)	4.23	.736	มาก
3. ผู้ประกาศข่าวควรมีความคล่องแคล่ว กล้าหาญชัดเจน ไม่ติดขัด	157 (39.3)	141 (48.3)	41 (10.3)	8 (2.0)	1 (0.3)	400 (100.0)	4.24	.735	มาก

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ลักษณะบุคลิกภาพ ภายใน	ระดับความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือ					รวม	\bar{X}	SD.	การ แปล ความ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
4. ผู้ประกาศ ควรมี น้ำเสียงที่ไพเราะ ต่อเนื่อง มีลีลา การอ่านหรือการ เล่าข่าวน่าสนใจ มีอารมณ์ขัน	136 (34.0)	214 (53.5)	39 (9.8)	7 (1.8)	4 (1.0)	400 (100.0)	4.18	.753	มาก
5. ผู้ประกาศควรมี น้ำเสียงที่น่าฟัง แจ่มใส ไม่แหบแห้ง	122 (30.5)	212 (53.0)	51 (12.8)	13 (3.3)	2 (0.5)	400 (100.0)	4.10	.774	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม							4.18	.627	มาก

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง มีความคิดเห็นว่า คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพภายในของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่น่าเสนอ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.18$, S.D=.627) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ลักษณะบุคลิกภาพภายในด้านผู้ประกาศข่าวควรมีความคล่องแคล่ว กล้าหาญ ชัดเจน ไม่ติดขัดส่งผลต่อความเชื่อถือในข่าวที่น่าเสนอมากที่สุด ($\bar{X}=4.24$, S.D=.735) รองลงมาคือ ผู้ประกาศข่าว ต้องสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้เมื่อเกิดข้อผิดพลาดหรือติดขัดระหว่างการเล่าข่าว ($\bar{X}= 4.23$, S.D=.736)และผู้ประกาศควรมีน้ำเสียงที่ไพเราะต่อเนื่อง มีลีลาการอ่านหรือการเล่าข่าวน่าสนใจมีอารมณ์ขัน ($\bar{X}=4.18$, S.D=.753) ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นต่อคุณลักษณะด้านทักษะการสื่อสารของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อคุณลักษณะด้านทักษะการสื่อสารของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอโดยรวมและรายด้าน

คุณลักษณะด้านทักษะการสื่อสาร	ระดับความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือ		การแปล ความ	อันดับ
	\bar{X}	SD.		
ทักษะด้านการสื่อสาร	4.14	.636	มาก	1
ทักษะด้านการนำเสนอข่าว	4.02	.563	มาก	2
รวม	4.09	.553	มาก	

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง มีความคิดเห็นว่าคุณลักษณะด้านทักษะการสื่อสารของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.09, S.D=.553$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทักษะด้านการสื่อสารส่งผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอมากที่สุด ($\bar{X}=4.14, S.D=.636$) รองลงมาคือทักษะด้านการนำเสนอ ($\bar{X}=4.02, S.D=.563$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อทักษะด้านการสื่อสารของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอ

ทักษะด้านการสื่อสาร	ระดับความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือ					รวม	\bar{X}	SD.	การแปล ความ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1. ผู้ประกาศข่าว ควรพูดเต็มเสียง ชัดเจนไม่ตัดเสียง มี น้ำเสียงที่เป็นธรรมชาติ	133 (33.2)	201 (50.2)	51 (12.8)	12 (3.0)	3 (0.8)	400 (100.0)	4.12	.796	มาก

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ทักษะด้าน การสื่อสาร	ระดับความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือ					รวม	\bar{X}	SD.	การ แปล ความ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
2. ผู้ประกาศข่าว ไม่ควรใช้เสียงที่ดัง เกินไป ควรใช้ เสียงที่ระดับ พอเหมาะพอดี น่า ฟัง	118 (29.5)	200 (50.0)	57 (14.2)	20 (50.0)	5 (1.3)	400 (100.0)	4.02	.867	มาก
3. ผู้ประกาศควร อ่านเนื้อหาข่าวได้ อย่างถูกต้อง ไม่เติมความให้ ความหมายเนื้อหา ข่าวผิดเพี้ยนไป	136 (34.0)	196 (49.0)	45 (11.2)	16 (4.0)	7 (1.8)	400 (100.0)	4.10	.873	มาก
4. ผู้ประกาศต้อง อ่านออกเสียงให้ ชัดเจน เช่นอักษร ร ล	166 (41.5)	185 (46.2)	38 (9.5)	6 (1.5)	5 (1.3)	400 (100.0)	4.25	.788	มาก
5. ผู้ประกาศควร ออกเสียงควบกล้ำ ชัดเจน	137 (34.2)	200 (50.0)	52 (13.0)	8 (2.0)	3 (0.8)	400 (100.0)	4.15	.774	มาก
6. ผู้ประกาศต้อง ออกเสียงชัดเจน ไม่เพี้ยนแปร่ง หรือมีสำเนียงติด ภาษาถิ่น	139 (34.7)	204 (51.0)	42 (10.5)	11 (2.8)	4 (1.0)	400 (100.0)	4.16	.793	มาก

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ทักษะด้านการสื่อสาร	ระดับความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือ					รวม	\bar{X}	SD.	การแปลความ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
7. ผู้ประกาศควรมีการอ่านข่าวที่ราบรื่นไม่ตะกุกตะกัก มีจังหวะจะโคน แบ่งวรรคตอนได้เหมาะสมทำให้ฟังแล้วรื่นหูไม่เสียความ	145 (36.2)	205 (51.2)	41 (10.3)	6 (1.5)	3 (0.8)	400 (100.0)	4.21	.742	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม							4.14	.636	มาก

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง มีความคิดเห็นว่า ทักษะด้านการสื่อสารของผู้ประกาศข่าว ในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.14, S.D=.636$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ประกาศต้องอ่านออกเสียงให้ชัดเจน เช่น อักษรระ ร ล ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอมากที่สุด ($\bar{X}= 4.25, S.D=.788$) รองลงมาคือ ผู้ประกาศควรมีการอ่านข่าวที่ราบรื่นไม่ตะกุกตะกัก มีจังหวะจะโคน แบ่งวรรคตอนได้เหมาะสมทำให้ ฟังแล้วรื่นหูไม่เสียความ ($\bar{X}= 4.21, S.D=.742$) และ ผู้ประกาศต้องออกเสียงชัดเจน ไม่เพี้ยน แปร่ง หรือมีสำเนียงติดภาษาถิ่น ($\bar{X}= 4.16, S.D=.793$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อทักษะด้านการนำเสนอข่าว
 ของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือ
 ในข่าวที่นำเสนอ

ทักษะด้าน การนำเสนอข่าว	ระดับความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือ					รวม	\bar{X}	SD.	การ แปล ความ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
1. ผู้ประกาศควร เลือกใช้คำหรือภาษาที่ เข้าใจง่ายถ่ายทอด เรื่องราวที่ซับซ้อนให้ เห็นภาพชัดเจนขึ้น	143 (35.7)	184 (46.0)	60 (15.0)	8 (2.0)	5 (1.3)	400 (100.0)	4.13	.828	มาก
2. ผู้ประกาศควรสร้าง บรรยากาศในการเล่า ข่าวให้เป็นเหมือนการ สนทนาพูดคุยเป็น กันเอง แต่ต้องมี ความรู้ และน่าเชื่อถือ	89 (22.2)	185 (46.3)	115 (28.7)	6 (1.5)	5 (1.3)	400 (100.0)	3.87	.816	มาก
3. การเล่าข่าวของ ผู้ ประกาศควรมี การ หยิบยกตัวอย่าง ประกอบ เพื่อให้เห็น ภาพลำดับเหตุการณ์ ได้อย่างชัดเจน	83 (20.7)	185 (46.2)	109 (27.3)	18 (4.5)	5 (1.3)	400 (100.0)	3.81	.859	มาก
4. ผู้ประกาศควร เลือกใช้ภาษา ที่ เหมาะสม สุนภาพ เหมาะกับผู้ชมผู้ฟัง การสื่อสารต้องสั้น กระชับ	217 (54.1)	180 (45.0)	1 (0.3)	1 (0.3)	1 (0.3)	400 (100.0)	4.53	.548	มากที่สุด

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ทักษะด้าน การสื่อสาร	ระดับความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือ					รวม	\bar{X}	SD.	การ แปล ความ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
5. ลีลาในการเล่า ข่าวของผู้ประกาศ ควร เล่าให้เกิดอรรถรส ให้ผู้ชมคล้อยตาม ไม่ควรใส่ ความรู้สึกส่วนตัว ลงไปในช่วงมาก เกินไปเพราะอาจ ทำให้ความ น่าเชื่อถือของ ผู้ ประกาศลดลง	81 (20.2)	184 (46.0)	110 (27.5)	19 (4.8)	6 (1.5)	400 (100.0)	3.79	.871	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม							4.02	.563	มาก

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง มีความคิดเห็น
ว่า ทักษะด้านการนำเสนอข่าวของผู้ประกาศข่าว ในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ มีผลต่อ
ความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.02, S.D=.563$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ
พบว่าผู้ประกาศควรเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสม สุกภาพ เหมาะกับผู้ชมผู้ฟัง การสื่อสารต้องสั้นกระชับ
ส่งผลต่อความเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอมากที่สุด ($\bar{X}= 4.53, S.D=.548$) รองลงมาคือ ผู้ประกาศควร
เลือกใช้คำหรือภาษาที่เข้าใจง่ายถ่ายทอดเรื่องราวที่ซับซ้อนให้เห็นภาพชัดเจนขึ้น ($\bar{X}= 4.13,$
 $S.D=.828$) และ ผู้ประกาศควรสร้างบรรยากาศในการเล่าข่าวให้เป็นเหมือนการสนทนาพูดคุยเป็น
กันเองแต่ต้องมีความรู้และน่าเชื่อถือ ($\bar{X}= 3.87, S.D=.816$) ตามลำดับ

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นต่อปัจจัยเสริมที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อปัจจัยเสริมที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์

ปัจจัยเสริม	ระดับความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือ					รวม	\bar{X}	SD.	การแปลความ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1. ผู้ประกาศข่าวที่เคยทำงานเป็นผู้สื่อข่าวมาก่อนจะมีประสบการณ์ในเรื่องข่าวมากกว่าผู้ที่ไม่เคยเป็นผู้สื่อข่าว	123 (30.7)	204 (51.0)	66 (16.5)	5 (1.3)	2 (0.5)	400 (100.0)	4.10	.747	มาก
2. ผู้ประกาศข่าวที่มาจากสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ ที่ได้รับความนิยมย่อมมีความน่าเชื่อถือมากกว่าช่องใหม่ ๆ	79 (19.7)	204 (51.0)	94 (23.5)	16 (4.0)	7 (1.8)	400 (100.0)	3.83	.850	มาก
3. ทักษะคติส่วนตัวของผู้ชมที่มีต่อประเด็นข่าวส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศ	83 (20.7)	204 (51.0)	91 (22.8)	16 (4.0)	6 (1.5)	400 (100.0)	3.86	.843	มาก

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ปัจจัยเสริม	ระดับความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือ					รวม	\bar{X}	SD.	การ แปล ความ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
4. สถานีโทรทัศน์ ที่มีผู้ประกาศ จำนวนมาก ทำให้ ดูน่าเชื่อถือ	65 (16.3)	141 (48.2)	114 (28.5)	24 (6.0)	4 (1.0)	400 (100.0)	3.73	.840	มาก
5. การจัดฉากแสง ในรายการข่าว ที่น่าสนใจ ส่งเสริมให้ผู้ ประกาศดู น่าเชื่อถือ และ ทำให้ผู้ชมอยาก ติดตามรายการข่าว ต่อเนื่อง	121 (30.2)	218 (54.5)	50 (12.5)	8 (2.0)	3 (0.8)	400 (100.0)	4.12	.750	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม							3.92	.622	มาก

จากตารางที่ 4.14 พบว่าประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง มีความคิดเห็นว่าปัจจัยเสริมมีผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวทาโทรทัศน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.92, S.D=.622$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การจัดฉาก แสง ในรายการข่าวที่น่าสนใจ ส่งเสริมให้ผู้ประกาศดูน่าเชื่อถือ และทำให้ผู้ชมอยากติดตามรายการข่าวต่อเนื่อง ส่งผลต่อความเชื่อใจมากที่สุด ($\bar{X}=4.12, S.D=.750$) รองลงมาคือผู้ประกาศข่าวที่เคยทำงานเป็นผู้สื่อข่าวมาก่อนจะมีประสบการณ์ในเรื่องข่าวมากกว่าผู้ที่ไม่เคยเป็นผู้สื่อข่าว ($\bar{X}=4.10, S.D=.747$) และทัศนคติส่วนตัวของผู้ชมที่มีต่อประเด็นข่าวส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศ ($\bar{X}=3.86, S.D=.843$) ตามลำดับ

ตอนที่ 6 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนำเสนอตามลำดับตารางที่ 4.15 - 4.30 ดังนี้

สมมติฐานการวิจัยที่ 1 ลักษณะทางประชากรของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าว ในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.1 ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามเพศ

เพศ	N	\bar{X}	SD.	t	P-Value
ชาย	141	4.29	.511	.273	.602
หญิง	259	4.23	.549		
รวม	400				

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ค่า t เท่ากับ .273 และค่า P-Value เท่ากับ .602 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานว่าง (H_0) และปฏิเสธสมมติฐาน การวิจัย (H_1) กล่าวคือ ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ด้านบุคลิกภาพไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.2 ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าว ในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.16 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามอายุ

อายุ	N	\bar{X}	SD.	F	P-Value
ต่ำกว่า 15 ปี	46	4.36	.393	1.036	.252
16 – 20 ปี	73	4.18	.515		
21 - 30 ปี	72	4.21	.401		
31 – 40 ปี	104	4.23	.589		
41 – 50 ปี	78	4.30	.697		
50 ปี ขึ้นไป	27	4.41	.294		
รวม	400				

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ค่า F เท่ากับ 1.036 และค่า P-Value เท่ากับ .252 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานว่าง (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) กล่าวคือ ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.3 ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.17 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	N	\bar{X}	SD.	F	P-Value
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย	39	4.44	.398	2.538	.028*
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. หรือเทียบเท่า	83	4.34	.470		
ปวส.หรืออนุปริญญา	85	4.14	.478	2.538	.028*
ปริญญาตรี	143	4.24	.544		
ปริญญาโท	26	4.33	.432		
สูงกว่าปริญญาโท	24	4.13	.956		
รวม	400				

* P-Value <0.05

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ค่า F เท่ากับ 2.538 และค่า P-Value เท่ากับ .028 มีค่าน้อยกว่านัยสำคัญ ดังนั้น ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทำการทดสอบประชาชนที่มีระดับการศึกษาใดที่มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพต่างกัน ผู้วิจัยใช้วิธีการทดสอบผลต่างนัยสำคัญ (LSD) ได้ผลดังตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามระดับการศึกษา

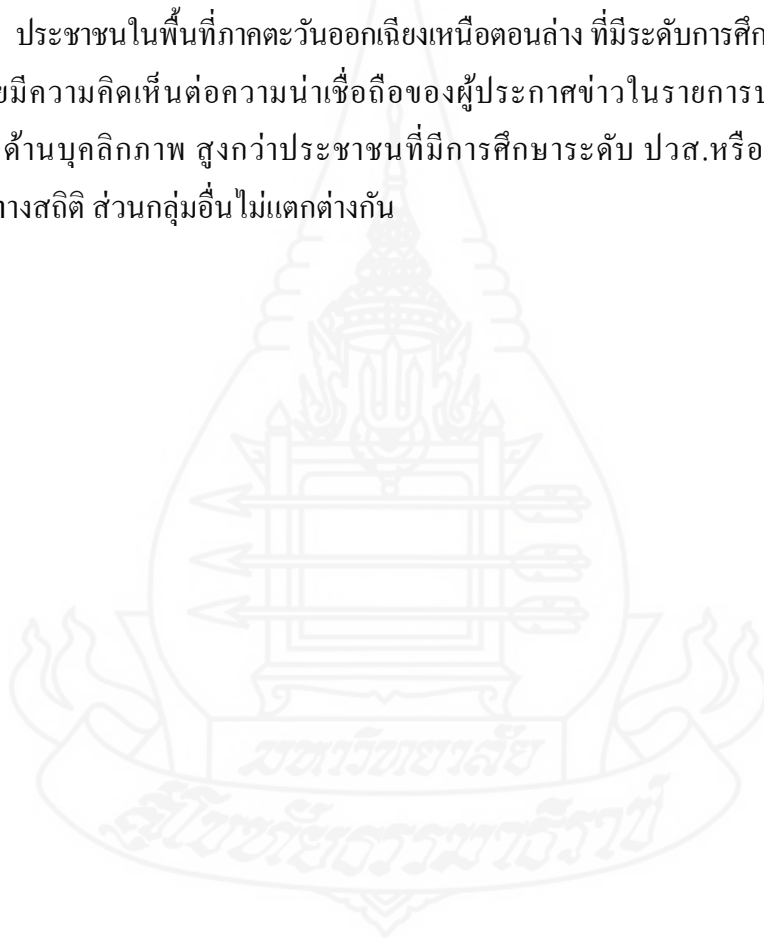
ระดับการศึกษา		ต่ำกว่ามัธยมศึกษา ตอนปลาย	มัธยมศึกษา ตอนปลาย/ปวช.	ปวส.หรือ อนุปริญญา	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	สูงกว่าปริญญา โท
Mean		4.44	4.34	4.14	4.24	4.33	4.13
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอน ปลาย	4.44	-	0.10	0.30 (0.004)**	0.20 (0.036)*	0.11	0.31 (0.023)*
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช.หรือเทียบเท่า	4.34		-	0.20 (0.018)*	0.10	0.01	0.21
ปวส.หรืออนุปริญญา	4.14			-	0.10	0.19	0.01
ปริญญาตรี	4.24				-	0.09	0.11
ปริญญาโท	4.33					-	0.20
สูงกว่าปริญญาโท	4.13						-

* P-Value <0.05, ** P-Value <0.05

จากตารางที่ 4.18 พบว่า การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามระดับการศึกษาที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 สามารถสรุปได้ดังนี้

ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างที่มีระดับการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพ สูงกว่าประชาชนที่มีการศึกษาระดับ ปวส.หรืออนุปริญญา ประชาชนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและประชาชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพ สูงกว่าประชาชนที่มีการศึกษาระดับ ปวส.หรืออนุปริญญา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนกลุ่มอื่นไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.4 ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.19 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	N	\bar{X}	SD.	F	P-Value
นักเรียน/นักศึกษา	46	4.36	.393	.371	1.296
ข้าราชการ/พนักงาน ราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	80	4.26	.565		
พนักงานบริษัท/ห้างร้าน/ เอกชน	108	4.19	.549	.371	1.296
ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	109	4.23	.594		
รับจ้าง	44	4.34	.419		
อื่นๆ	13	4.45	.471	.371	1.296
รวม	400				

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ค่า F เท่ากับ .371 และค่า P-Value เท่ากับ 1.296 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานว่าง (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) กล่าว คือ ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็น ต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.5 ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.20 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสารจำแนกตามเพศ

เพศ	N	\bar{X}	SD.	t	P-Value
ชาย	141	4.07	.585	.703	.402
หญิง	259	4.10	.535		
รวม	400				

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ค่า t เท่ากับ .273 และค่า P-Value เท่ากับ .602 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานว่าง (H_0) และปฏิเสธสมมติฐาน การวิจัย (H_1) กล่าวคือ ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.6 ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสารแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสารจำแนกตามอายุ

อายุ	N	\bar{X}	SD.	F	P-Value
ต่ำกว่า 15 ปี	46	4.38	.432	3.516	.004**
16 – 20 ปี	73	4.09	.453		
21 - 30 ปี	72	3.95	.458		
31 – 40 ปี	104	4.07	.633		
41 – 50 ปี	78	4.07	.655		
50 ปี ขึ้นไป	27	4.07	.402		
รวม	400				

** P-Value <0.01

จากตารางที่ 4.21 พบว่าค่า F เท่ากับ 3.516 และค่า P-Value เท่ากับ .004 มีค่าน้อยกว่านัยสำคัญ ดังนั้นประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ทำการทดสอบประชาชนที่มีช่วงอายุกลุ่มใดที่มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร ผู้วิจัยใช้วิธีการทดสอบผลต่างนัยสำคัญ (LSD) ได้ผลดังตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างต่อ
ความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร จำแนกตามอายุ

อายุ		ต่ำกว่า 15 ปี	16-20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41 -50 ปี	50 ปีขึ้นไป
	Mean	4.38	4.09	3.95	4.07	4.07	4.07
ต่ำกว่า 15 ปี	4.38	-	0.29 (0.006)**	0.43 (0.000)**	0.31 (0.002)**	0.31 (0.002)**	0.31 (0.020)**
16 – 20 ปี	4.09		-	0.14	0.02	0.02	0.02
21 - 30 ปี	3.95			-	0.12	0.12	0.12
31 – 40 ปี	4.07				-	0.00	0.00
41 – 50 ปี	4.07					-	0.00
50 ปี ขึ้นไป	4.07						-

* P-Value <0.05, ** P-Value <0.01

จากตารางที่ 4.22 พบว่า การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร จำแนกตามอายุ ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 สามารถสรุปได้ดังนี้

ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร สูงกว่าประชาชนที่มีอายุ 16-20 ปี ประชาชนที่มีอายุ 21-30 ปี ประชาชนที่มีอายุ 31-40 ปี ประชาชนที่มีอายุ 41 -50 ปี และประชาชนที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนกลุ่มอื่นไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.7 ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสารแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสารจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	N	\bar{X}	SD.	F	P-Value
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย	39	4.40	.443	4.772	0.000**
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. หรือเทียบเท่า	83	4.17	.463		
ปวส.หรืออนุปริญญา	85	4.03	.490		
ปริญญาตรี	143	4.00	.558		
ปริญญาโท	26	4.20	.470		
สูงกว่าปริญญาโท	24	3.88	.934		
รวม	400				

** P-Value <0.01

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ค่า F เท่ากับ 4.772 และค่า P-Value เท่ากับ .000 มีค่าน้อยกว่านัยสำคัญ ดังนั้นประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ทำการทดสอบประชาชนที่มีระดับการศึกษาทุกกลุ่มใดที่มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร ผู้วิจัยใช้วิธีการทดสอบผลต่างนัยสำคัญ (LSD) ได้ผลดังตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างต่อ
 ความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร
 จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา		ต่ำกว่ามัธยมศึกษา ตอนปลาย	มัธยมศึกษา ตอนปลาย/ปวช.	ปวส.หรือ อนุปริญญา	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	สูงกว่าปริญญา โท
Mean		4.40	4.17	4.03	4.00	4.20	3.88
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอน ปลาย	4.40	-	0.23 (0.028)*	0.37 (0.001)**	0.40 (0.000)**	0.20	0.52 (0.000)**
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช.หรือเทียบเท่า	4.17		-	0.14	0.17 (0.028)*	0.03	0.29 (0.028)*
ปวส.หรืออนุปริญญา	4.03			-	0.03	0.17	0.15
ปริญญาตรี	4.00				-	0.20	0.12
ปริญญาโท	4.20					-	0.32 (0.037)*
สูงกว่าปริญญาโท	3.88						-

* P-Value <0.05, ** P-Value <0.01

จากตารางที่ 4.24 พบว่า การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร จำแนกตามระดับการศึกษา ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 สามารถสรุปได้ดังนี้

ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีระดับการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร สูงกว่าประชาชนที่มีการศึกษาระดับปวส.หรืออนุปริญญา ประชาชนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และประชาชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสูงกว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร สูงกว่าประชาชนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และระดับสูงกว่าปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนกลุ่มอื่นไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.8 ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.25 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง
ต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์
ด้านทักษะการสื่อสารจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	N	\bar{X}	SD.	F	P-Value
นักเรียน/นักศึกษา	46	4.38	.432	3.472	0.004**
ข้าราชการ/พนักงาน ราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	80	4.01	.590		
พนักงานบริษัท/ห้างร้าน/ เอกชน	108	4.11	.505		
ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	109	4.04	.529		
รับจ้าง	44	4.05	.564		
อื่นๆ	13	3.92	.896		
รวม	400				

** P-Value < 0.01

จากตารางที่ 4.25 พบว่าค่า F เท่ากับ 3.472 และค่า P-Value เท่ากับ 0.004 มีค่าน้อยกว่า
นัยสำคัญ ดังนั้น ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน
มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้าน
ทักษะการสื่อสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ทำการทดสอบประชาชนที่มีอาชีพกลุ่มใดที่มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้
ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร ผู้วิจัยใช้วิธีการทดสอบ
ผลต่างนัยสำคัญ (LSD) ได้ผลดังตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.26 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง
ต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าว ในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร
จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	ค่าเฉลี่ย	นักเรียน/ นักศึกษา	รับราชการ/ พนักงานราชการ รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัท	ค้าขายธุรกิจ ส่วนตัว	รับจ้าง	อื่นๆ
	ค่าเฉลี่ย	4.38	4.01	4.11	4.04	4.05	3.92
นักเรียน/นักศึกษา	4.38	-	0.37 (0.000)**	0.27 (0.006)**	0.34 (0.000)*	0.33 (0.005)**	0.46 (0.007)**
ข้าราชการ/พนักงานราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4.01		-	0.10	0.03	0.04	0.09
พนักงานบริษัท/ห้างร้าน/ เอกชน	4.11			-	0.07	0.06	0.19
ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	4.04				-	0.01	0.12
รับจ้าง	4.05					-	0.13
อื่นๆ	3.92						-

** P-Value < 0.01

จากตารางที่ 4.26 พบว่า การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร จำแนกตามอาชีพ ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สามารถสรุปได้ดังนี้

ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร สูงกว่าประชาชนอาชีพข้าราชการ/พนักงานราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ประชาชนที่มีอาชีพพนักงานบริษัท/ห้างร้าน/เอกชน ประชาชนที่มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ประชาชนที่มีอาชีพรับจ้าง และประชาชนอาชีพอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนกลุ่มอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2 ลักษณะทางประชากรของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านปัจจัยเสริมแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.1 ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านปัจจัยเสริม แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.27 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านปัจจัยเสริม จำแนกตามเพศ

เพศ	N	\bar{X}	SD.	t	P-Value
ชาย	141	3.90	.617	.001	.977
หญิง	259	3.94	.625		
รวม	400				

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ค่า t เท่ากับ .001 และค่า P-Value เท่ากับ .977 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานว่าง (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) กล่าวคือ ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ด้านปัจจัยเสริมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.2 ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ด้านปัจจัยเสริมแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.28 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ด้านปัจจัยเสริม จำแนกตามอายุ

อายุ	N	\bar{X}	SD.	F	P-Value
ต่ำกว่า 15 ปี	46	3.99	.530	1.045	.391
16 – 20 ปี	73	3.96	.626		
21 - 30 ปี	72	3.80	.463		
31 – 40 ปี	104	3.89	.760		
41 – 50 ปี	78	3.96	.631		
50 ปี ขึ้นไป	27	4.04	.485		
รวม	400				

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ค่า F เท่ากับ 1.045 และค่า P-Value เท่ากับ .391 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานว่าง (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) กล่าว คือ ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านปัจจัยเสริมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.3 ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านปัจจัยเสริมแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.29 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านปัจจัยเสริม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	N	\bar{X}	SD.	F	P-Value
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย	39	3.86	.436	1.369	.235
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. หรือเทียบเท่า	83	4.02	.606		
ปวส.หรืออนุปริญญา	85	3.94	.566	1.369	.235
ปริญญาตรี	143	3.85	.673		
ปริญญาโท	26	4.10	.599		
สูงกว่าปริญญาโท	24	3.92	.787		
รวม	400				

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ค่า F เท่ากับ 1.369 และค่า P-Value เท่ากับ .235 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานว่าง (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) กล่าวคือ ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านปัจจัยเสริมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.4 ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านปัจจัยเสริม แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.30 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านปัจจัยเสริม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	N	\bar{X}	SD.	F	P-Value
นักเรียน/นักศึกษา	46	3.99	.530	1.414	.218
ข้าราชการ/พนักงานราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	80	3.89	.680		
พนักงานบริษัท/ห้างร้าน/เอกชน	108	4.01	.586		
ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	109	3.91	.604		
รับจ้าง	44	3.86	.545		
อื่นๆ	13	3.58	1.062		
รวม	400				

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ค่า F เท่ากับ 1.414 และค่า P-Value เท่ากับ .218 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานว่าง (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) กล่าว คือ ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านปัจจัยเสริม ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 7 ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามชนิดปลายเปิด (Open – Ended Questionnaire) เพื่อสอบถามในข้อเสนอแนะ ต่อผู้ประกาศข่าว โดยมีกลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้

- 7.1 ผู้ประกาศข่าว ไม่ควรแสดงความคิดเห็นส่วนตัวของตนเองในการวิพากษ์วิจารณ์
- 7.2 ผู้ประกาศข่าว ที่มีความน่าเชื่อถือจะต้องมีความสามารถในการตัดสินใจ สามารถควบคุมอารมณ์ความรู้สึกได้ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีที่เป็นรายการสด
- 7.3 มีความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้เนื้อหาของข่าว และนำเสนอข้อเท็จจริง
- 7.4 มีความสามารถในการสื่อสารให้ผู้ชมเข้าใจได้ง่าย
- 7.5 มีความรู้ ความเข้าใจในข่าว สามารถจับประเด็น ใจความสำคัญของข่าวได้ ไม่ใช่เพียงแต่การอ่านตามบทข่าวเท่านั้น เพราะ ถ้าบทข่าวเกิดความผิดพลาด ผู้ประกาศต้องสามารถที่จะแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องได้

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง คุณลักษณะที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ความคิดเห็นต่อคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ที่ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอ 2) ความคิดเห็นต่อคุณลักษณะด้านทักษะการสื่อสารของผู้ประกาศข่าว ในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ที่ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอ 3) ความคิดเห็นต่อปัจจัยเสริมที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ และ 4) เปรียบเทียบลักษณะทางประชากรของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง กับคุณลักษณะที่น่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 8 จังหวัด จำนวน 400 คน เลือกมาโดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (T-test) และ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA)

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 ลักษณะทางประชากร กลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 8 จังหวัด ได้แก่ด้วย นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ อุบลราชธานี อำนาจเจริญ ศรีสะเกษ และยโสธร จำนวน 400 คน เป็นเพศชาย เป็นร้อยละ 50.0 เพศหญิงร้อยละ 50.0 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.0 มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 35.7 และส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขายและธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 27.23

1.2 การเปิดรับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าว

การเปิดรับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าว พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ช่วงวันจันทร์ถึงวันศุกร์มากกว่าการรับชมรายการข่าวประเภทเล่า

ข่าวทางโทรทัศน์ในช่วงวันหยุดหรือวันเสาร์อาทิตย์ คิดเป็นร้อยละ 63.2 รับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ช่วงเวลา 05.00 - 09.00 น. มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.8 ส่วนใหญ่รับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าวรายการเรื่องเล่าเช้านี้ (ช่อง 3) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.3 รองลงมา รับชมรายการ เรื่องเล่าเสาร์อาทิตย์ (ช่อง 3) คิดเป็นร้อยละ 43.5 และรับชมรายการเรื่องเด่นเย็นนี้ (ช่อง 3) คิดเป็นร้อยละ 30.8 ตามลำดับ

1.3 ความคิดเห็นต่อคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอ

กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.25$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1.3.1 คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพภายนอกของผู้ประกาศข่าว พบว่า คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพภายนอกของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.26$) และพบว่าลักษณะบุคลิกภาพภายนอกด้านการนั่ง หรือยืน ที่สง่าผ่าเผย ไม่โยกตัว ทำให้ผู้ประกาศข่าวมีบุคลิกภาพที่ดี น่าเชื่อถือส่งผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอมากที่สุด ($\bar{x}=4.48$) รองลงมาคือการแต่งกายที่ดูเหมาะสมตามภูมิฐาน ทำให้ผู้ประกาศขื่อน่าเชื่อถือ ($\bar{x}=4.44$) และรูปร่างหน้าตาเป็นสิ่งสำคัญในการเป็นผู้ประกาศข่าวและดึงดูดผู้ชมข่าว ($\bar{x}=4.39$) ตามลำดับ

1.3.2 คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพภายในของผู้ประกาศข่าว พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพภายในของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.18$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ลักษณะบุคลิกภาพภายในด้านผู้ประกาศข่าวควรมีความคล่องแคล่วกล้าหาญ ชัดเจน ไม่ติดขัดส่งผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอมากที่สุด ($\bar{x}=4.24$) รองลงมาคือผู้ประกาศข่าว ต้องสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้เมื่อเกิดข้อผิดพลาดหรือติดขัดระหว่างการเล่าข่าว ($\bar{x}=4.23$) และผู้ประกาศควรมีน้ำเสียงที่ไพเราะต่อเนื่อง มีลีลาการอ่านหรือการเล่าข่าวน่าสนใจมีอารมณ์ขัน ($\bar{x}=4.18$) ตามลำดับ

1.4 ความคิดเห็นต่อคุณลักษณะด้านทักษะการสื่อสารของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอ

กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า คุณลักษณะด้านทักษะการสื่อสารของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.09$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

1.4.1 ทักษะด้านการสื่อสารของผู้ประกาศข่าว พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นวาทักษะด้านการสื่อสารของผู้ประกาศข่าว ในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอโดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{x}=4.14$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าผู้ประกาศต้องอ่านออกเสียงให้ชัดเจน เช่น อักษร ะ ร ล ส่งผลต่อความเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอมากที่สุด ($\bar{x}=4.25$) รองลงมาคือ ผู้ประกาศควรมีการอ่านข่าวที่ราบรื่นไม่ตะกุกตะกักมีจังหวะจะโคน แบ่งวรรคตอนได้เหมาะสมทำให้ ฟังแล้วรื่นหูไม่เสียความ ($\bar{x}=4.21$) และผู้ประกาศต้องออกเสียงชัดเจนไม่เพี้ยนแปร่ง หรือมีสำเนียงติดภาษาถิ่น ($\bar{x}=4.16$) ตามลำดับ

1.4.2 ทักษะด้านการนำเสนอข่าวของผู้ประกาศข่าว พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นวาทักษะด้านการนำเสนอข่าวของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอโดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{x}=4.02$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าผู้ประกาศควรเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสม สุภาพ เหมาะกับผู้ชมผู้ฟัง การสื่อสารต้องสั้นกระชับ ส่งผลต่อความเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอมากที่สุด ($\bar{x}=4.53$) รองลงมาคือ ผู้ประกาศควรเลือกใช้คำหรือภาษาที่เข้าใจง่ายถ่ายทอดเรื่องราวที่ซับซ้อนให้เห็นภาพชัดเจนขึ้น ($\bar{x}=4.13$) และผู้ประกาศควรสร้างบรรยากาศในการเล่าข่าวให้เป็นเหมือนการสนทนาพูดคุยเป็นกันเองแต่ต้องมีความรู้และน่าเชื่อถือ ($\bar{x}=3.87$) ตามลำดับ

1.5 ความคิดเห็นต่อปัจจัยเสริมที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์

กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นวาทปัจจัยเสริมมีผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.92$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การจัดฉาก แสง ในรายการข่าวที่น่าสนใจ ส่งเสริมให้ผู้ประกาศดูน่าเชื่อถือ และทำให้ผู้ชมอยากติดตามรายการข่าวต่อเนื่อง ส่งผลต่อความเชื่อถือมากที่สุด รองลงมาคือ ผู้ประกาศข่าวที่เคยทำงานเป็นผู้สื่อข่าวมาก่อนจะมีประสบการณ์ในเรื่องข่าวมากกว่าผู้ที่ไม่เคยเป็นผู้สื่อข่าว ($\bar{x}=4.10$) และทัศนคติส่วนตัวของผู้ชมที่มีต่อประเด็นข่าวส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศ ($\bar{x}=3.86$) ตามลำดับ

1.6 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัย ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง ที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าว ในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ อาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ด้านบุคลิกภาพไม่แตกต่าง

กัน เนื่องจากว่าผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวมีบุคลิกภาพภายนอกที่มีรูปร่างหน้าตาดี ดูดี น่าเชื่อถือ การแต่งกายดูภูมิฐาน มีความรู้ความสามารถในการสื่อสาร กล่าวหาญ คล่องแคล่วไม่ติดขัด ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีความแตกต่างกันทาง เพศ อายุ และเพศ จึงมีความคิดเห็นต่อผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ด้านบุคลิกภาพที่ไม่แตกต่างกัน ส่วนกลุ่มตัวอย่าง ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อทำการทดสอบเป็นรายคู่พบว่า

กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพ สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปวส.หรืออนุปริญญา กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ด้านบุคลิกภาพสูงกว่ากลุ่มตัวอย่าง ที่มีการศึกษาระดับปวส.หรืออนุปริญญา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนกลุ่มอื่นไม่แตกต่างกัน

ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาที่แตกต่างกัน จะมีมุมมองทัศนคติ ความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศ ด้านบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน เช่นกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายจะมีความคิดเห็นที่ให้ความสำคัญและเชื่อถือในด้านบุคลิกภาพภายนอก ที่การนั่งหรือการยืนที่สง่าผ่าเผย การแต่งกายที่ดูภูมิฐานน่าเชื่อถือ มีบุคลิกภาพในที่มีการแสดงออก ที่กล้าหาญ คล่องแคล่ว ไม่ติดขัดมากกว่า เพราะเป็นปัจจัยแรกๆ ที่ทำให้สามารถดึงดูดความสนใจ ในการติดตามรับชมข่าวต่อเนื่อง ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับ ปวส.หรืออนุปริญญา นั้น จะมีความคิดเห็นในเรื่องของน้ำเสียง สีลาการเล่าข่าวที่น่าสนใจ น่าติดตามมากกว่า

สมมติฐานการวิจัย ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าว ในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสารแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสารไม่แตกต่างกัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อทำการทดสอบรายคู่ จำแนกตามอายุ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าว

ทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 16 - 20 ปี กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 21 - 30 ปี กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 31 - 40 ปี กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 41 - 50 ปี และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่า 50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนกลุ่มอื่นไม่แตกต่างกัน

เมื่อทำการทดสอบรายคู่ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปวส.หรืออนุปริญญา กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสารสูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และระดับสูงกว่าปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนกลุ่มอื่นไม่แตกต่างกัน

เมื่อทำการทดสอบรายคู่ กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ที่มีอาชีพนักเรียนนักศึกษา มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างอาชีพข้าราชการ/พนักงานราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพนักงานบริษัท/ห้างร้าน/เอกชน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับจ้าง และกลุ่มตัวอย่างอาชีพอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ส่วนกลุ่มอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี และมีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และเป็นนักเรียน นักศึกษา มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างอื่นๆ ที่ผู้ประกาศข่าวมีอ่านออกเสียงอักขระ ร ล ชดเจน ราบริน ไม่ตะกุกตะกัก มีจังหวะจะโคน ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย เห็นภาพชัดเจน ส่งผลต่อความเข้าใจที่เข้าใจได้ทันที ไม่ต้องแปลความ หรือตีความในเนื้อหาข่าวซ้ำอีก

สมมติฐานการวิจัย ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านปัจจัยเสริมแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านปัจจัยเสริมไม่แตกต่างกัน

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าค่านับปัจจัยเสริมในเรื่องประสบการณ์ที่ผู้ประกาศข่าวเคยเป็นผู้สื่อข่าวมาก่อน หรือการจัดฉาก แสงในรายการข่าวนั้น ทำให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีความแตกต่างกัน แต่มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกันนั้น เพราะผู้รับชมอาจเชื่อถือผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่าผู้ที่เป็นผู้ประกาศข่าวหน้าใหม่ การนำเสนอข่าวอาจยังไม่คล่องแคล่วหรือดีประเด็นได้ดีน้อยกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ก็เป็นได้ และอาจรวมถึงการจัดฉากแสงในรายการข่าวเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้ชมสนใจ ดึงดูดความสนใจในการรับชมข่าว ทำให้ผู้ประกาศข่าวดูน่าเชื่อถือไปด้วย

2. อภิปรายผล

2.1 การเปิดรับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าว ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปิดรับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ช่วงวันจันทร์ถึงวันศุกร์ มากกว่าการรับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ในช่วงวันหยุดหรือวันเสาร์อาทิตย์ คิดเป็นร้อยละ 63.20 รับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ช่วงเวลา 05.00 - 09.00 น. มากที่สุด และส่วนใหญ่รับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าวรายการเรื่องเล่าเช้านี้ (ช่อง 3) มากที่สุด จะเห็นว่าส่วนใหญ่รับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ นั้นเป็นเพราะว่า รายการเล่าข่าว เป็นรูปแบบหนึ่งของรายการข่าวที่มีผู้ประกาศข่าวในลักษณะผู้เล่าขานนำเนื้อหาข่าวจากแหล่งข่าว จากหนังสือพิมพ์ เว็บไซต์ มาพูดคุยโดยวิธีการเล่าเรื่องหรือบรรยายเหตุการณ์มีลักษณะการผสมผสานระหว่างการรายงานเหตุการณ์กับการเล่าเรื่อง ทำให้เนื้อหาน่าสนใจมากกว่าในรูปแบบการรายงานข้อเท็จจริง โดยรายการเล่าข่าวจะมุ่งนำเสนอข่าวเบา (soft news) หรือข่าวที่กำลังได้รับความสนใจ นอกจากนี้เหตุผลที่ทำให้รายการเล่าข่าวได้รับความนิยมอย่างมาก ปัจจัยหลัก คือวิธีการนำเสนอข่าวของผู้ประกาศข่าว กล่าวคือ การรายงานข่าวปกติ ผู้ประกาศข่าว จะไม่สนทนากับผู้ชมไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาข่าว และไม่วิพากษ์วิจารณ์ข้อมูลในข่าว มุ่งเสนอข่าวแบบตรงไปตรงมา ให้ความสำคัญกับความน่าเชื่อถือของข่าว แต่การนำเสนอข่าวรายการเล่าข่าว ผู้เล่าข่าวจะเน้นความสนุกสนาน โดยสร้างความเป็นกันเองกับผู้ชมด้วยวิธีการเล่า โดยใช้ภาษาพูด ภาษากิ่งทางการ ที่สร้างความใกล้ชิดระหว่างผู้เล่าข่าวกับผู้ชมและคนที่ตกอยู่ในข่าวในเชิงจิตวิทยา ทำให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกว่าเป็นเรื่องของคนใกล้ตัวเป็นกลวิธีหนึ่งที่ทำให้ผู้ชมรู้สึกไม่เครียด สามารถรับและเข้าใจข่าวได้ง่าย (ศิญาพร มาลัยศิริรัตน์, 2559)

นอกจากนี้ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่รับชมข่าวประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ช่วงวันจันทร์ถึงศุกร์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ส่วนใหญ่ในช่วงวันจันทร์ถึงวันศุกร์ เป็นวันทำงานปกติ เวลาในการนำเสนอจะเป็นช่วงเช้า เป็นช่วงเวลาที่ส่วนใหญ่ก่อนเดินทางไปทำงาน

หรือไปโรงเรียน อาจจะเป็นช่วงเวลาของการรับประทานอาหารเช้า จึงสามารถที่จะรับชมรายการข่าวไปพร้อมกับกิจกรรมอย่างอื่น ๆ อีกทั้งเป็นวันทำงานหรือวันราชการ จึงทำให้ผู้ชมสามารถรับทราบข้อมูลจากข่าวได้ทุกวัน โดยเป็นการรายงานข่าวที่สำคัญ เป็นปัจจุบัน และมีประโยชน์อย่างมากที่ผู้ชมสามารถนำไปใช้ในการเป็นข้อมูลในการสนทนา และเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่นได้ นอกจากนี้ยังพบว่า ประชาชนรับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าวรายการเรื่องเล่าเช้านี้ (ช่อง 3) มากที่สุด ทั้งนี้ผู้ศึกษาเห็นว่าอาจเป็นเพราะว่า สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 เป็นสถานีโทรทัศน์ที่มีการออกอากาศมาเป็นระยะเวลาานาน ผู้ชมสามารถรับชมได้ชัดเจนทุกพื้นที่ และรายการเรื่องเล่าเช้านี้เป็นรายการข่าวประเภทเล่าข่าวที่ผู้ชมชื่นชอบติดตามมาเป็นระยะเวลาานาน อาจเป็นเพราะว่าชื่นชอบ ผู้ประกาศข่าวมานานสอดคล้องกับการศึกษาของ กัลยกฤต บุญบำรุงชัย (2555) วิจัยเรื่องทัศนคติของผู้ชมรายการข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อ สรยุทธ สุทัศนะจินดา ผลการศึกษาพบว่า ผู้ชมส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อ สรยุทธ สุทัศนะจินดา ทั้งในด้านบุคลิกลักษณะของการเป็นผู้ดำเนินรายการข่าวที่ดี ด้านวิธีการนำเสนอข่าว และด้านบทบาทและการปฏิบัติหน้าที่ และมีแนวโน้มที่จะติดตามรับชมรายการข่าวอย่างต่อเนื่อง

2.2 คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอ รวมอยู่ระดับมาก ทั้งนี้เพราะว่าบุคลิกภาพว่าเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลมาก ที่ทำให้ผู้ส่งสาร มีความน่าเชื่อถือในสายตาของผู้รับสาร หากพฤติกรรมของผู้ส่งสาร มีลักษณะพูดอย่างหนึ่งแต่กลับทำอีกอย่างหนึ่งในตรงกันข้าม ความน่าเชื่อถือก็ลดลงแต่หากเป็นที่ยอมรับ และได้รับความไว้วางใจจากผู้รับสารแล้ว ผู้รับสารก็จะรับฟังและคล้อยตามมากกว่าผู้ส่งสารที่ไม่น่าไว้วางใจ ดังนั้นผู้ส่งสารควรสร้างและรักษาภาพลักษณ์ที่ดีที่ไม่ทำให้ระดับความไว้วางใจของผู้รับสารลดลงการสื่อสารก็จะได้รับความน่าเชื่อถือและมีประสิทธิภาพ (รจิตลักษณ์ แสงอุไร, 2548) สอดคล้องกับการวิจัยของ ร้อยเอกหญิงนลินี กองรอด (2552) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องเกณฑ์การคัดเลือกผู้ประกาศข่าวประจำสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก ซึ่งจากการศึกษาพบว่า ผู้ประกาศข่าวที่เหมาะสมกับสถานีในด้านธุรกิจแบ่งเป็นเรื่องความสามารถ และบุคลิกลักษณะของผู้ประกาศข่าว โดยบุคลิกลักษณะของผู้ประกาศข่าวนั้นควรมีบุคลิกลักษณะ รูปร่างหน้าตาดี มีความน่าเชื่อถือ และดึงดูดสายตาผู้ชม เพื่อให้ดึงดูดใจผู้ชม และสร้างความน่าเชื่อถือแก่สถานี นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการวิจัยของ ณัฐธวัช อิงควิธาน (2554) ที่ได้วิจัยเรื่อง การคัดเลือก และแนวทางพัฒนาผู้ประกาศข่าวของสถานีโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมเอเอสทีวี ช่อง นิวส์ วัน พบว่า การคัดเลือกผู้ประกาศข่าวของสถานีโทรทัศน์ เอเอสทีวี ช่อง นิวส์ วัน มีนโยบายเป็นตัวกำหนดวิธีการคัดเลือกซึ่ง

การคัดเลือกต้องคำนึงถึงคุณสมบัติทั่วไปของผู้ประกาศข่าว ได้แก่ มีน้ำเสียงดี บุคลิกภาพดี น่าเชื่อถือ มีความรู้รอบตัว สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และสอดคล้องกับแนวคิดด้านบุคลิกภาพ (นงนุช ศิริโรจน์, 2537 น.15) ที่กล่าวถึงคุณลักษณะที่ทำให้บุคคลเป็นที่สะดุดตา มีอิทธิพลเหนือกว่าผู้อื่นนั้น คือบุคลิกภาพ ซึ่งนับเป็นสิ่งสำคัญในการสื่อสารระหว่างบุคคล และสื่อสารระหว่างมวลชนด้วย

2.3 คุณลักษณะด้านทักษะการสื่อสารของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า คุณลักษณะด้านทักษะการสื่อสารของผู้ประกาศข่าว ในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทักษะการสื่อสารเป็นทักษะที่สำคัญที่ผู้ประกาศจะต้องทำหน้าที่เป็นผู้ส่งสาร ไปยังผู้รับสาร หรือผู้ชม ผู้ประกาศที่ดีจึงต้องมีคุณสมบัติเฉพาะตัวในเรื่องทักษะการสื่อสาร กล่าวคือ มีเสียงที่มีคุณภาพ คือการมีธรรมชาติของเสียงที่แจ่มใส ชวนฟัง ไม่สั้นเครือ หรือแหบแห้ง สามารถถ่ายทอดสาร (communicate ideas) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะงานหลักของผู้ประกาศคือ การถ่ายทอดสารไปสู่ผู้ฟังผู้ชม การถ่ายทอดสารเริ่มตั้งแต่ การมีสารที่จะถ่ายทอด เมื่อมีสารแล้วก็ต้องตีความสาร แล้วจึงนำเสนอสาร การมีสารที่จะถ่ายทอด คือ มีเนื้อหาที่จะบอกกล่าวเล่าสู่ผู้ฟังผู้ชมนั่นเอง ซึ่งเนื้อหานั้นอาจจะมีผู้เตรียมการให้ ในรูปของบท (script) เมื่อได้รับบท ก่อนจะไปนำเสนอจำเป็นต้องทำความเข้าใจในบทนั้นๆ โดยการตีความ (interpret copy) ในบทซึ่งนับเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญ เพราะก่อนจะส่งสารถ้าผู้ส่งสารไม่เข้าใจสารอย่างถ่องแท้ ทั้งในแง่ความหมาย เนื้อความ อารมณ์ของสาร อาจสื่อสารผิดพลาดได้ เมื่อตีความเข้าใจแล้วจึงนำเสนอด้วยรูปแบบต่างๆ เช่นการพูดเล่า การอ่าน การบรรยาย การวิเคราะห์ การสนทนา การสัมภาษณ์ ส่วนการนำเสนอ ต้องให้ความสำคัญกับการออกเสียงที่ถูกต้องตามอักขรวิธี คำนึงถึงการใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักการ มีลีลาการนำเสนอที่เหมาะสมกับรูปแบบต่างๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กัลยกฤต บุญบำรุงชัย (2555, น.42) ที่กล่าวว่าลักษณะของผู้ดำเนินรายการ โดยเฉพาะเล่าข่าวนั้น ต้องสามารถสร้างสีสันกับเรื่องที่น่าสนใจ ผู้เล่าเรื่องต้องมีความสามารถที่จะเล่าเรื่องให้คนสนใจ โดยการถ่ายทอดเรื่องราวให้ปรากฏเป็นรูปธรรมด้วยการใช้ถ้อยคำและน้ำเสียงเป็นสำคัญ ต้องใช้น้ำเสียงที่เป็นมิตร น่าเชื่อถือ ทรงภูมิความรู้ มีการพูดคุยเหมือนกำลังสนทนาในชีวิตประจำวัน ใช้ความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่เดิม สร้างความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจในเรื่องราวที่น่าสนใจ เช่น มีการยกตัวอย่างประกอบ เพื่อให้มองเห็นภาพที่ชัดเจน นอกจากนี้การเล่าข่าวต้องมีการบรรยายให้เห็นข้อเท็จจริง มีความเป็นกันเอง ทำให้ผู้ชมรู้สึกว่ายู่ใกล้ชิดแล้วสามารถเข้าใจในสิ่งที่เล่าหรือสื่อสาร การใช้ภาษา ผู้ดำเนินรายการต้องมีการใช้ภาษาที่สุภาพ เหมาะสมกับกลุ่มผู้ฟังเป็นภาษาที่เข้าใจง่าย ใช้ประโยคในการสื่อสาร สั้น กระชับ เหมาะสมกับสภาพการของผู้ชมในทุก

รูปแบบ นอกจากนี้ยังตรงกับทักษะของผู้ประกาศข่าวในปัจจุบัน (ศศิณา วิมุตตานนท์, 2552) ที่ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของผู้ประกาศข่าวที่ดี ทั้งบุคลิกภายนอกที่ดี โดดเด่นน่าประทับใจ มีเสียงที่นุ่มนวล ไพเราะ มีภาพลักษณ์ที่ดีแล้ว ควรมีการฝึกฝนการอ่านข่าวให้เกิดประสิทธิภาพ เปล่งเสียงให้ถูกวิธี พูดเต็มเสียง ไม่อ่านผิดอ่านถูก ออกเสียง ร ล ตามอักขระ ควบกล้ำชัดเจน และไม่เพี้ยนแปร่ง ซึ่งเป็นคุณลักษณะด้านทักษะการสื่อสารที่ผู้ประกาศข่าวควรมี เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือต่อผู้รับชมต่อไป และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนิสสรา สุวรรณนันท์ (2552) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การคัดเลือก และการพัฒนาผู้ประกาศข่าวของสถานีโทรทัศน์ในประเทศไทย” ซึ่งในการคัดเลือกนั้นจะต้องคำนึงถึงคุณสมบัติผู้ประกาศข่าวที่สถานีโทรทัศน์ต้องการ คือต้องมีความรู้ ใช้งานภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง และมีความสามารถในการถ่ายทอดข่าวสารที่ดี เพราะการถ่ายทอดข่าวไปยังผู้รับชมข่าวนั้น ต้องสื่อสารให้เกิดความชัดเจน ไม่ก่อให้เกิดการตีความที่ผิดไป เพราะอาจสร้างความเข้าใจผิดแก่ผู้รับสารได้ และอาจกระทบต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวได้

2.4 ปัจจัยเสริมที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นว่า ปัจจัยเสริมมีผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และพบว่า การจัดฉาก แสง ในรายการข่าวที่น่าสนใจ ส่งเสริมให้ผู้ประกาศดูน่าเชื่อถือ และทำให้ผู้ชมอยากติดตามรายการข่าวต่อเนื่อง ส่งผลต่อความเชื่อถือมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ ดวงฤทัย นิลเพ็ชร (2555) ซึ่งได้วิจัยเรื่อง การศึกษารูปแบบการนำเสนอรายการโทรทัศน์ด้านข่าว เศรษฐกิจ สถานีวิทยุโทรทัศน์เพื่อเศรษฐกิจและการลงทุน มั่นนี่ชาแนล ผลวิจัยพบว่า กระบวนการนำเสนอรายการโทรทัศน์ด้านข่าวเศรษฐกิจของสถานีวิทยุโทรทัศน์เพื่อเศรษฐกิจและการลงทุน มั่นนี่ชาแนล ให้ความสำคัญเรื่อง บทพูดของพิธีกร บทสัมภาษณ์แขกรับเชิญ ฉาก ส่วนนำรายการและท้ายรายการ ตัวหนังสือซ้อน และคอมพิวเตอร์กราฟฟิก การนำเสนอทางด้านภาพและเสียง ดังนั้นปัจจัยเสริมจึงเป็นส่วนสำคัญที่มีต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าว

2.5 ผลทดสอบสมมติฐาน พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ที่มีเพศ อายุ อาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพ และด้านปัจจัยเสริม ไม่แตกต่างกันสอดคล้องกับการศึกษาของ กัลยกฤต บุญบำรุงชัย (2555) ได้ทำการวิจัยในเรื่องทัศนคติของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อผู้ดำเนินรายการข่าวทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ กรณีศึกษา : สรยุทธ สุทัศนจินดา พบว่า ผู้ชมรายการข่าวที่มี เพศแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อผู้ดำเนินรายการข่าวทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ กรณีศึกษา: สรยุทธ สุทัศนจินดา ไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีอายุ การศึกษา อาชีพ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร แตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัจจัยด้านอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ทำให้บุคคลเกิดความแตกต่างกันเกี่ยวกับแนวคิดความรู้ ความเข้าใจ และด้านทัศนคติ จึงส่งผลให้มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร แตกต่างกันไป

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการประยุกต์ใช้ผลการวิจัย

3.1.1 บุคลิกภาพของผู้ประกาศข่าวมีผลต่อความน่าเชื่อถือ ทั้งบุคลิกภาพภายนอก และบุคลิกภาพภายในผู้ประกาศข่าวควรมีความคล่องแคล่วกล้าหาญ ชัดเจน ไม่ติดขัดสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้เมื่อเกิดข้อผิดพลาดหรือติดขัดระหว่างการเล่าข่าวและผู้ประกาศควรมีน้ำเสียงที่ไพเราะต่อเนื่อง มีลีลาการอ่านหรือการเล่าข่าวน่าสนใจมีอารมณ์ขัน

3.1.2 ผู้ประกาศข่าวต้องมีทักษะในการสื่อสารเพราะมีผลต่อความน่าเชื่อถือ ออกเสียงให้ชัดเจนเช่น อักษรระ ร ล มีการอ่านข่าวที่ราบรื่นไม่ตะกุกตะกัก มีจังหวะจะโคน แบ่งวรรคตอนได้เหมาะสมทำให้ ฟังแล้วไม่เสียความ ต้องออกเสียงชัดเจน ไม่เพี้ยน แปร่ง หรือมีสำเนียงติดภาษาถิ่น

3.1.3 ผู้ที่มีส่วนที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญกับการจัดฉาก แสง เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกาศดูน่าเชื่อถือ และทำให้ผู้ชมอยากติดตามรายการข่าวต่อเนื่อง

3.1.4 ผู้ประกาศข่าวไม่ควรแสดงความคิดเห็นส่วนตัวของตนเองในการวิพากษ์วิจารณ์ ผู้ประกาศข่าวที่มีความน่าเชื่อถือจะต้องมีความสามารถในการตัดสินใจ สามารถควบคุมอารมณ์ความรู้สึกได้ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีที่เป็นรายการสด มีความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้เนื้อหาของข่าว นำเสนอข้อเท็จจริงมีความรู้ความเข้าใจในข่าว สามารถจับประเด็นใจความสำคัญของข่าวได้ ไม่ใช่อ่านตามบทข่าวเท่านั้น เพราะถ้าบทข่าวเกิดความผิดพลาด ผู้ประกาศต้องสามารถที่จะแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องได้

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวประเภทเล่าข่าวโดยทั่วไป น่าจะมีการศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกาศข่าวประเภทเล่าข่าวที่เจาะจงรายการ เพื่อจะได้ศึกษาถึงคุณลักษณะของผู้ประกาศที่ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่น่าเสนอ

3.2.2 ควรมีการทำวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาข้อมูลเชิงลึก เรื่องเหตุผลที่ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือต่อข่าวที่นอกเหนือจากคุณลักษณะของผู้ประกาศข่าว

3.2.3 ควรทำการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อผู้ประกาศข่าวทางสถานีโทรทัศน์ของรัฐ เพื่อให้เห็นถึงแนวทางในการพัฒนารูปแบบรายการ หรือการนำเสนอของผู้ประกาศข่าว ในรายการต่างๆในสถานีที่น่าสนใจต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมการปกครอง. (2560). *ประกาศจำนวนประชากร*. [ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์]. สืบค้นจาก http://stat.dopa.go.th/stat/statnew/upstat_age.php
- กรรณิการ์ เพ็งพูล โภค. (2548) *ภาพลักษณ์ของสหายทศ สุทัศนะจินดา จากการดำเนินรายการโทรทัศน์*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวารสารศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กัลป์ยกฤต บุญบำรุงชัย. (2555). *ทัศนคติของผู้ชมรายการข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อ สหายทศ สุทัศนะจินดา*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวารสารศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กิติมา สุรสสนธิ. (2534). *ความรู้ทางการสื่อสาร* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: คณะวารสารศาสตร์ และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. (2561). *หลักการเขียนข่าวโทรทัศน์*. [ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์]. สืบค้นจาก <http://www.huso.kku.ac.th>
- จิราภรณ์ สุวรรณวาทกิจ. (2545). *การผลิตรายการวิทยุกระจายเสียงเพื่อการเกษตร*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ณัฐวณิช อิงควิธาน. (2554). *การคัดเลือกและแนวทางพัฒนาผู้ประกาศข่าวของสถานีโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมเอเอสทีวีช่องนิวส์ วัน*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวารสารศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ดวงฤทัย นิลเพ็ชร. (2555). *การศึกษารูปแบบการนำเสนอรายการโทรทัศน์ด้านข่าวเศรษฐกิจสถานีวิทยุโทรทัศน์เพื่อเศรษฐกิจและการลงทุนมันนี่ชาแนล*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธนิสตรา สุวรรณนนท์. (2552). *การคัดเลือกและการพัฒนาผู้ประกาศข่าวของสถานีโทรทัศน์ในประเทศไทย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวารสารศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ธีระ รัชฎูญอนันต์ผล. (2547). *คนข่าวเป็นอย่างไร*. เอกสารประกอบการอบรมเยาวชนคนข่าว บัดดानी: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- นงนุช ศิริโรจน์. (2537). *การสื่อสารมวลชนเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- นลินี กองรอด. (2552). *เกณฑ์การคัดเลือกผู้ประกาศข่าวประจำสถานีวิทยุโทรทัศน์*.
(การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์).
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- พิศิษฐ์ ชาวลาวัช, และคนอื่น ๆ (2549). *การรายงานข่าวชั้นสูง*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ดอกหญ้า.
- ไพบูรณ์ คะเชนทรพรรค์, อรสา ปานขาว. (2551). การสำรวจความนิยมและความพึงพอใจต่อการ
รับฟังรายการข่าววิทยุและรับชมข่าว โทรทัศน์ของกรมประชาสัมพันธ์ การประเมินผล
ตัวชี้วัดตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของกรมประชาสัมพันธ์ (ตัวชี้วัดที่ 3.7 และ 3.8)
ประจำปีงบประมาณ 2551. สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ไพบูรณ์ คะเชนทรพรรค์. (2547). *ความรู้เรื่องรูปแบบรายการโทรทัศน์*. [ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์].
สืบค้นจาก <http://www.ipesp.ac.th/learning/thai/chapter9-3.html>.
- ภัทธีรา สารากรบริรักษ์. (2557). *ผู้ประกาศและการใช้เสียงทางวิทยุและโทรทัศน์*. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- รจิตลักษณ์ แสงอุไร. (2548). *การสื่อสารของมนุษย์*. กรุงเทพฯ: 21 เซ็นจูรี.
- ศศิณา วิมุตตานนท์. (2552). งานข่าวในยุคทีวีดิจิทัล. *เอกสารประกอบการอบรม* กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.
- ศัญญาพร มาลัยศิริรัตน์. (2559). *การบริหารการผลิตรายการเล่าข่าวเช้าของสถานีโทรทัศน์ ช่อง 5
ช่อง 7 ช่อง 9 และไทยพีบีเอส*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวารสารศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้
ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ศุกลมาน เอี่ยมโอภาส. (2542). *บทบาทการสื่อสารเชิงอวัจนะของผู้ประกาศข่าวโทรทัศน์ใน
ปัจจุบัน*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- สนมพร นิยมเฉลิม. (2542). *กระบวนการคัดเลือกผู้ประกาศข่าวโทรทัศน์*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
โทศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- สำรวจการรับชมโทรทัศน์ 1 ปีที่ทีวีดิจิทัล. rating average TV ratings (1 - 2 JAN 18) [ข้อมูล
อิเล็กทรอนิกส์]. สืบค้น จาก www.bangkokpost.com/business/telecom/1414402/line-of-the-times.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2551). *การสำรวจสื่อมวลชน 2551 (วิทยุและโทรทัศน์)*. [ข้อมูล
อิเล็กทรอนิกส์]. สืบค้น จาก www.nso.go.th.
- สมาคมนักข่าววิทยุโทรทัศน์ไทย. *รายการคุยข่าว*. สืบค้นจาก www.oknation.net.
- สุกัญญา สมไพบูลย์ และ ปอรรักษ์ ยอดเพชร. (2558). *สัจนิยมในสื่อสารการแสดงลักษณะโลกาภิวัตน์*.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ.

(2556). ประกาศสำนักงาน กสทช. บัตรผู้ประกาศในกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ.

เหมือนฝัน ประสานพานิช. (2548). *กระบวนการคัดเลือกพิธีกรและผู้ประกาศข่าวของสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง7*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์).

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

อรรธรณ ปิณฑน์โอวาท. (2537). *การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Lewis, B. (1966). *The Technique of Television Announcing*. London: Focal Press.

White, D. (1990). *Why community Participation? A Discussion of the Argumentes*.

Community Paticipation : Current Issue and Lesson Learned. New York : United Children Nation 's Fund.

Reardon T. (2007). *Retail Companies as Integrators of Value Chains in Developing Countries: Diffusion, Procurement System Change, and Trade and Development Effects. Final report prepared for Deutsche Gesellschaft Technische Zusammenarbeit (GTZ)*. Edited by Deutsche Gesellschaft fur (GTZ). Federal Ministry for Economic Cooperation and Development.

shimp, T. A. (1979). *Advertising promotion and supplemental aspects of integrated marketing communications*. (5th ed.). Fort Worth: Dryden Press.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัย

สกลนครราชภัฏ

แบบสอบถาม

การวิจัย เรื่อง คุณลักษณะที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าว
ในรายการประเภทเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบไปด้วยชุดคำถาม 5 ส่วน ขอความกรุณาท่านตอบแบบสอบถาม
ทั้ง 5 ส่วน กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

ชาย

(2) หญิง

2. อายุ

ต่ำกว่า 15 ปี

(2) 16 – 20 ปี

21 - 30 ปี

(4) 31 – 40 ปี

(5) 41 – 50 ปี

(6) 50 ปี ขึ้นไป

3. ระดับการศึกษาสูงสุด

(1) ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย

(2) มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. หรือเทียบเท่า

(3) ปวส. หรืออนุปริญญา

(4)ปริญญาตรี

(5)ปริญญาโท

(6) สูงกว่าปริญญาโท

4. อาชีพ

(1) นักเรียน/นักศึกษา

(2) ข้าราชการ/พนักงานราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

(3) พนักงานบริษัทห้างร้านเอกชน

(4) ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว

(5) รับจ้างงานอิสระ

(6) อื่นๆ โปรดระบุ.....

ส่วนที่ 2 การเปิดรับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าว

1. ท่านรับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ในช่วงวันใด(เลือกตอบได้ 1 ข้อ)

- (1) จันทร์ – ศุกร์ (2) วันหยุด/เสาร์ – อาทิตย์

2. ท่านรับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ช่วงเวลาใด(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- (1) 05.00 – 09.00น. (2) 09.30 – 11.00
 (3) 11.30 – 14.00 น. (4) 14.30 – 16.00 น.
 (5) 16.30 – 19.00 น. (6) 19.30 – 21.00 น.
 (7) 22.00 – 01.00 น. (8) 01.30 – 04.00 น.

3. ท่านรับชมรายการประเภทเล่าข่าว รายการใดบ่อยที่สุด (ตอบได้มากกว่า 1 รายการ)

- (1) คอข่าว(ช่อง 7) (2) ประเด็นเด็ด 7 สี
 (3) สนามข่าว 7 สี (4) ครอบครัวข่าวเช้า (ช่อง 3)
 (5) เรื่องเล่าเช้านี้(ช่อง3) (6) เรื่องเด่นเย็นนี้(ช่อง3)
 (7) ข่าว 3 มิติ (8) ข่าววันใหม่(ช่อง 3)
 (9) ข่าวเช้าวันหยุด(ช่อง3) (10) เรื่องเล่าเสาร์-อาทิตย์(ช่อง3)
 (11) คูข่าวเช้าช่อง8 (12) ปากท้องต้องรู้ (ช่อง8)
 (13) ข่าวเด่นช่อง 8 (14) เกาะติดข่าวช่อง8
 (15) คูข่าวเย็นช่อง 8 (16) คูข่าวกำช่อง 8
 (17) สะกิดข่าวเด็ด(ช่อง8) (18) ข่าวเวิร์คพ้อยท์(Live)
 (19) ข่าวเวิร์คพ้อยท์เที่ยง(Live) (20) ข่าวเวิร์คพ้อยท์(สุดสัปดาห์)
 (21) ข่าวเช้าช่องวัน (22) ข่าวเที่ยงช่องวัน
 (23) ข่าวเย็นช่องวัน (24) ข่าวค่ำช่องวัน
 (25) รายการข่าวอื่นๆ โปรดระบุ.....

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพของผู้ประกาศข่าวประเภทเล่าข่าว

ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าว
ในประเด็นต่อไปนี้อย่างไร

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด

5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	หมายถึง	ค่อนข้างเห็นด้วย
3	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
2	หมายถึง	ไม่ค่อยเห็นด้วย
1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

คุณลักษณะของผู้ประกาศข่าว	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
- ด้านบุคลิกภาพภายนอก					
1. รูปร่างหน้าตาเป็นสิ่งสำคัญในการเป็นผู้ประกาศข่าว และดึงดูดผู้ชมข่าว					
2. ทรงผมที่เหมาะสมส่งผลต่อบุคลิกภาพที่ดีของผู้ประกาศข่าว					
3. การแต่งกายที่ดูเหมาะสม ดูภูมิฐาน ทำให้ผู้ประกาศดูน่าเชื่อถือ					
4. การนั่ง หรือยืน ที่สง่าผ่าเผย ไม่โยกตัว ทำให้ผู้ประกาศข่าวมีบุคลิกภาพที่ดี น่าเชื่อถือ					
- ด้านบุคลิกภาพภายใน					
1. ผู้ประกาศข่าวควรมีความรู้ความสามารถในการสื่อสาร					
2. ผู้ประกาศข่าวต้องสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้เมื่อเกิดข้อผิดพลาดหรือติดขัดระหว่างการเล่าข่าว					
3. ผู้ประกาศข่าวควรมีความคล่องแคล่ว กล้าหาญ ชัดเจน ไม่ติดขัด					
4. ผู้ประกาศควรมีน้ำเสียงที่ไพเราะ ต่อเนื่อง มีลีลาการอ่านหรือการเล่าข่าวน่าสนใจ มีอารมณ์ขัน					
5. ผู้ประกาศควรมีน้ำเสียงที่น่าฟัง แจ่มใส ไม่แหบแห้ง					

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นต่อคุณลักษณะด้านทักษะการสื่อสารของผู้ประกาศข่าวประเภทเล่าข่าว

ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะด้านทักษะการสื่อสารของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวในประเด็นต่อไปนี้ได้อย่างไร กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด

5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	หมายถึง	ค่อนข้างเห็นด้วย
3	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
2	หมายถึง	ไม่ค่อยเห็นด้วย
1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

คุณลักษณะของผู้ประกาศข่าว	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
- ทักษะด้านการสื่อสาร					
1. ผู้ประกาศข่าวควรพูดเต็มเสียง ชัดเจน ไม่ดัดเสียง มีน้ำเสียงที่เป็นธรรมชาติ					
2. ผู้ประกาศข่าวไม่ควรใช้เสียงที่ดังเกินไป ควรใช้เสียงที่ระดับพอเหมาะพอดี น่าฟัง					
3. ผู้ประกาศควรอ่านเนื้อหาข่าวได้อย่างถูกต้องไม่เต็มความให้ความหมายเนื้อหาข่าวผิดเพี้ยนไป					
4. ผู้ประกาศต้องอ่านออกเสียงให้ชัดเจน เช่นอักษระ ร ล					
5. ผู้ประกาศควรออกเสียงควบกล้ำชัดเจน					
6. ผู้ประกาศต้องออกเสียงชัดเจน ไม่เพี้ยน แปร่ง หรือมีสำเนียงติดภาษาลิ้น					
7. ผู้ประกาศควรมีการอ่านข่าวที่ราบรื่น ไม่ตะกุก ตะกัก มีจังหวะจะโคน แบ่งวรรคตอนได้เหมาะสม ทำให้ฟังแล้วรื่นหู ไม่เสียความ					
- ด้านการนำเสนอข่าว					
1. ผู้ประกาศควรเลือกใช้คำ หรือภาษาที่เข้าใจง่าย ถ่ายทอดเรื่องราวที่ซับซ้อนให้เห็นภาพชัดเจนขึ้น					
2. ผู้ประกาศควรสร้างบรรยากาศในการเล่าข่าวให้เป็นเหมือนการสนทนาพูดคุย เป็นกันเอง แต่ต้องมีความรู้ และน่าเชื่อถือ					

คุณลักษณะของผู้ประกาศข่าว	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
3. การเล่าข่าวของผู้ประกาศควรมีการหยิบยกตัวอย่างประกอบ เพื่อให้เห็นภาพ หรือลำดับเหตุการณ์ได้อย่างชัดเจน					
4. ผู้ประกาศควรเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสม สุภาพ เหมาะกับผู้ชม ผู้ฟัง การสื่อสารต้อง สั้น กระชับ					
5. ดีลาในการเล่าข่าวของผู้ประกาศ ควรเล่าให้เกิดอรรถรส ให้ผู้ชมคล้อยตาม ไม่ควรใส่ความรู้สึกส่วนตัวลงไปในข่าวมากเกินไป เพราะอาจทำให้ความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศลดลง					

ส่วนที่ 5 คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อบัณฑิตที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าว

ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบัณฑิตที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าว ในประเด็นต่อไปนี้อย่างไร

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด

5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	หมายถึง	ค่อนข้างเห็นด้วย
3	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
2	หมายถึง	ไม่ค่อยเห็นด้วย
1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

บัณฑิตอื่น ๆ ของผู้ประกาศข่าว	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ผู้ประกาศข่าวที่เคยทำงานเป็นผู้สื่อข่าวมาก่อนจะมีประสบการณ์ในเรื่องข่าวมากกว่าผู้ที่ไม่เคยเป็นผู้สื่อข่าว					
2. ผู้ประกาศข่าวที่มาจากสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ ที่ได้รับความนิยมย่อมมีความน่าเชื่อถือมากกว่าช่องใหม่ๆ					
3. ทักษะจิตส่วนตัวของผู้ชมที่มีต่อประเด็นข่าว ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศ					

ปัจจัยเสริมอื่น ๆ ของผู้ประกาศข่าว	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
4. สถานีโทรทัศน์ที่มีผู้ประกาศจำนวนมาก ทำให้ดูน่าเชื่อถือ					
5. การจัดฉาก แสง ในรายการข่าวที่น่าสนใจ ส่งเสริมให้ผู้ประกาศดูน่าเชื่อถือ และทำให้ผู้ชมอยากติดตามรายการข่าวต่อเนื่อง					

ปัจจัยเสริมอื่น ๆ ที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือต่อตัวผู้

ประกาศ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ท่านให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาววัลรัตน์ ศรีจันทร์กาศ
วัน เดือน ปีเกิด	24 สิงหาคม 2529
สถานที่เกิด	อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่
ประวัติการศึกษา	ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (การสื่อสารมวลชน) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2552
สถานที่ทำงาน	สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทยจังหวัดอุบลราชธานี
ตำแหน่ง	นักสื่อสารมวลชนปฏิบัติการ

